XXIX. ÉVFOLYAM, 42. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1973. OKTÓBER 18.

Ludas Matyi

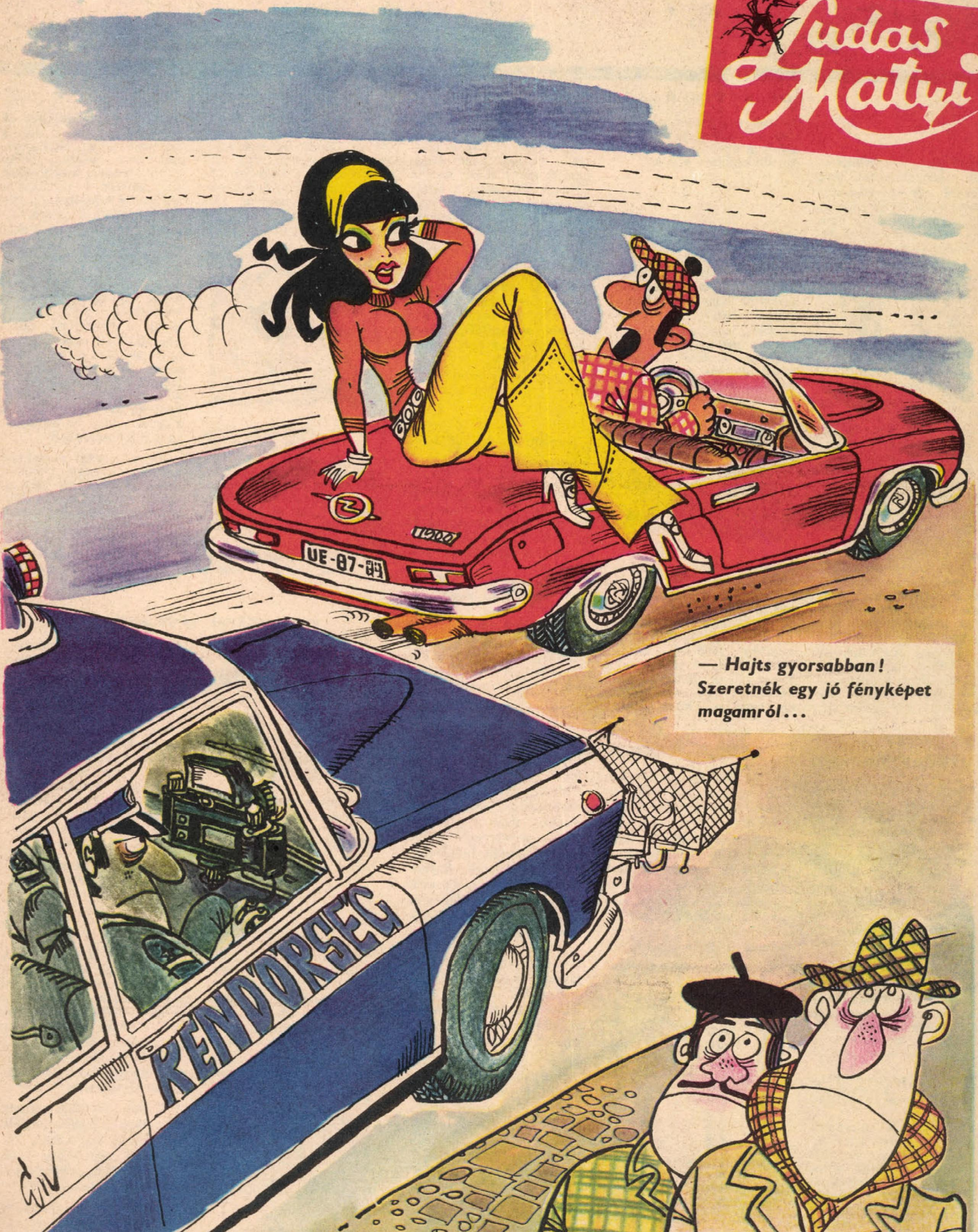
UE-87-84
1900
RENDŐRSÉG

— *Hajts gyorsabban! Szeretnék egy jó fényképet magamról...*

SZIGORÚ ELLENŐRZÉS AZ UTAKON

Endrődi István rajza

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ, HÁROM

①

Shell-kút, Dunaföldvár. Amíg a gépkocsivezető itat, beugrunk egy kávéra a kút melletti apró büfébe. Ugranánk, csak, ha zárva nem volna. Gondosan kiolvassuk a nyitvatartás rendjéről szóló kis táblácskát, amelyből megtudjuk, hogy hétfőn és kedden szünnapot tartanak. Igen ám, de ma szerda van. Sehol egy cédula, amelyen tudatnák, miért van soron kívül zárva a büfé. A kút egyik dolgozója közli velünk, magán szorgalomból, hogy a vezető kartárs továbbképzésen van. Szép dolog, hogy az izsáki ÁFÉSZ (az övék a tenyérnyi büfé) gondoskodik dolgozóinak szakmai fejlődéséről. De nem tehetné ezt hétfőn, vagy kedden, amikor amúgy is zárva van a bolt?

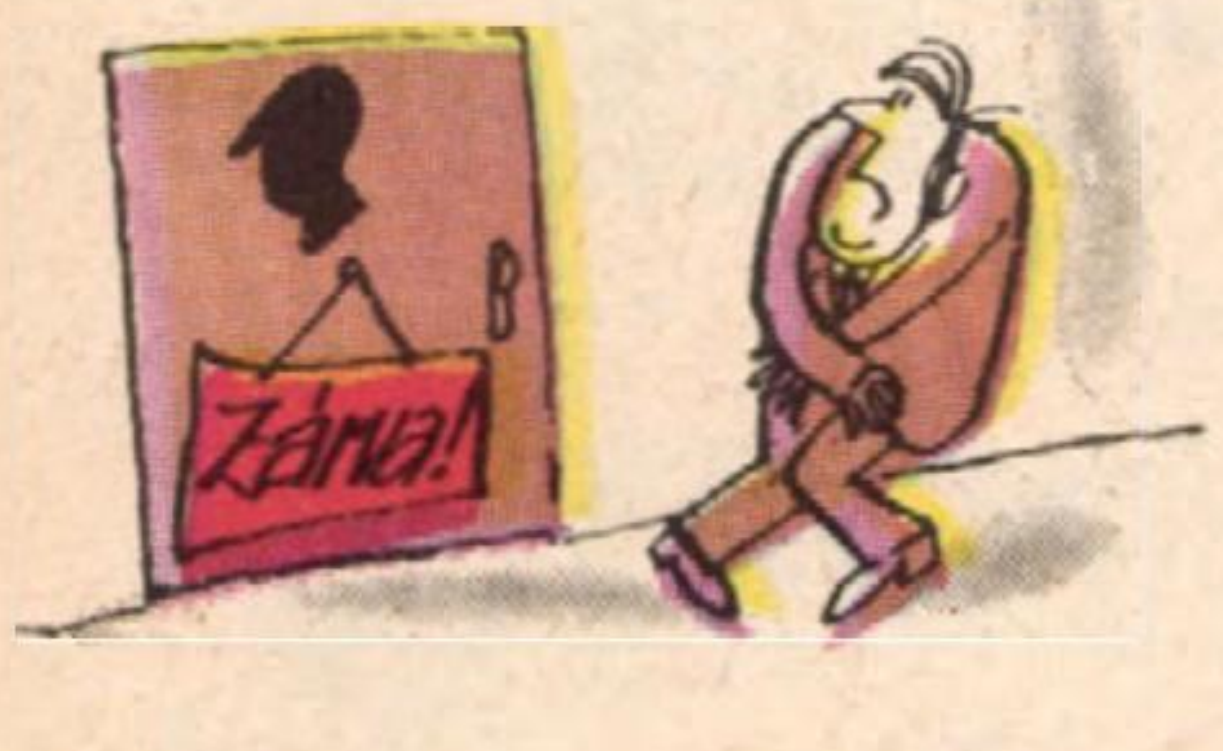

De ha már úgyis kiszálltunk, akkor legalább bemegyünk arra a bizonyos helyre, ahová még az országjáró autós is gyalog jár. Rázzuk a kilincset, nem enged, zárva van az is. Jó ég, lehet, hogy a vécés nénit is továbbképzésre vitték?

②

A kelenföldi patika ügyéről néhány zokszót már ejtettünk ezeken a hasábokon, de megint vissza kell térni rá. Egy olyan hatalmas lakótelep, mint a kelenföldi, nehezen tud élni, létezni patika nélkül, korunkban, amikor a gyógyszerfogyasztás olyan nagy mérvű, amilyen soha nem volt még nálunk.

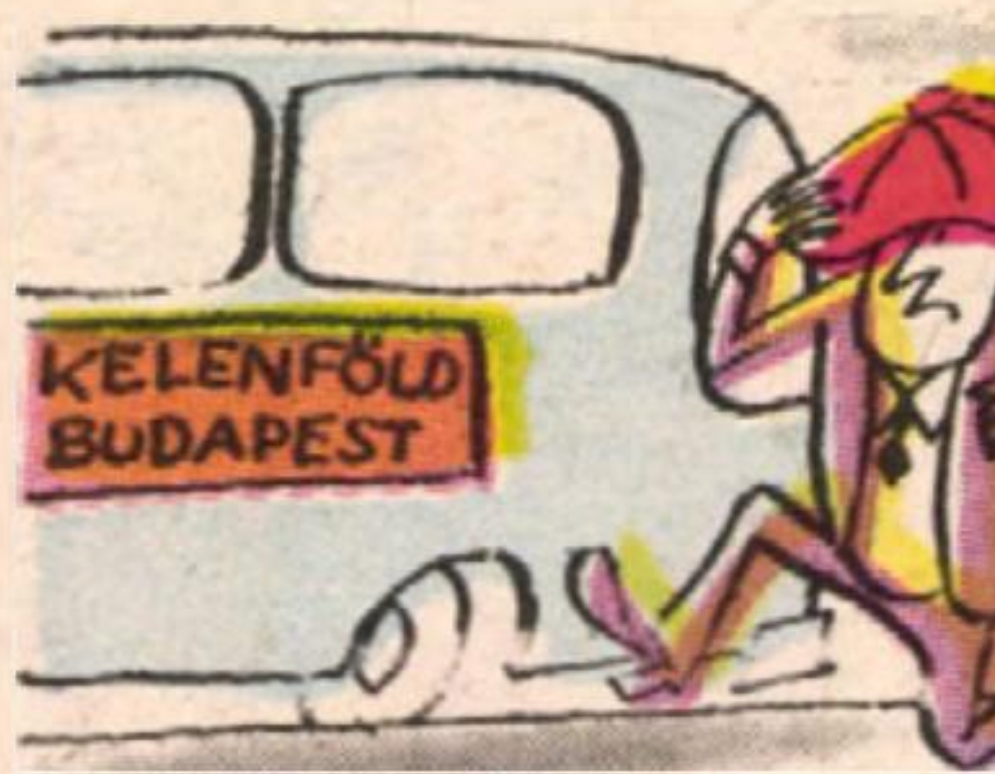

Kelenföldön két patika is épülne: egyik a leendő centrumban, a másik a Fehérvári úton, az Andor utcai kereszteződés közelében. Az egyikre 1959-ben, a másikra 1964-ben adtak először építési programot. Tehát kilenc, illetve 14 éve húzódik az ügy. Nem lehetne mondani, hogy azóta semmi sem történt. Történt bizony: terveket készítettek, megvitatták, módosították... De patika még nincs, nem is tudni mikor lesz. A Tétényi úti kórház egyik szárnyába terveznek egy ideiglenes, alkalmi gyógyszertárt, de még azt sem tudni, mikorra nyílik meg...

Nem is folytatom a témát, már egészen bele fájdult a fejem, gyorsan el kell szaladnom a patikába egy fájdalomcsillapitóért. Még szerencse, hogy nem Kelenföldön lakom...

③

Kaptam az alábbi levelet:

„Kedves szerkesztő úr, miután elolvastam az ön cikkét a Ludas terjesztéséről, s mivel magam is hasonló cipőben járok, írtam egy kis villámtréfát, amit szeretettel felkínálok önnek. Íme:

— Hallotta, hogy Kovácséknál szerdán sajtófogadás volt?

— Sajtófogadás?!

— Igen. Kovács fogadott a feleségével, hogy a keddi Ludas Matyit még pénteken sem fogják megkapni!"

(r. b.)

A CÍMZETT VÁLASZOL

Cikkükre válaszolva közöljük, hogy a XII. kerületi rendelőintézet tervei 1975-re készülnek el, kivitelezésére pedig az ötödik ötéves terv első három évében kerül sor. Ez a szakorvosi rendelő nem csak a XII. kerületi lakosok részére biztosítja majd a szakszerű egészségügyi ellátást, hanem ide tartoznak majd az I. és a II. kerület lakosai is, ezért ez a rendelő az eddig épített hasonló létesítményeknél jóval nagyobb kapacitású lesz. Helyét a János kórházon kívül, de annak közvetlen közelében jelölték ki.

Dr. Fóris György
főoszt. vez. h.
Fővárosi Tanács VB

Fióküzleteink alapterülete nagyon kicsi, nagy tárolási gondokkal küzdünk, ezért van az, hogy egyes boltjaink nem vesznek át minden tisztításra váró cikket. A Ludasban nemrég megbírált 34-es fióküzlet (XIV., Thököly út 100/b) is hasonló gondokkal birkózik, ezért nem tudja egyes fehérneműk mosását elvállalni. Ezen a helyzeten egyelőre változtatni nem tudunk

Dr. László György
igazgató
Fővárosi Patyolat V.

„FÉNYES" ÚJÍTÁSOK

Az Északmagyarországi Áramszolgáltató Vállalatnak régebben volt a községünkben egy helyi körzeti megbízottja, akinek az volt a feladata, hogy bármely lakáson belüli, vagy oszlopon végzendő javítást lehetőleg a legrövidebb időn belül elvégezzen. Ezt a gyakorlatot néhány éve megszüntették. Bevezettek ehelyett egy „újítást", mely szerint a községi tanácsnál egy átírótömbbe kell valamennyi hibát beírni, abból hetente kétszer elvitték az eredeti példányt, és annak alapján elvégezték a hibák javítását.

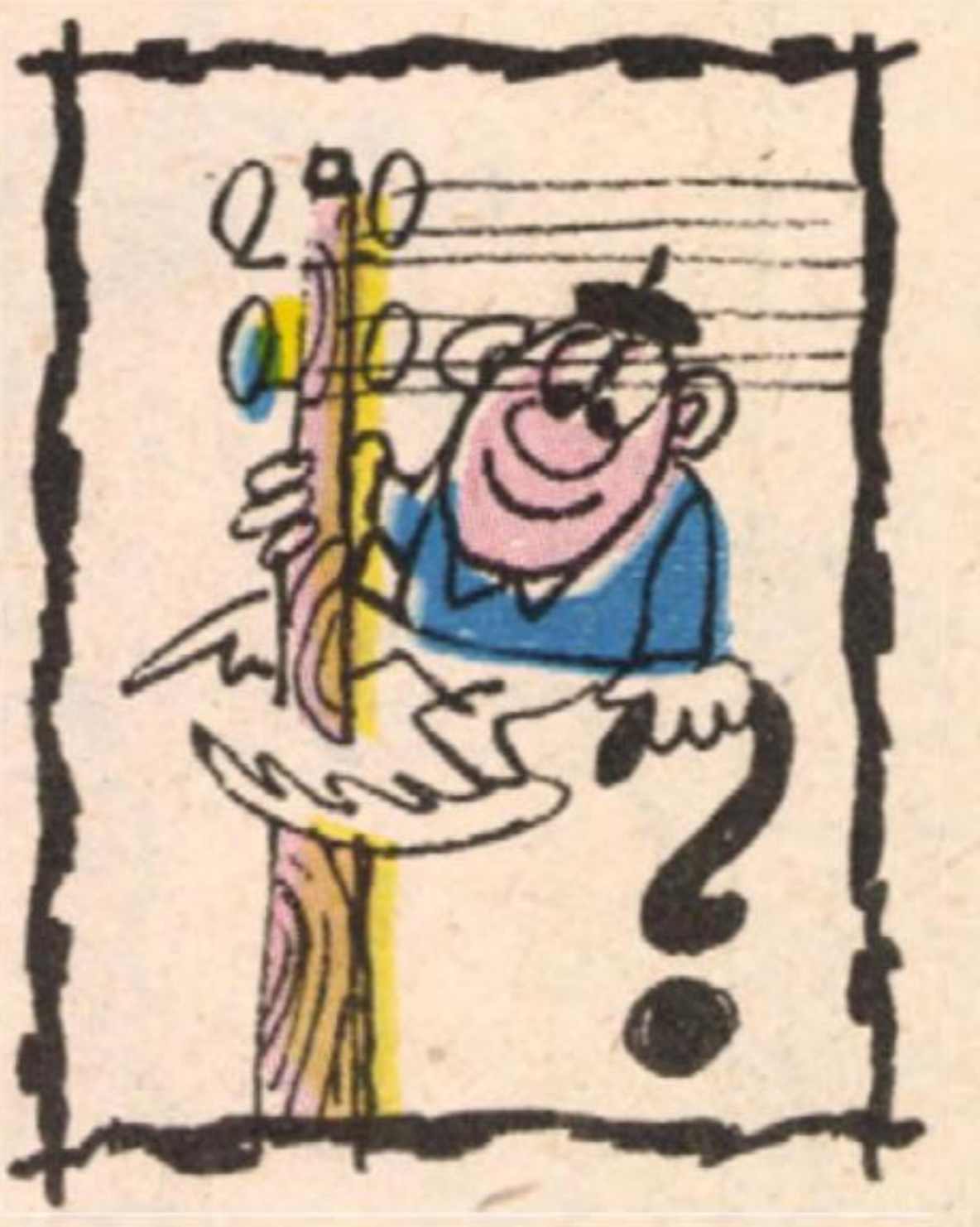

Nemrégiben, talán két hónapja, újabb „újítással" rukkolt elő az ÉMÁSZ: megszüntették a régi tömböt, helyette egy kisebb méretű tömböt adtak, amelyben levelezőlap formájú bejelentőlapok találhatók. Ezeket ki kell tölteni és postára adva, bélyeggel ellátva el kell juttatni a hatvani kirendeltséghez(!), ahonnan a bejelentések összegyűjtése után kimennek, megjavítják a hibát. A várakozási idő sokszor 3—4 napot vesz igénybe. Ezzel viszont a posta levélforgalmát növelte az Áramszolgáltató.

Javaslatom: a legközelebbi újításuk az legyen, hogy a levelezést szüntessék be, helyette a bejelentő *személyesen* keresse fel a kirendeltséget, jelentse be a hibát, így a postát megkíméljük az amúgy is sok levéltől, és a vasutat is hozzásegítjük az utazóközönség létszámának emeléséhez.

Van még ennél jobb ötletem is: községünk összes lakóit képezzék át — villanyszerelőnek.

Gólya József
Tura

REGGELI TORNA

A 13-as villamos törzsgárdájához tartozunk, napjában kétszer utazunk kedvenc járatunkon. Úgy látszik, a 13-as számhoz fűződő babonában lehet valami, mert nagyon sok bosszúságot szerez ez a járat az utasainak. Arról nem is beszélünk már, hogy heringes dobozunk (mert leginkább arra hasonlít a kétkocsis, zsúfolt szerelvény) sokszor tíz percig is elálldogál az Ecseri út és az Üllői út kereszteződésében. Ezt már szinte megszoktuk.

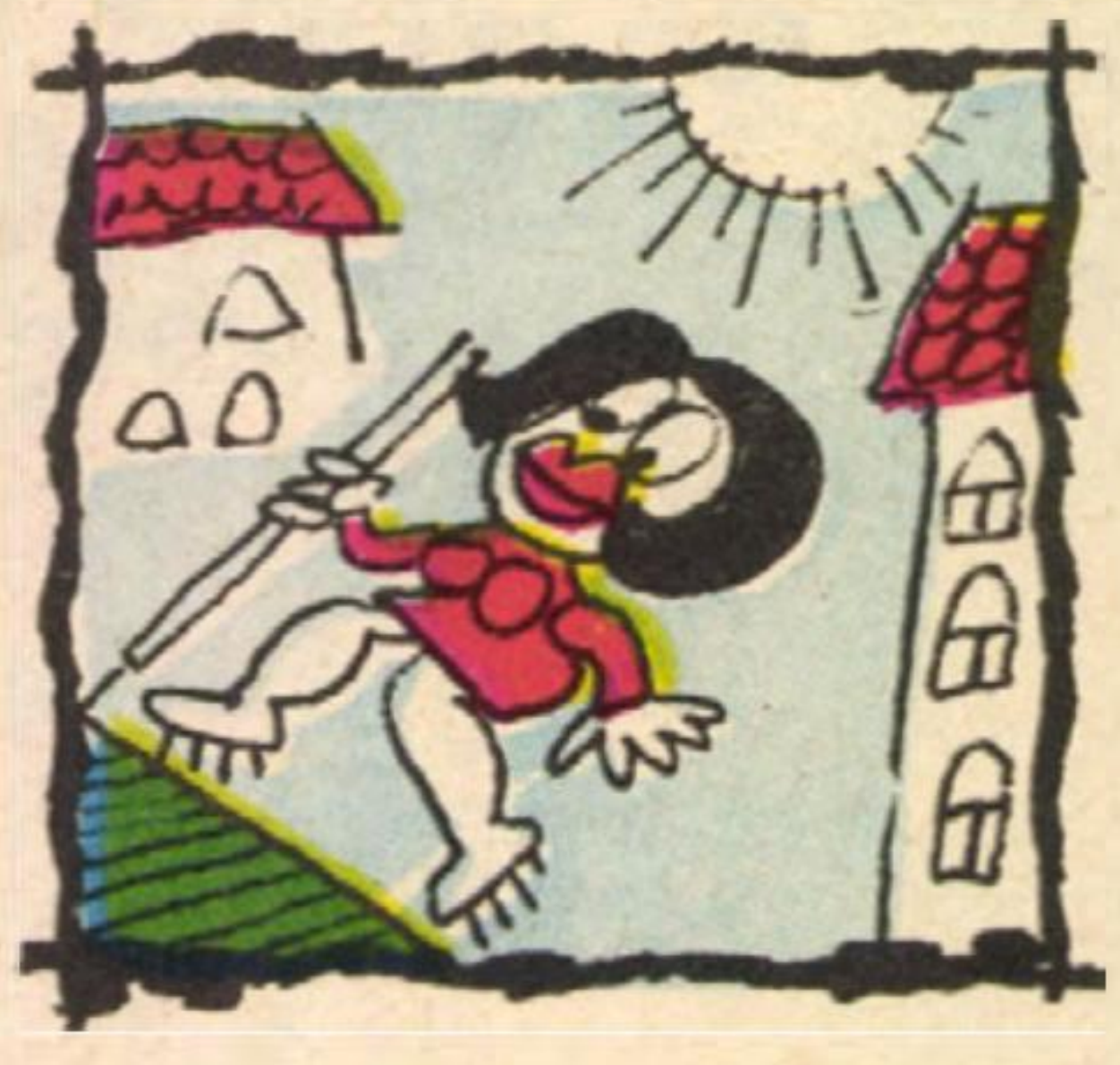

A nagyobb bosszúság az Örs vezér terén, a végállomáson ér bennünket. A beérkező kocsik sokáig ácsorognak a végállomáson, nem indítják eléggé gyors ütemben tovább őket. Van amikor 5—6 villamos áll bent a körpályán, s úgy fut be velünk a szerelvény, amely kénytelen a Fehér úton megállani, mert beljebb már nincs hely. Végállomás lévén, ki kell szállnunk: azaz le kell ugranunk egy egyméteres, zúzott kővel borított árokba, majd e nyaktörő ugrás után fel kell másznunk az árok meredek oldalán, hogy sima, betonozott úton haladhassunk tovább. Ez a kényszerű reggeli torna főként az idősebbeknek és a kisgyermekes mamáknak okoz sok nehézséget.

Ha már jobb megoldást nem tud a BKV, legalább kötélhágcsókat és turistacipőket biztosítson reggelente a Fehér úti hegymászóknak.

Papp Mariann
Bp. IX., Táviró u. 24.

GARANCIÁVAL VAGY ANÉLKÜL?

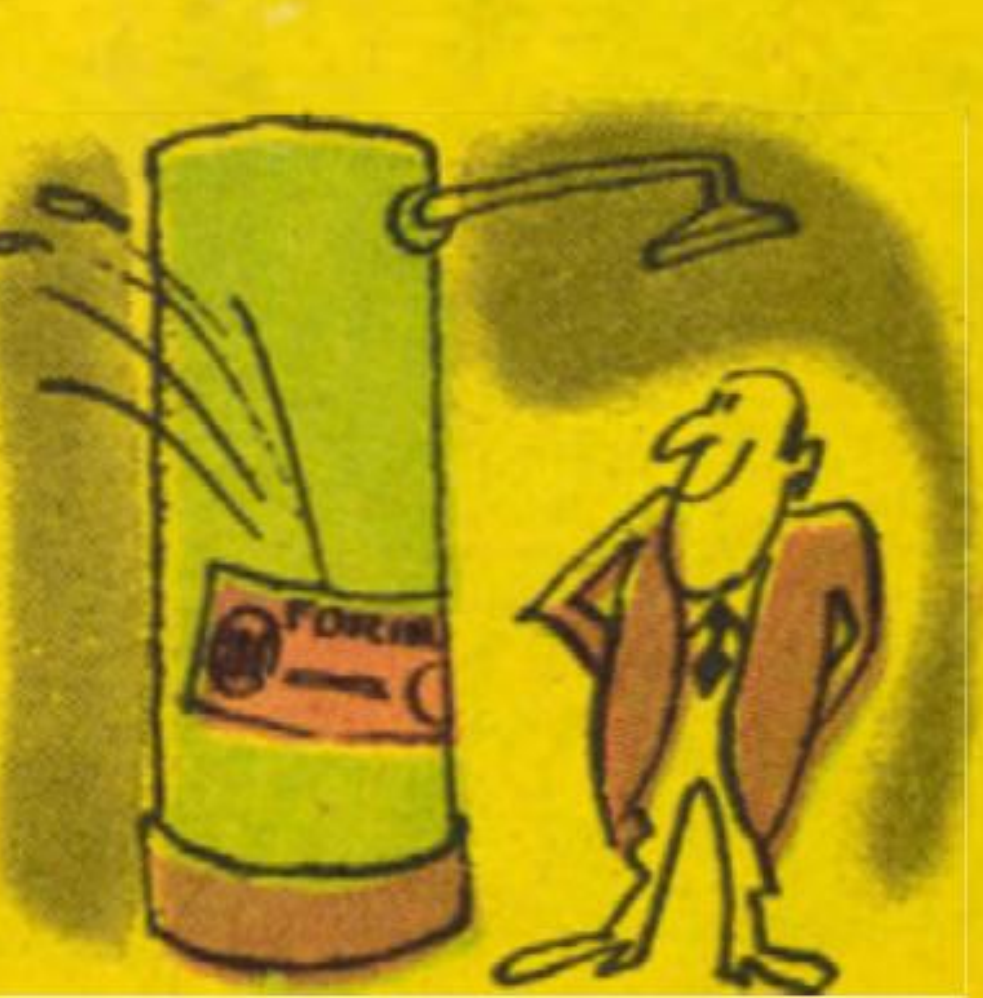

Lampart típusú, széntüzelésű fürdőkályhát vettem, hengerrel együtt. Meglepődtem, amikor az eladó közölte velem, hogy nincs rá garancia. Még jobban meglepődtem otthon, amikor az összeszerelés után rájöttem, hogy a henger folyik. Megforrasztásáért azon melegében kifizethettem 150 forintot. Szerintem ésszerűbb volna, ha mondjuk 150 forinttal drágábban adnák, de hibátlan lenne az áru, olyan, amire bátran vállalhatná a garanciát egy olyan nagy múltú cég, mint a Lampart.

Kácsor Jenő
Dunakeszi, Kápolna u. 23.

KÖRUTAZÁS VASALÓVAL

Nem automata villanyvasalóm elromlott. Bementem az Otthon Áruházba, ahol vásároltam, megkérdezni, hova vihetem el a vasalót garanciális javításra. Nem tudták megmondani, de készségesen felhívták a Gelkát. Azt a választ adták, hogy menjek el a vasalóval a Majakovszkij utca 25. szám alatti szervizbe. Ott közölték velem, hogy az ügy már nem rájuk tartozik, fáradjak el a vasalóval a Forgách utca 23. szám alatti Ramovill-szervizbe, ott megcsinálják. Elmentem az újabb, megadott címre, ahol elnézést kértek tőlem, s közölték, hogy ők már nem csinálják ezt a munkát, fáradjak el vele a Hegedűs Gyula utca 34-be.

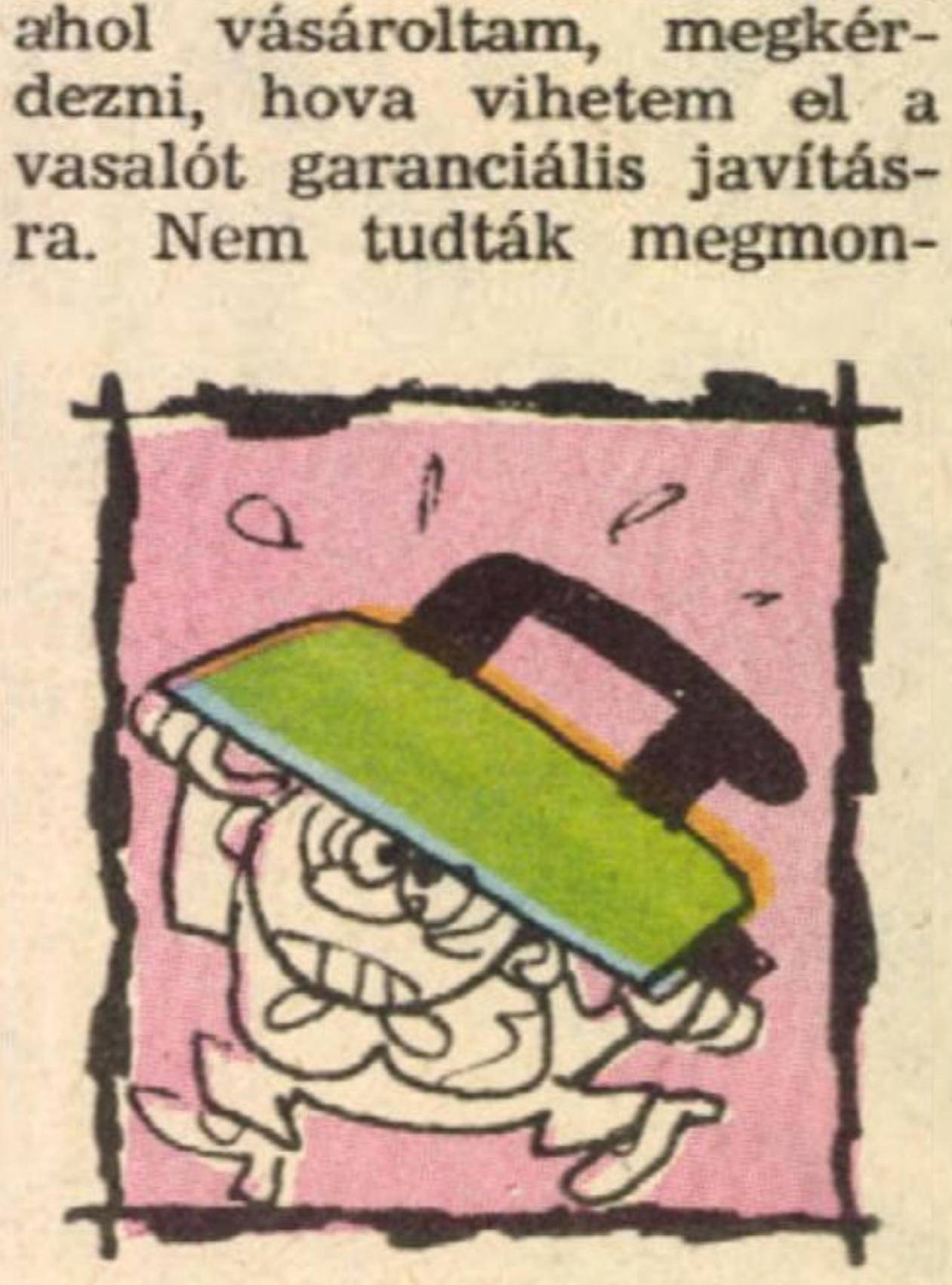

Csodák csodája: onnan már nem küldtek tovább. Pedig már fel voltam készülve rá, hogy hónom alatt egy vasalóval, körbe utazom szép fővárosunkat.

Szerencsére én nyugdíjas vagyok, még jót is tett nekem ez a kis városnéző séta, az időmből pedig bőven futottta. De hogyan tudja megjavíttatni a vasalóját az, aki dolgozik, s nincs ideje ilyen körutazásokhoz?

Németh Győző
Kistarcsa

FLANC

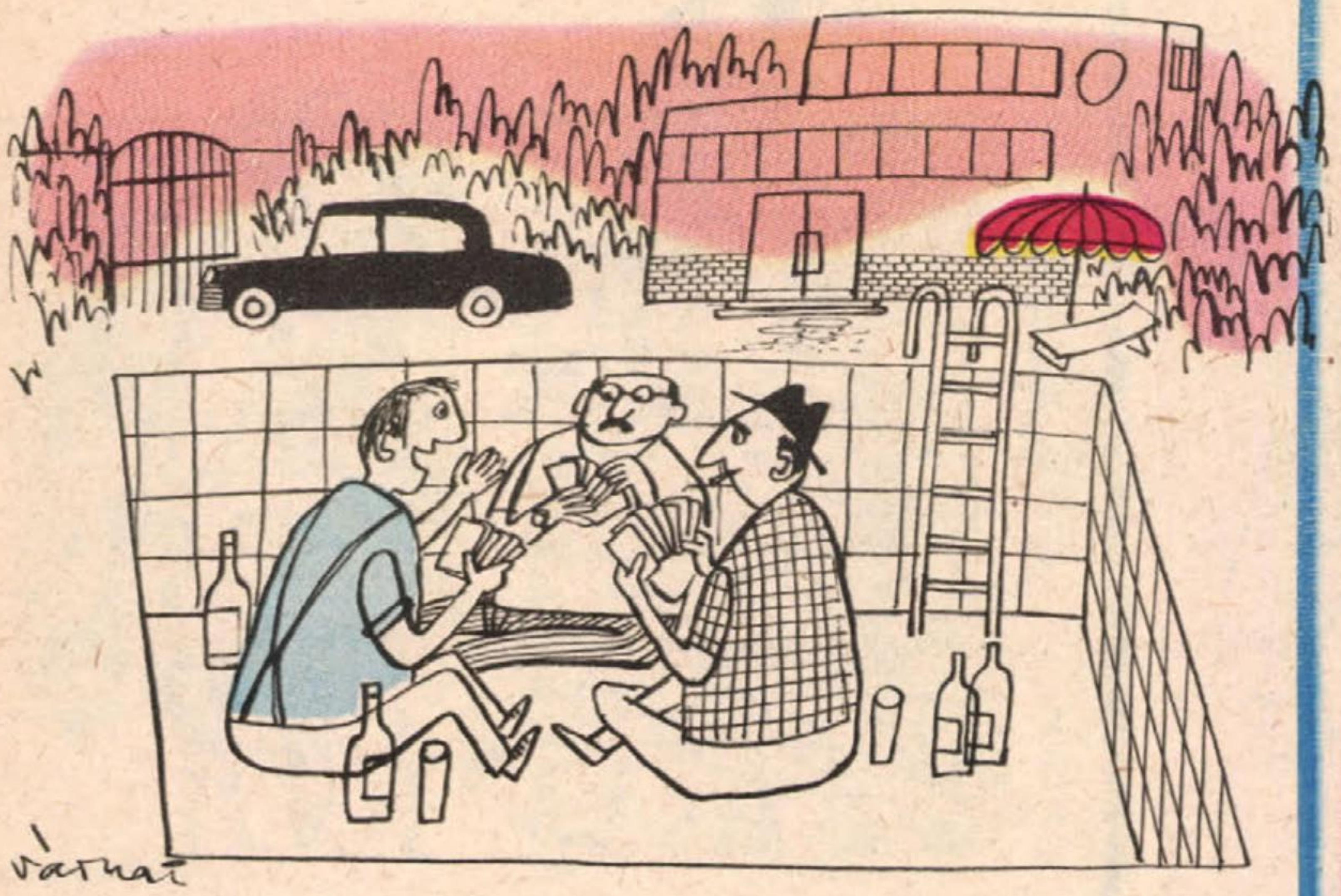

– Én utálom a vizet. Csak a szomszédok miatt csináltattam az úszómedencét!

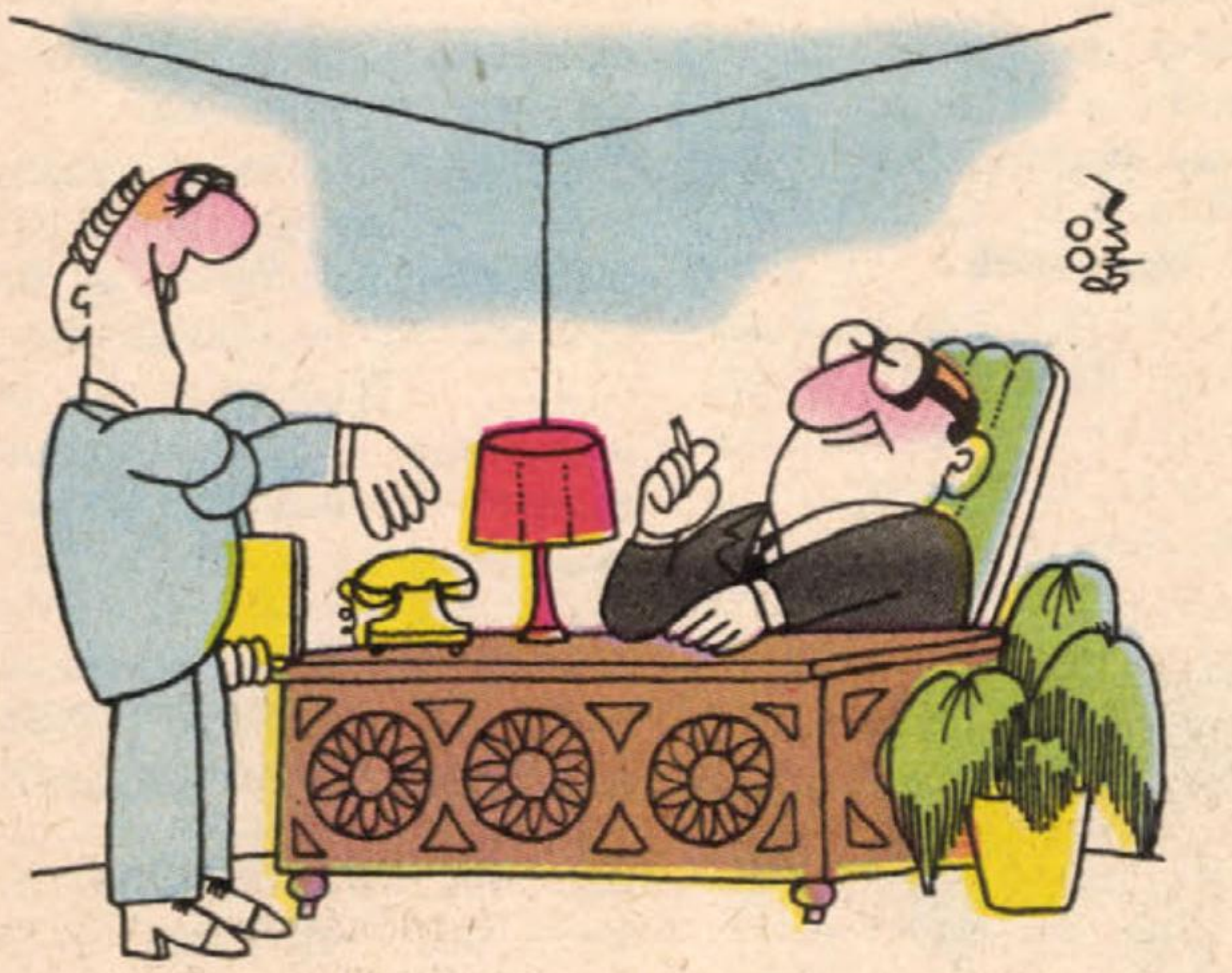

A STRÉBERSÉG TETEJE

– Nem fogom elfelejteni, főnök kartárs! Csomót kötöttem a karomra...

ÖNGYILKOSSÁG

Szűr-Szabó József rajza

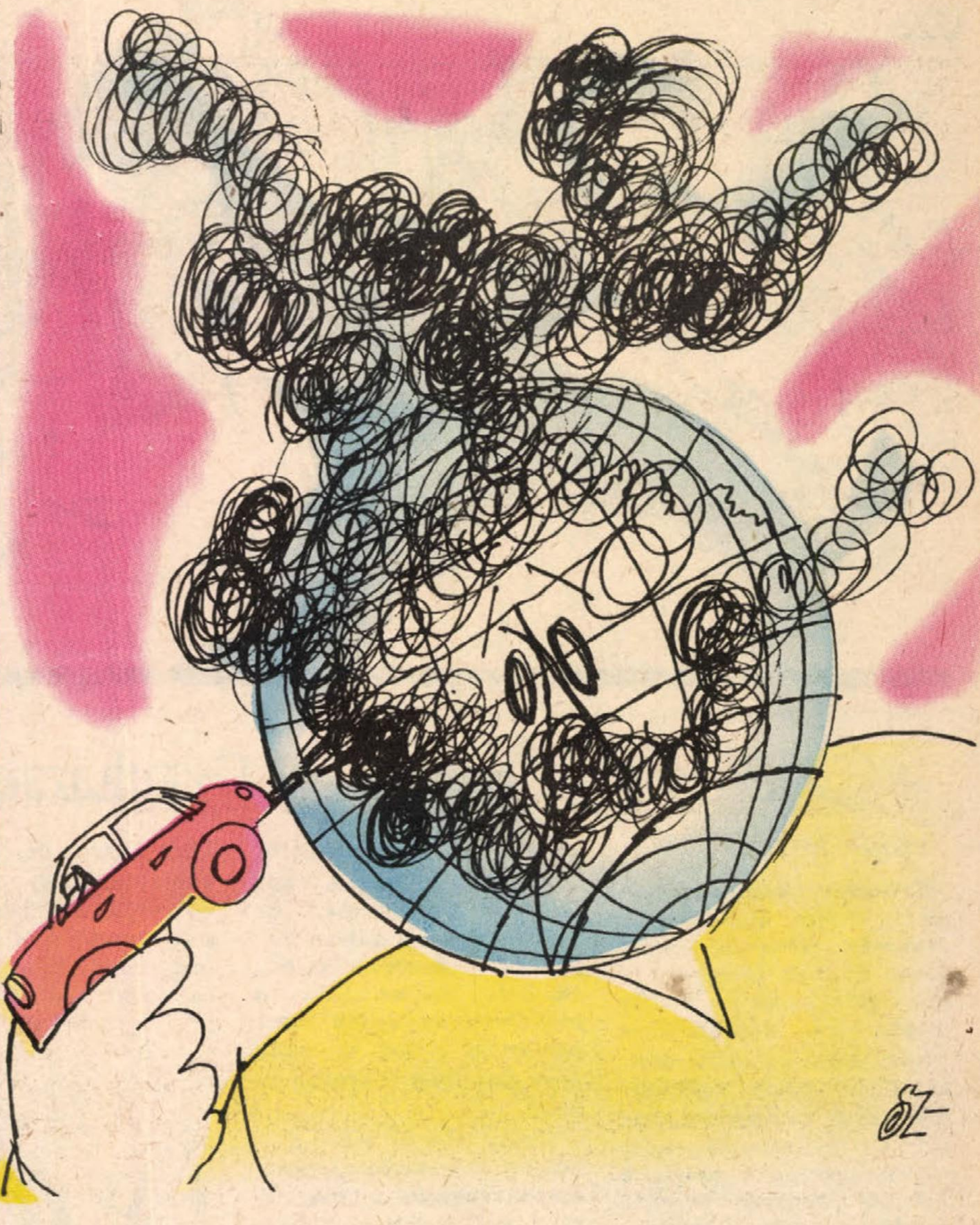

ROKON-VONÁSOK

(EGY FUTBALLISTA NAPLÓJÁBÓL)

A második félidő harmincötödik perce hozta meg a nyílt összecsapást köztem és kenyéradó gazdám, a „Dukálipari Vállalat" között. Ekkor történt, hogy egy elém guruló labdát ordító gólhelyzetben és senkitől sem zavartatva, az ellenfél kapujának a torkában úgy lőttem meg jobb külsővel, hogy a bal lábamat találtam el vele, és a labda onnan messzire kipattant. Ezt a jelenetet követően vállalatunk igazgatója: Bálám Szemere, aki egyben a csapatunk intézője is volt, úgy vágta magát a földhöz a kispadról, hogy ölben vitték be az öltözőbe.

A vereséget követő banketten Bálám Szemere tüntetőleg nem szólt hozzám, másnap viszont behívatott az irodába:

— Betelt a pohár — mondta kurtán. — Ezt a játékot, amit maga hétről hétre produkál, egy amatőrtől sem lehetne elfogadni, nem egy profijátékostól!

— Miért lennék én profi? — kérdeztem csodálkozva.

— Felsoroljam? — kérdezte mérgesen az igazgató-intéző. — Fizetést húz a „Dukálipar"-tól, amiért semmit sem csinál, de van egy íróasztala. Autót ügyeskedtünk ki magának a vállalat terhére, indokolatlan prémiumokat utalok ki, kalóriapénzt kap, külföldre utaztatjuk, soroljam még? Maga profi-igényekkel amatőr futballt művel. Ennek vége! Ha szeret focizni, ezentúl csinálja kedvtelésből, de nem a mi pénzünkből!

— Nem igazságos — mondtam egyenesen. Bálám szemébe nézve. — Éppen a „Dukálipar"-tól nem vártam volna ezt, amelynek alkalmazottja vagyok és ismerem a munkáját. Eleget csodálkoztam már magamban azon, hogy miért tartanak egy amatőr vállalatot hivatásosnak?

Az igazgatónak leesett az álla:

— Hogy értsem ezt? — kérdezte rekedten.

— Ezzel a teljesítménynyel manapság nem dolgozhat egy jól fizetett vállalat — mondtam könnyedén. — A főkönyvelőnk, Orravaló Lajos negyvenöt percet sem tud tisztességesen végigdolgozni, de lakáshoz juttatták. Az ön titkárnője, Kineki Nella, kinek a munkateljesítménye napi három kávékészítés, főelőadói besorolásban veszi fel a fizetést. Vagy említsem meg önnek Például Benőt, a meo vezetőjét, aki elsőosztályú vasalózsinórnak minősítette a cserkészkolbászt? Őt indokoltan jutalmazta az igazgató?

Bálám Szemere nem jutott levegőhöz, hát folytattam:

— Forgalmas Mátyás, az ön kedvence, legfeljebb hobbyból készíthetne otthon, munka után olyan elektromos szőlőszárítót, amilyeneket mint tervosztályvezető legyártatott az állam pénzén. Mi ez ahhoz képest, hogy én félméterről nem találok be a kapuba? Vagy nézzük az ön munkáját:

— Ne nézzük! — hördült fel Bálám Szemere és felugrott, idegesen fel-alá sétált a szőnyegen, majd mellém húzta a székét és nagyon barátságosan így szólt: — Nem is tudtam, hogy te ilyen lelkiismeretesen bejársz a munkahelyedre, hogy ennyi mindent látsz a vállalat munkájából.

Az igazgató most tegezett először. Atyaian megsimogatta a kezemet:

— Ebből adódtak tehát a bajok! — jegyezte meg szeretettel. — Hogy te túl sokat foglalkozol a vállalati munkáddal, a foci rovására. Legyél többet az edzőpályán ezentúl és kevesebbet itt bent! Mi ezt nem kívánjuk tőled, tudod jól, akár be se nézzél az íróasztalodhoz, senki sem fog keresni! Csak a focin járjon az eszed és nem lesz semmi baj köztünk! Megértettük egymást?

— Megértettük — álltam fel vidáman. — De van egy bánatom.

— Ki vele! — biztatott lelkesen az igazgató-intéző.

— A legutóbbi, negyedévi prémiumból kifelejtettetek!

— Korrigálni fogjuk — ölelt át Bálám Szemere, és az ajtóig kísért.

Somogyi Pál

ÖNTEVÉKENY SZINJÁTSZÓK

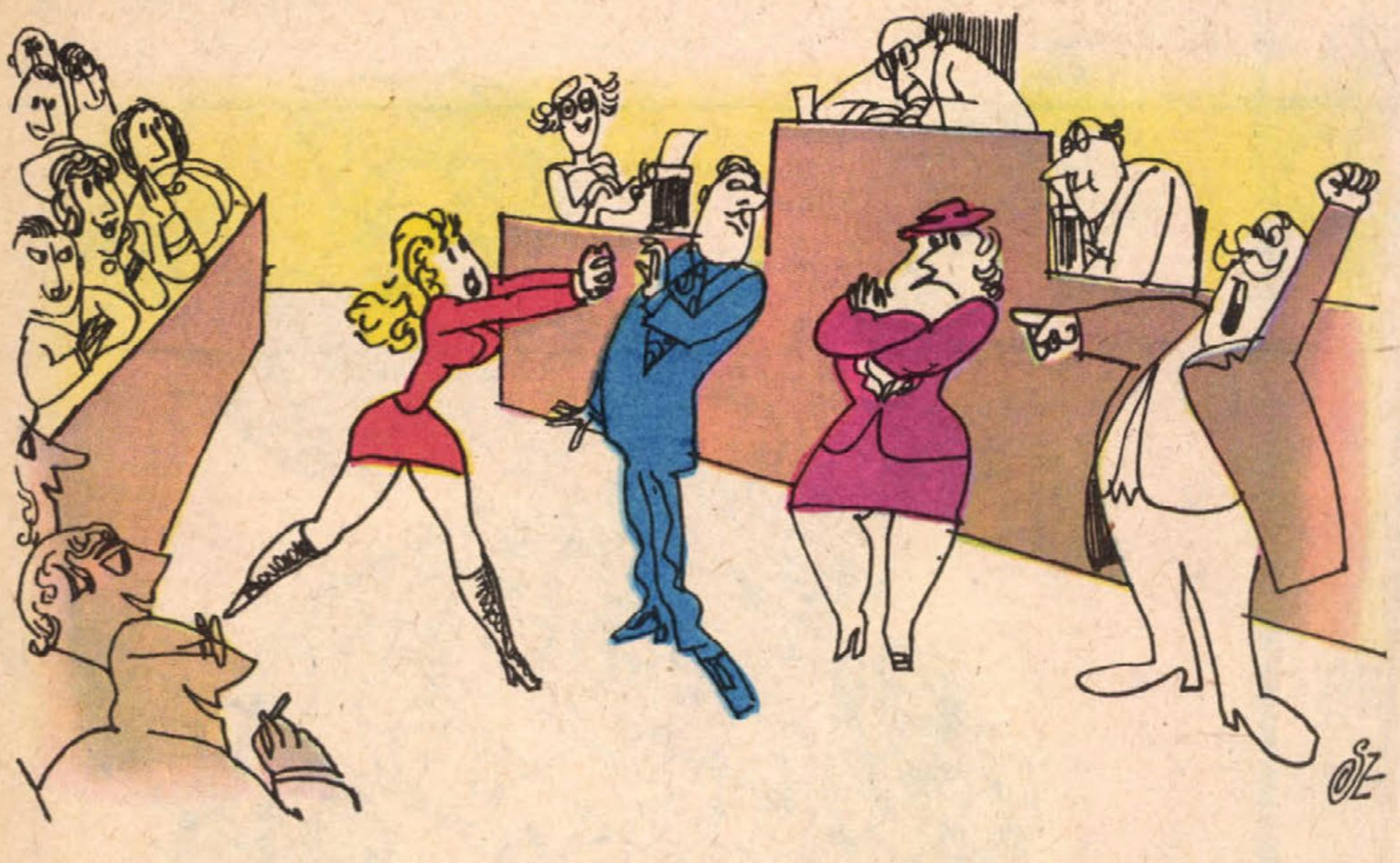

MUNKALÁZ

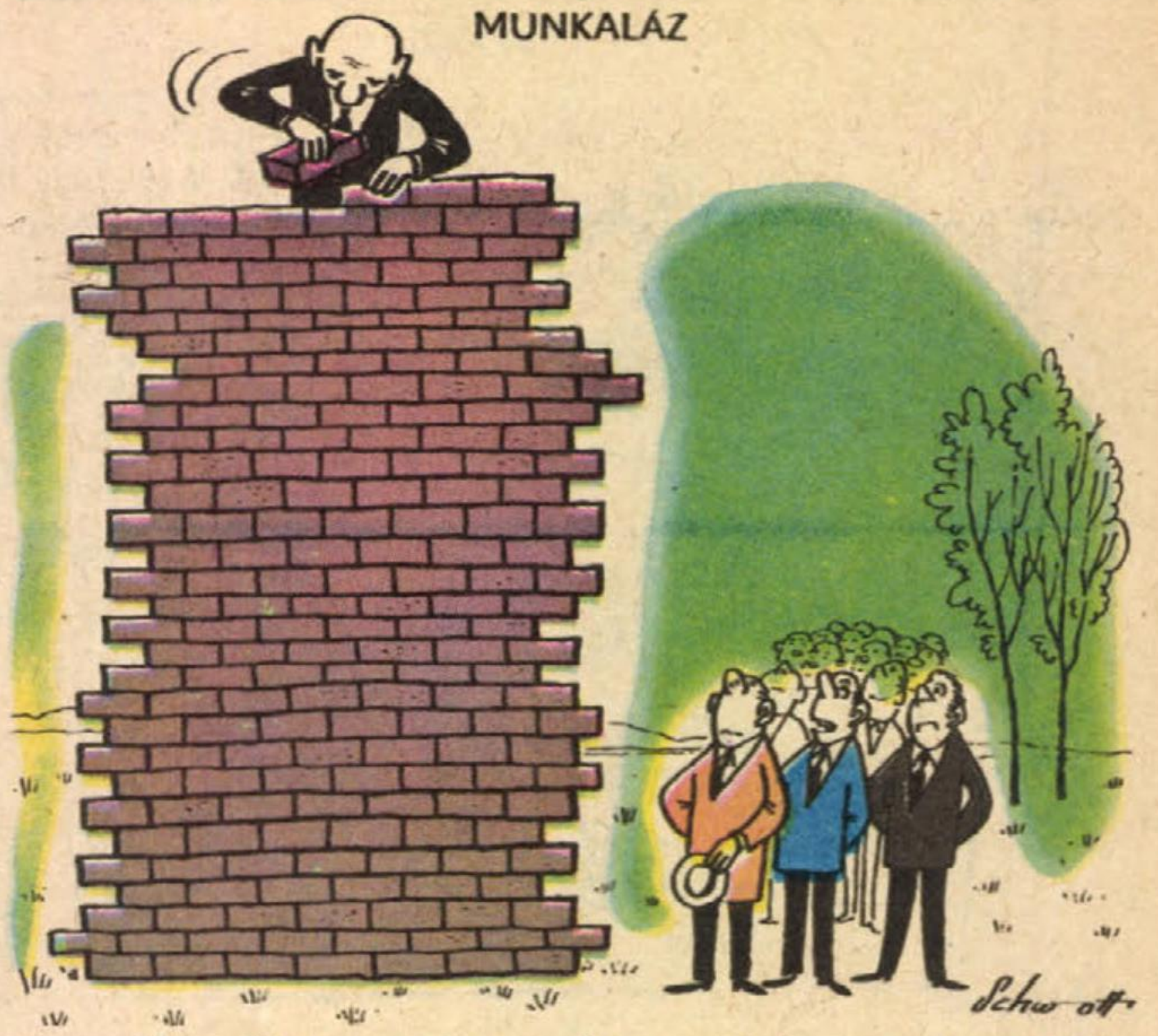

– Nem értem ..., én mondtam neki, hogy csak az alapkövet kell leraknia! ...

Levélváltás az ABC-áruházakról

Tisztelt Szerkesztő úr!

Többször olvastam már arról, hogy újabb ABC áruházak epulnek, mert azoké a jövő. Ezzel én is egyetérteném, ha az utóbbi időben nem tapasztaltam volna, hogy az ABC áruházakban egyre nehezebben tudjuk bevásárolni azokat a legfontosabb napi aruféleségeket, amelyek nekünk, dolgozo nöknek, megkönnyítenék vacsoragondjainkat. Elsősorban a felvágottfélékre és a sajtokra gondolok. Amióta a lakásunk közelében levő ABC áruházat teletömték illatszerekkel, háztartási boltokba való árukkal (közvetlen az áruház mellett illatszerüzlet van!), műanyagcikkek tömegével és a rengeteg borral, tömény szesszel, azóta alaposan megcsappant a felvágottak választéka. Mit tehetek? Munkám végeztével, hazafelé utazván, megszakítom az utamat, leszállok a villamosról és egy másik ABC áruházban vásárolok. Egy jóval kisebb üzletben, de ahol nagyobb a hidegfelvágott és vacsoraválaszték, emellett megvehetem a fogkrémet és egyéb napi háztartási cikket is, noha nem ezzel van telerakva az üzlet.

Tehát van jó ABC áruház is! A jelenség azonban, amiről említést tettem, arra a tendenciára vall, hogy az ABC áruházak iparcikk árudákká válnak, pedig nem ezért hozták létre őket.

Tisztelt Olvasónk!

Az önéhez hasonló észrevételek és panaszok már korábban is érkeztek hozzám. Most néhány napon át szemlélődtem egy ABC áruházban. A helyszínen megkérdeztem néhány vásárlót, hogy mi a véleménye. Volt, aki azt felelte: „Mit tehetek, azt veszek, amit kapok. Megszoktam, hogy nagyon szerény a felvágottválaszték és sok a műanyag az üzletben, de még nem próbáltam ki, hogy a műanyag tálcákból és poharakból lehet-e vacsorát készíteni." Volt, aki azt felelte, hogy az ABC üzletek megnyitása óta nagy változáson mentek át és ő ebbe az üzletbe most már csak mosóporért, italért és fogkeféért jár. Volt, aki cinikusan így válaszolt: „Nincs semmi baj: amenynyivel kevesebb felvágott kapható az üzletben, annyival több műanyagot tudok vásárolni. Bizonyára így jobb az áruháznak."

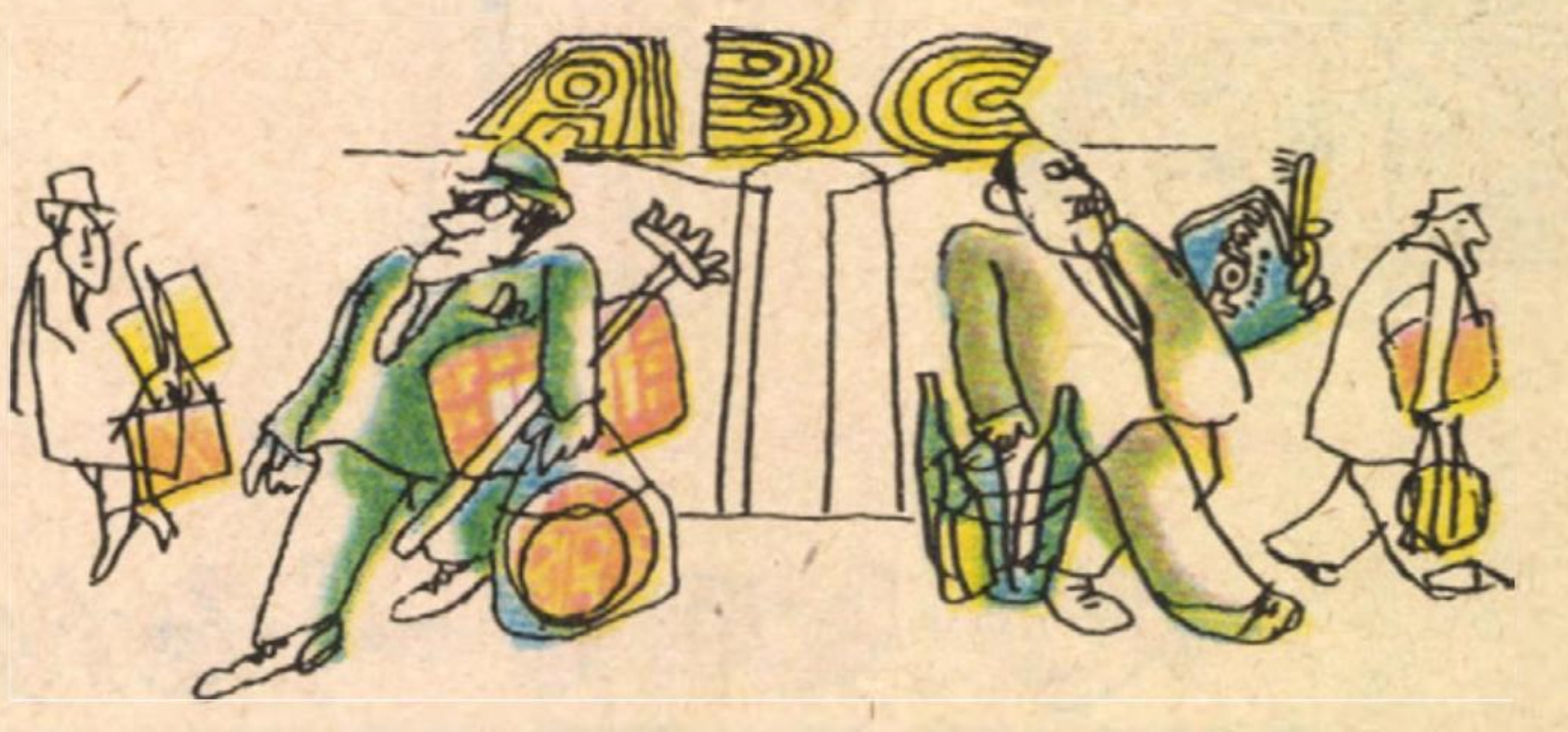

Vitába kell szállnom ezzel a szemlélettel. Az áruház nem azt vizsgálja, hogy neki mi jobb, vagy könnyebben ér el nagyobb forgalmat és több hasznot a borral, tömény szesszel, kefével, partvissal, viasszal, műanyagárukkal, mint a munkaigényesebb és esetleg alacsonyabb haszonnal járó felvágottak nagyobb választékával. Úgy látszik, több olyan áru kerül az ABC üzletekbe, mint amelyekből jóval kevesebb is elég volna és kevesebb kerül az olyan áruféleségekből, mint amelyekből jóval többre lenne szükség.

Nem árt tehát, ha közös erővel felhívjuk az ABC áruházak vezetőinek a figyelmét az árucikkek arányainak fontosságára és arra, hogy a háziasszonyok igényeire valamivel jobban odafigyeljenek. Én remélem, hogy csupán erről van szó és nem a kevesebb munkával elérhető több haszonról. (Tíz deka parizer szeletelve 3,60 forint, egy üveg ital 70—200 forint, egy műanyag tálca 15—30 forint, és még csak szeletelni sem kell!)

Ön megírta azt is, hogy *melyik* ABC áruház helyes üzletpolitikája készteti arra, hogy a könnyebb bevásárlás érdekében félbeszakítsa az útját, de én az áruház címét elhallgattam. Nem akarok ugyanis az üzletnek hírverést csinálni, hiszen megtörténhetne, hogy Pest-Buda háziasszonyai mind odatódulnának ebbe az ABC-áruházba.

Földes György

HENTESNÉL

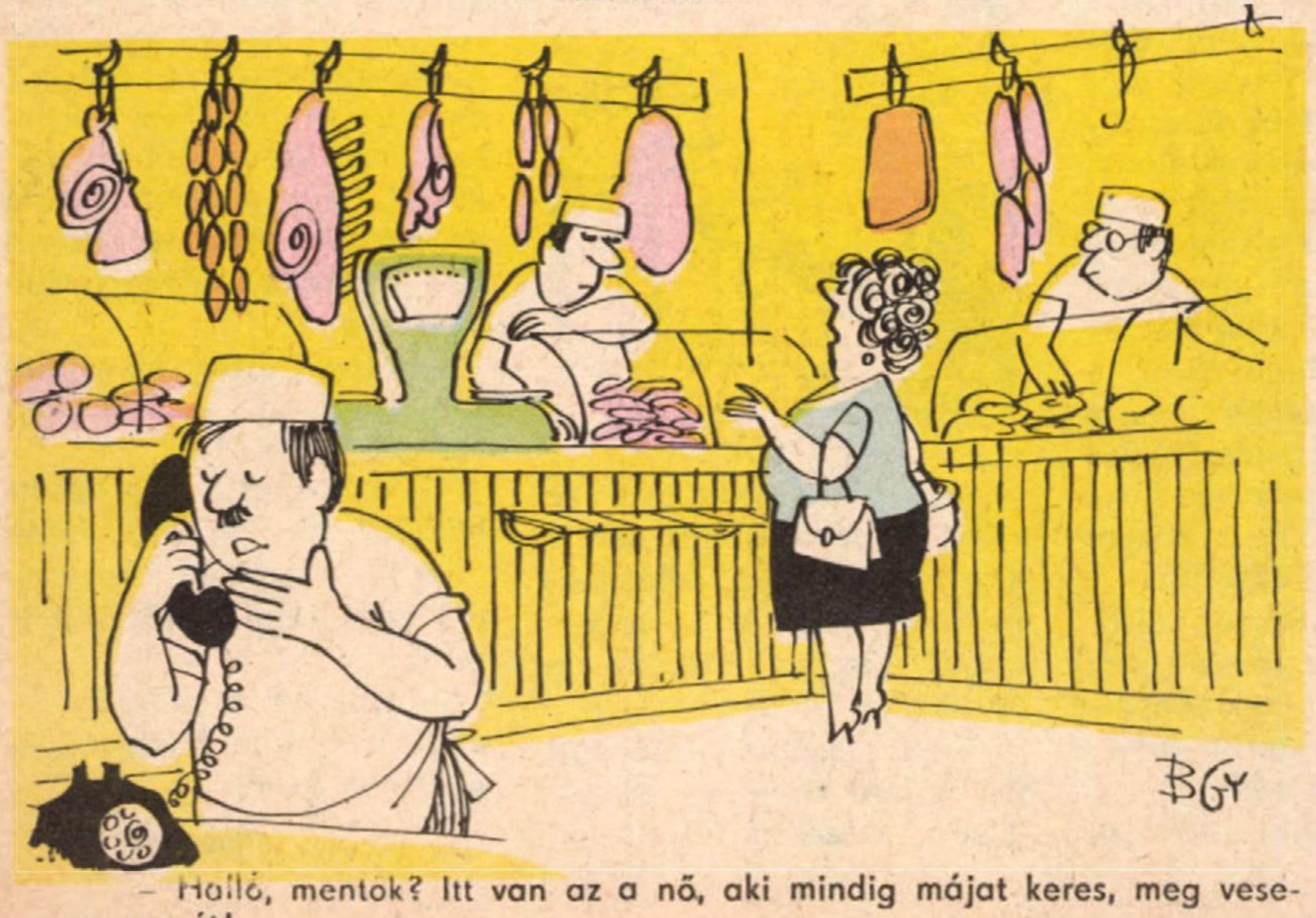

– Halló, mentők? Itt van az a nő, aki mindig májat keres, meg vesepecsenyét!

HIDEGVÉR

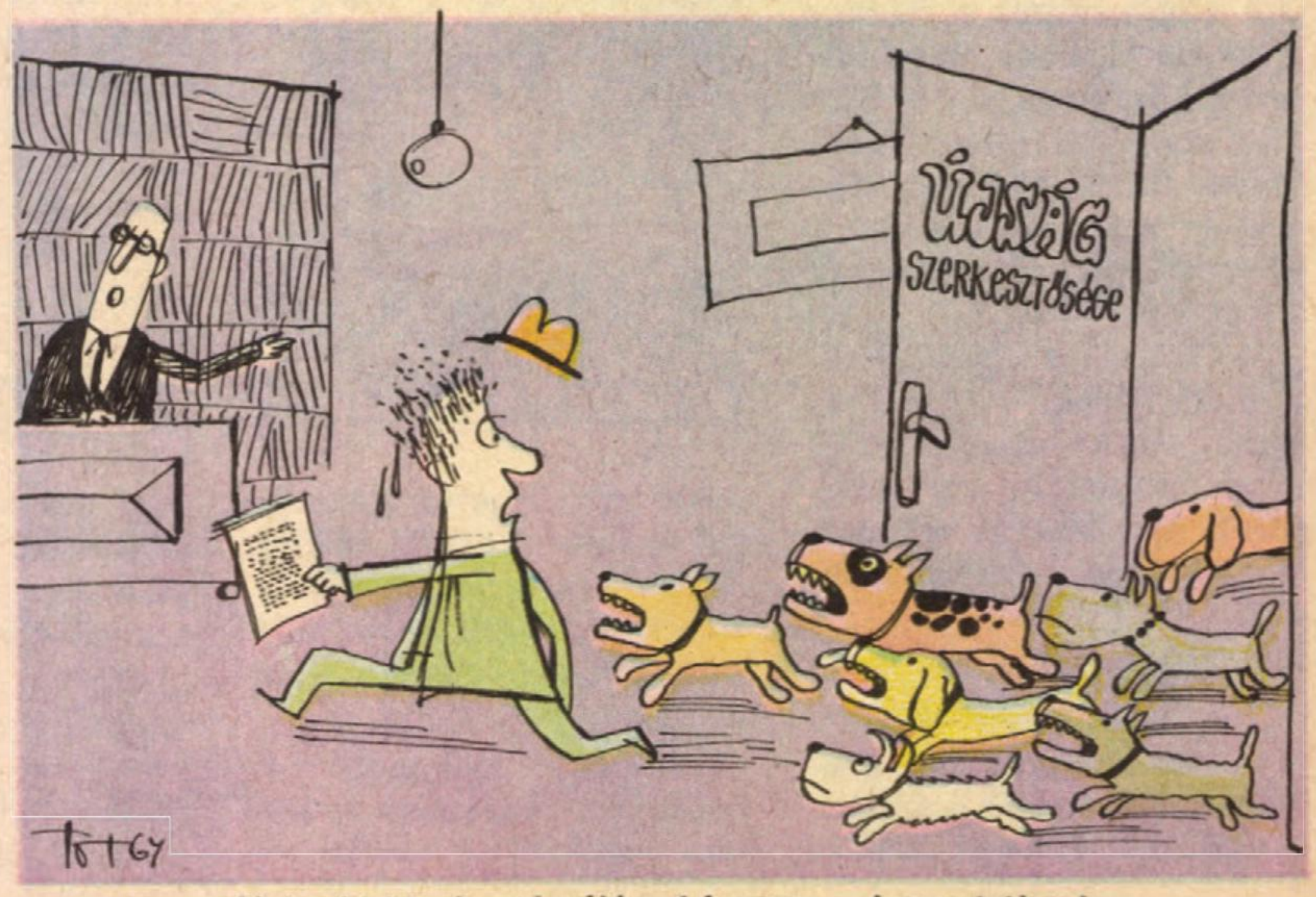

– Ahá, újabb hozzászólás érkezett a kutyavitához! ...

A KIBERNETIKUS KERTJE

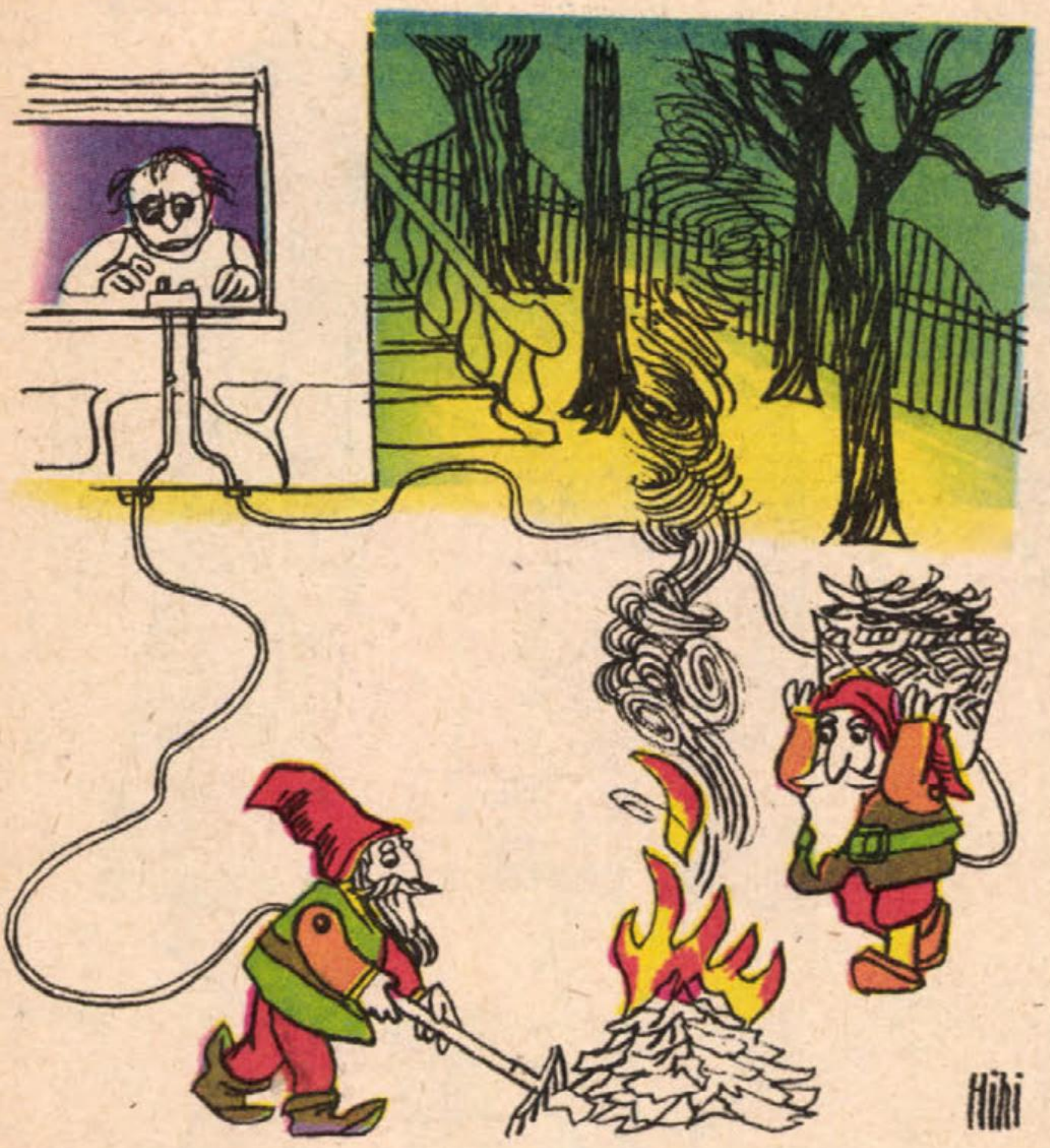

PEDÁNS LÓ

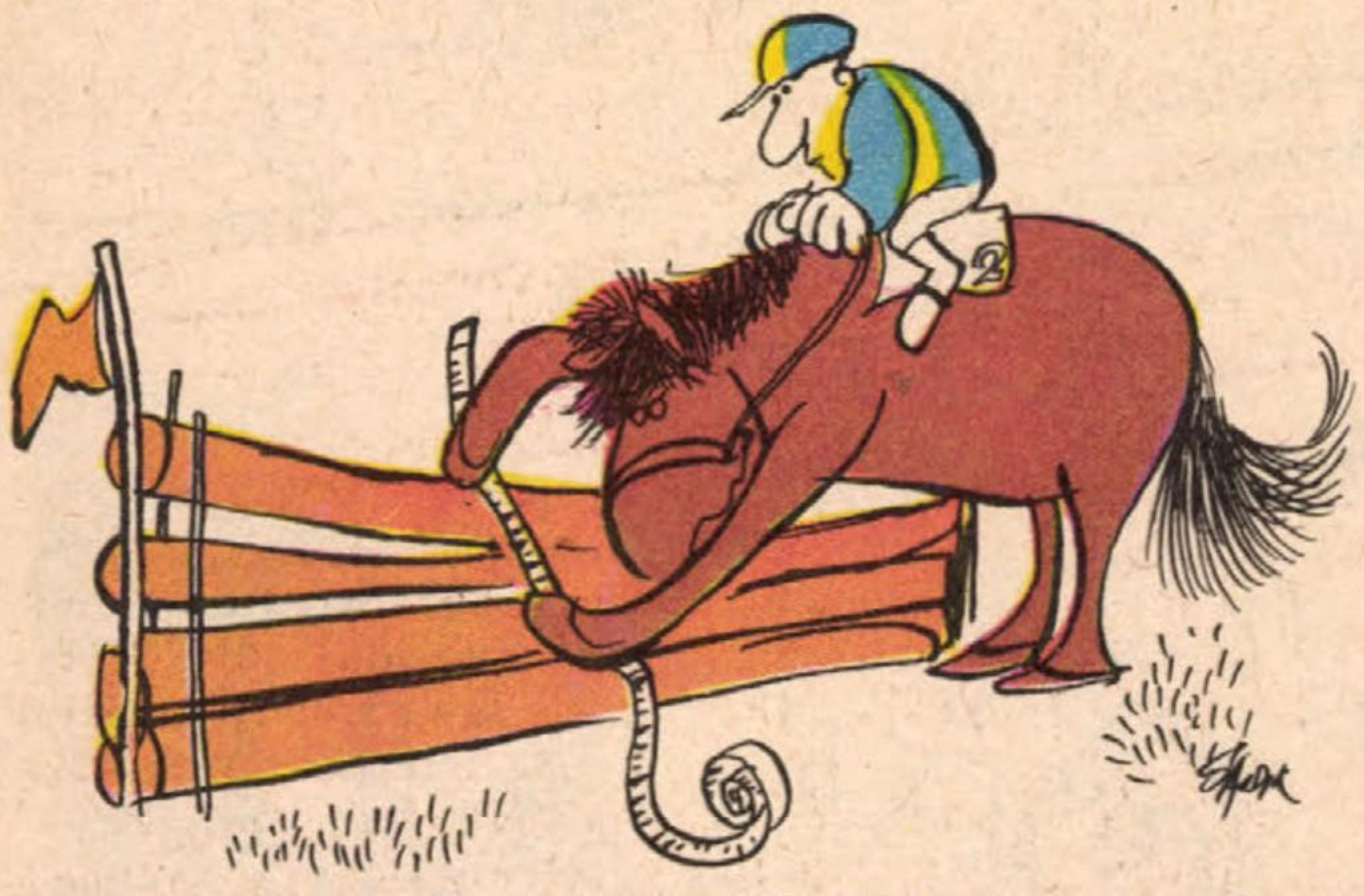

– Nem ugrok. Tizenkét centivel több a megengedett magasságnál!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

– Barátom, nagyon kimerültnek látszol.

– Sajnos, nem tudom kialudni magamat. A feleségem felkelt a legkisebb zajra, mert fél, hogy egy tolvaj jött be valahol.

– Hát magyarázd meg neki, hogy a tolvajok zajtalanul jönnek be.

– Már megtettem, de most már akkor is felkelt, ha nem hall semmiféle zajt.

Kispörkölt

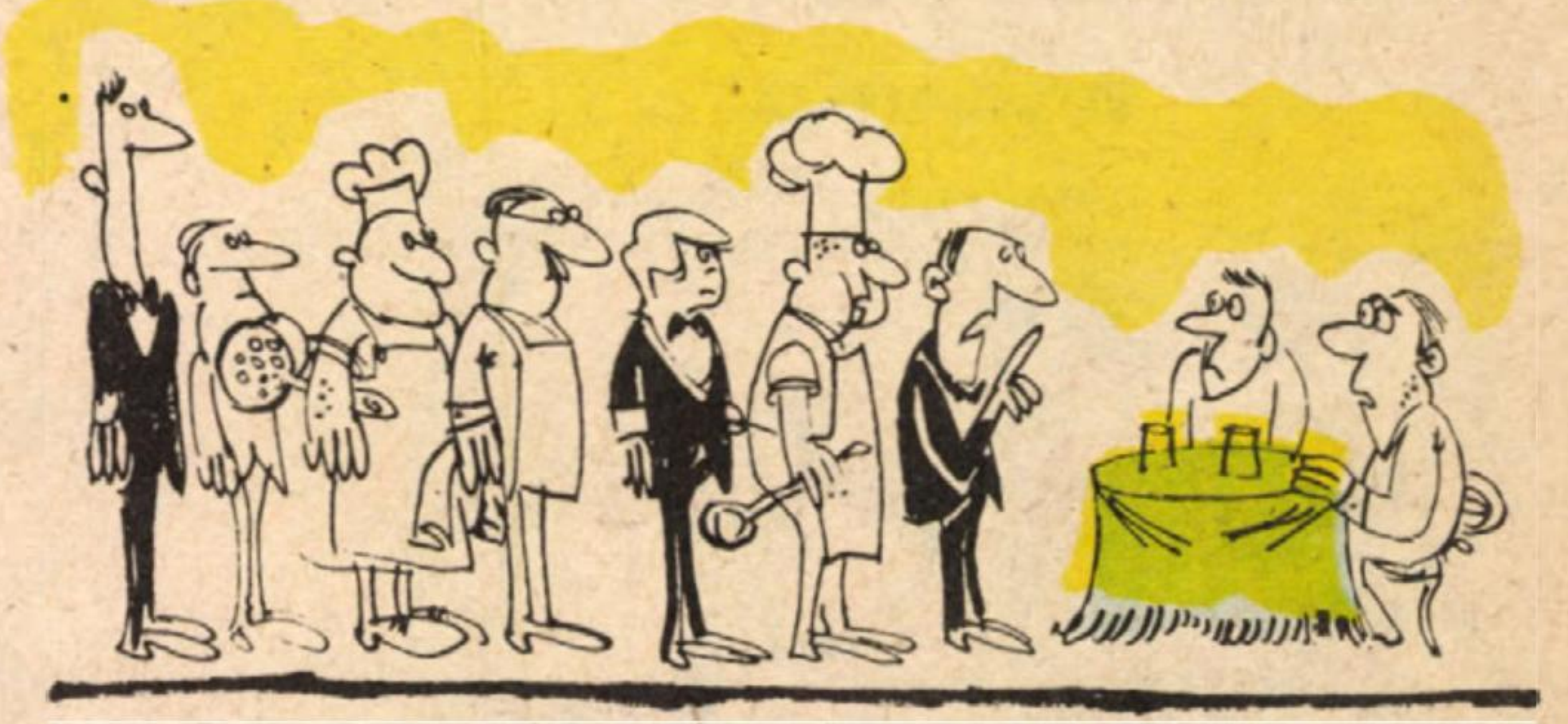

Ülök a nagy étteremben, ebédelni szeretnék. Mások is ülnek a nagy étteremben, ők is ebédelni szeretnének.

Eltelik vagy fél óra, s miközben én fegyelmezetten várok a soromra, észreveszem, hogy egyeseknek teljesül hő óhajuk. Figyelem, hogyan csinálják, próbálom utánozni őket: csettintgetek, kopogok az asztalon, „főúrkéremezek", integetek a felszolgálónak. Semmi eredmény. Egy óra múlva elkapom az egyik pincér kabátját, de ráüt a kezemre, és a fejét csóválja: „Micsoda dolog ez, kedves vendég!" Elszégyellem magam, s negyed óra hosszat magamba szállok, de akkor a bűnös éhség újabb tettre ösztönöz. A közeledő főúr elé ugrom, leborulok a lábához, s kezem összetéve készülök fohászkodni. Ő azonban átlép rajtam. Amikor áhitatos tekintetem fölemelem, egy közeli asztalnál régi barátomat, Csemetke Lajost fedezem föl.

Kissé kínosan érzem magam ott térdepelve, de Csemetke megértőn bólogat, s kacsintva int, hogy menjek csak vissza az asztalomhoz. Engedelmeskedem.

Két perc múlva látom, hogy Lajos barátom föláll, s lelkendezve rohan felém.

— Á, szerkesztő úr! — harsogja. — De jó, hogy látom. Épp készültem fölhívni, hogy elmondjam: az a súlycsonkító gazember, akiről írni tetszett, az... — Leül az asztalomhoz, és odasúgja: — Ugye csak egy pörköltet akarsz enni céklával?

— Honnan tudod? — csodálkozom rá.

— Onnan, hogy én is azt akarok enni. Ezért nem állnak szóba velünk a pincérek. Öregem, ezek olyan emberismerők, hogy... — és jó hangosan: — Nem szeretnék a bőrében lenni annak, akit ön a tollára vesz. Persze az ilyen súlycsonkító bitang megérdemli...

— De még mennyire, kérem tisztelettel — hajol meg asztalunknál a pincér, aki rávert a kezemre, s miközben nagy előzékenyen a piszkos felére fordítja a tiszta abroszt, így háborog: „Persze mesélek én önnek különbet, azt tessék megírni!"

Előadja hosszan, részletesen, hogy három méter szövetet vásárolt, de mire a szabóhoz vitte, csak kettőnyolcvan volt. Ment vissza az üzletbe, ahol...

Nem tudja befejezni, mert félrelöki egy nyurga kollégája, akiről eddig azt hittem, hogy azért hordja fent az orrát, mert tulajdonképpen egy lord ő, aki Angliából disszidált hozzánk. Csontos ujjaival az orrom előtt hadonászik: „Egy közönséges hokkedlit, vagy — ha úgy tetszik — konyhaszéket nem kap az ember. Hát, ha valami sajtót érdemel, akkor...

— Akkor arról tessék cikkezni, hogy három napja nincs víz a házunkban, könyörgök — hullatja elébem könnyeit, a lordot félrelökve, a főúr, aki az elébb által lépett rajtam.

Figyelő tekintettel és korgó gyomorral hallgatom a panaszok áradatát, majd egy alkalmas pillanatban előhozakodom szerény étkezési szándékunkkal.

A három pincér egymást taposva elrohan.

— Ide a rozsdás kötőtűt, ha nem dupla adagot kapunk, fejenként fél liter tejföllel nyakonöntve, s egy percen belül — mondja diadalmasan Csemetke. — Kezdek is számolni: „Egy, kettő, há..."

Valóban, a „-rom"-mal egy időben már ott is állt asztalunknál személyesen az üzletvezető és elpanaszolta, hogy egész Pesten nem tud kapni szélvédő üveget a Ford Taunusára. Ezt írjam meg!

Még be sem fejezte az üzletvezető a sirámát, már ott volt a főszakács és megkérte, hogy kanyarítsak egy cikket arról, hogy őt nem utalják be Hévízre, pedig „munkaköri ártalomból kifolyólag indokolt".

A főszakácsot követte a kukta, a pénztárosnő, a konyhalány, a takarítónő, majd ismét előlépett az üzletvezető, s szólt hozzám igen ünnepélyesen:

— Remélem, szerkesztő úr, hogy nemcsak meghallgatta a mi sérelmeinket, hanem hangot is ad azoknak. Különös hangsúllyal ismét szeretném fölhívni figyelmét a Ford Taunus szélvédő üvegére. Arról tessék egy jó cikkecskét odapörkölni az Autókernek!

— Kérem, én igyekezni fogok, de meg kell mondanom, hogy nemcsak tőlem függ, mi jelenik meg... — válaszoltam őszintén.

— No, igen, értem én! — sóhajtott föl az üzletvezető, s gúnyosan bólogatott. — Az Autókert nem szabad bántani, de bezzeg, ha mi két-három deka hússal véletlenül kevesebbet teszünk a kedves vendég elé, minket rögtön kiszerkesztenek.

Evvel meghajolt, s elvonult. Nemsokára hozták a pörköltjeinket. Még a szokottnál is kisebb adagok voltak.

De nem írom meg, mert még azt mondaná szegény üzletvezető, hogy nekem a gyomrom fontosabb, mint az ő szélvédő üvege. Arra ugyanis azt mondta a főszerkesztőm, hogy nem közérdekű téma.

Sólyom László

ORVTÁMADÓK

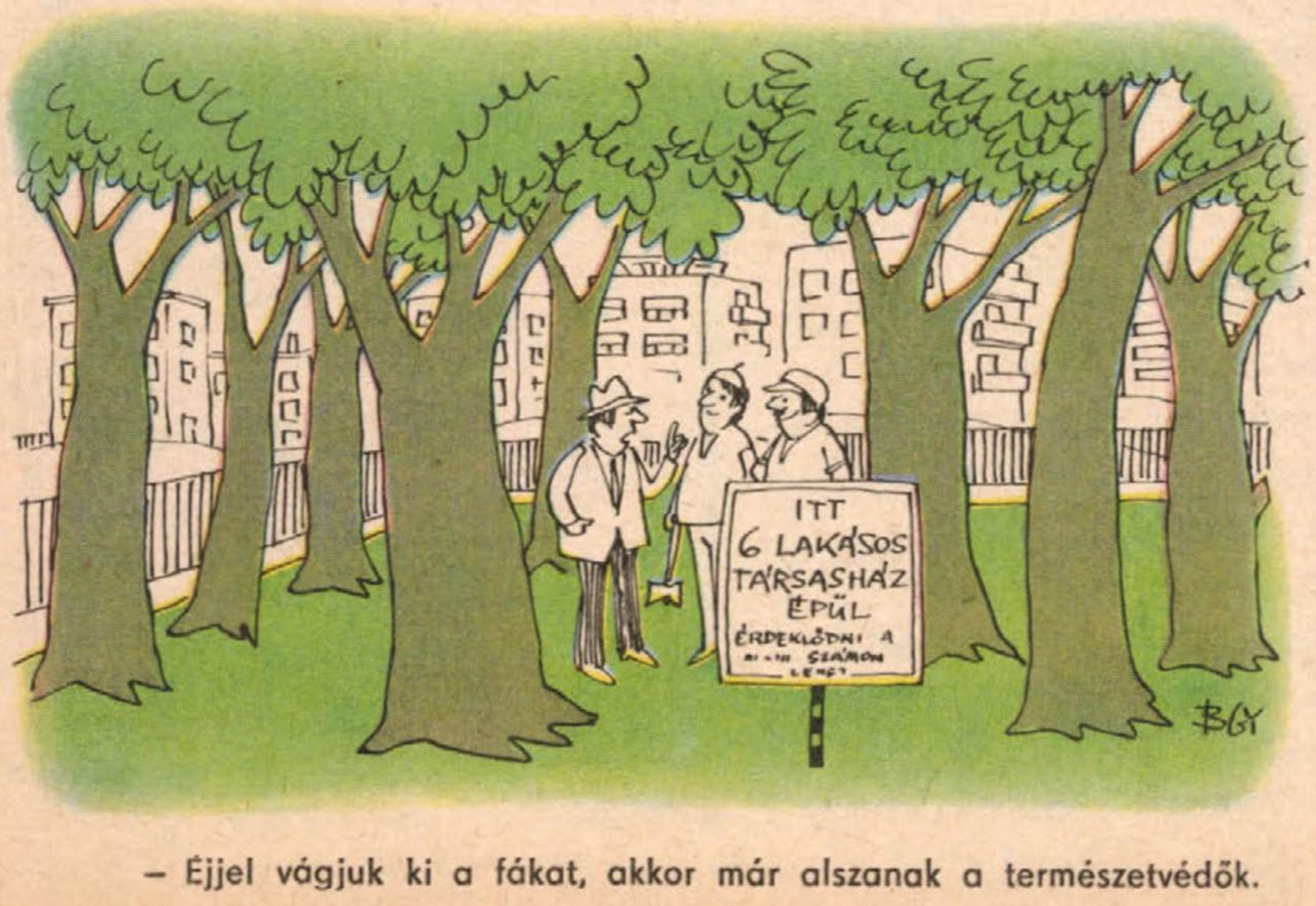

– Éjjel vágjuk ki a fákat, akkor már alszanak a természetvédők.

PLETYKÁSOK

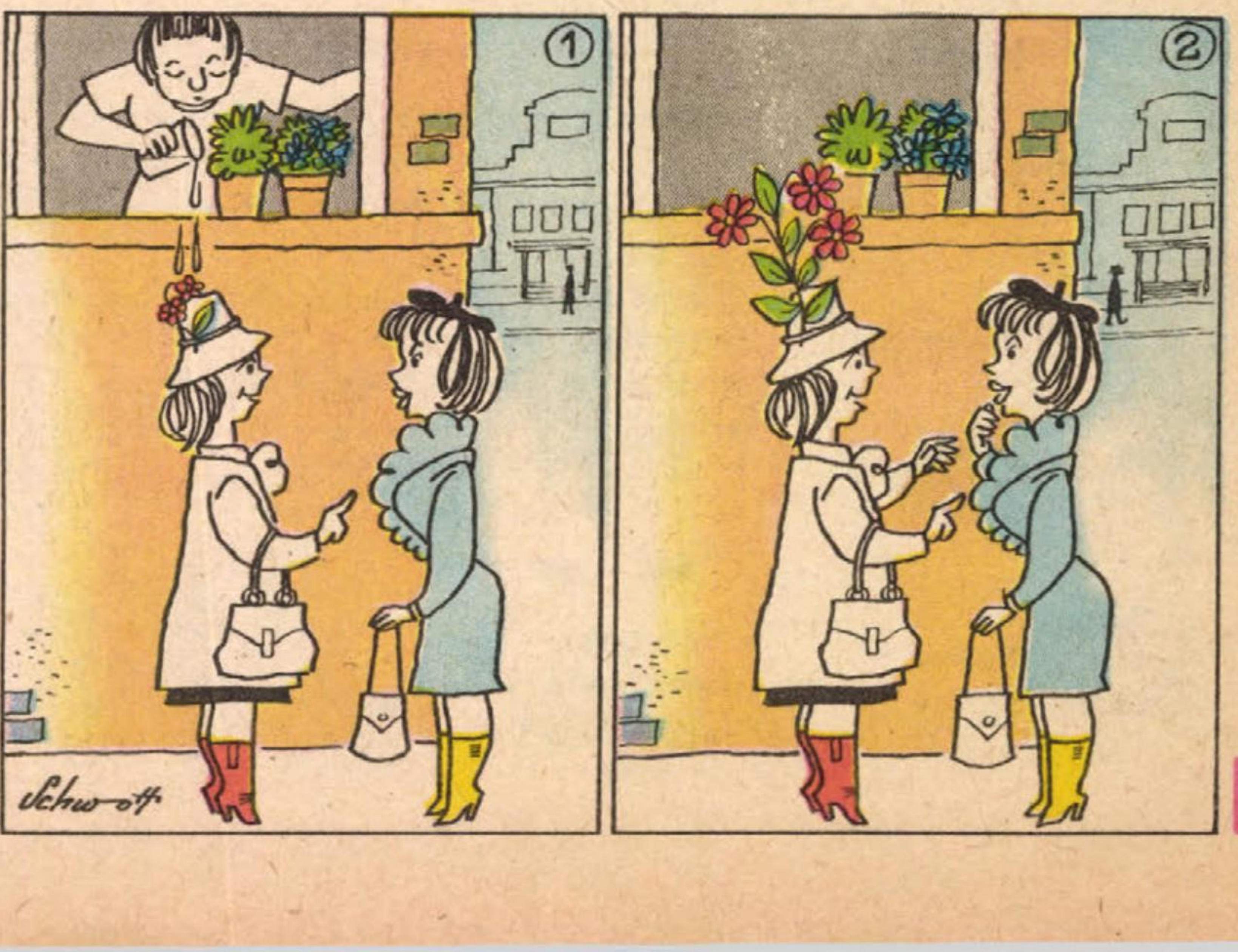

LEHOCZKY ISTVÁN:

6 vadonatúj rajz a használtcikk-piacról

Jelenleg a Nagykőrösi úton található az Ecseri, vagyis az Ecseri úti használtcikk-piac, amely azelőtt a Teleki téren volt, de akkor még tangónak nevezték a pestiek. Lapunk munkatársa szétnézett a piacon és élményeiről az itt látható rajzokban számol be önöknek.

ELŐRELÁTÁS

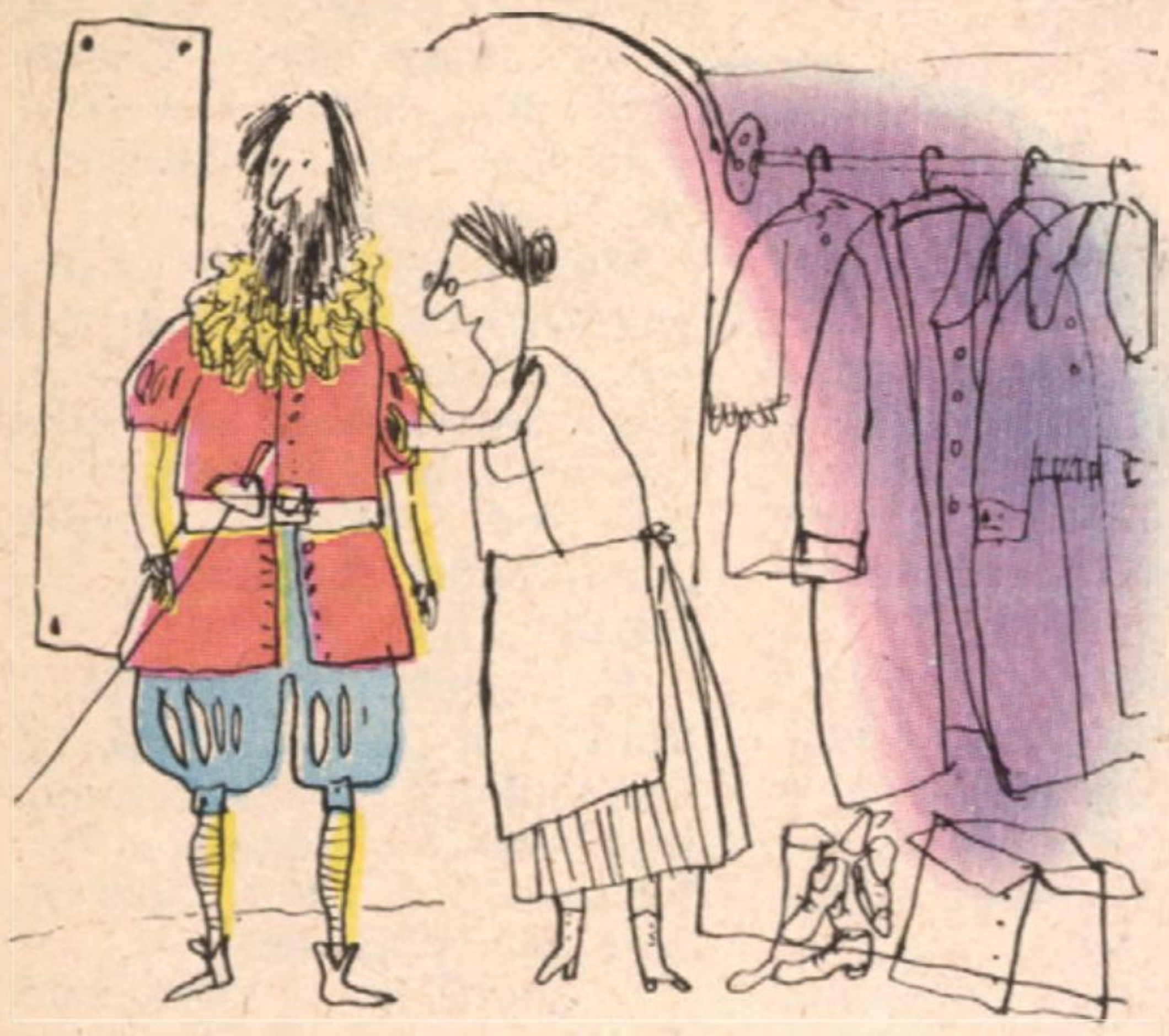

– Most még nem nagyon hordják, de egy-két év múlva biztosan divatba jön!

KÖNYVRITKASÁG

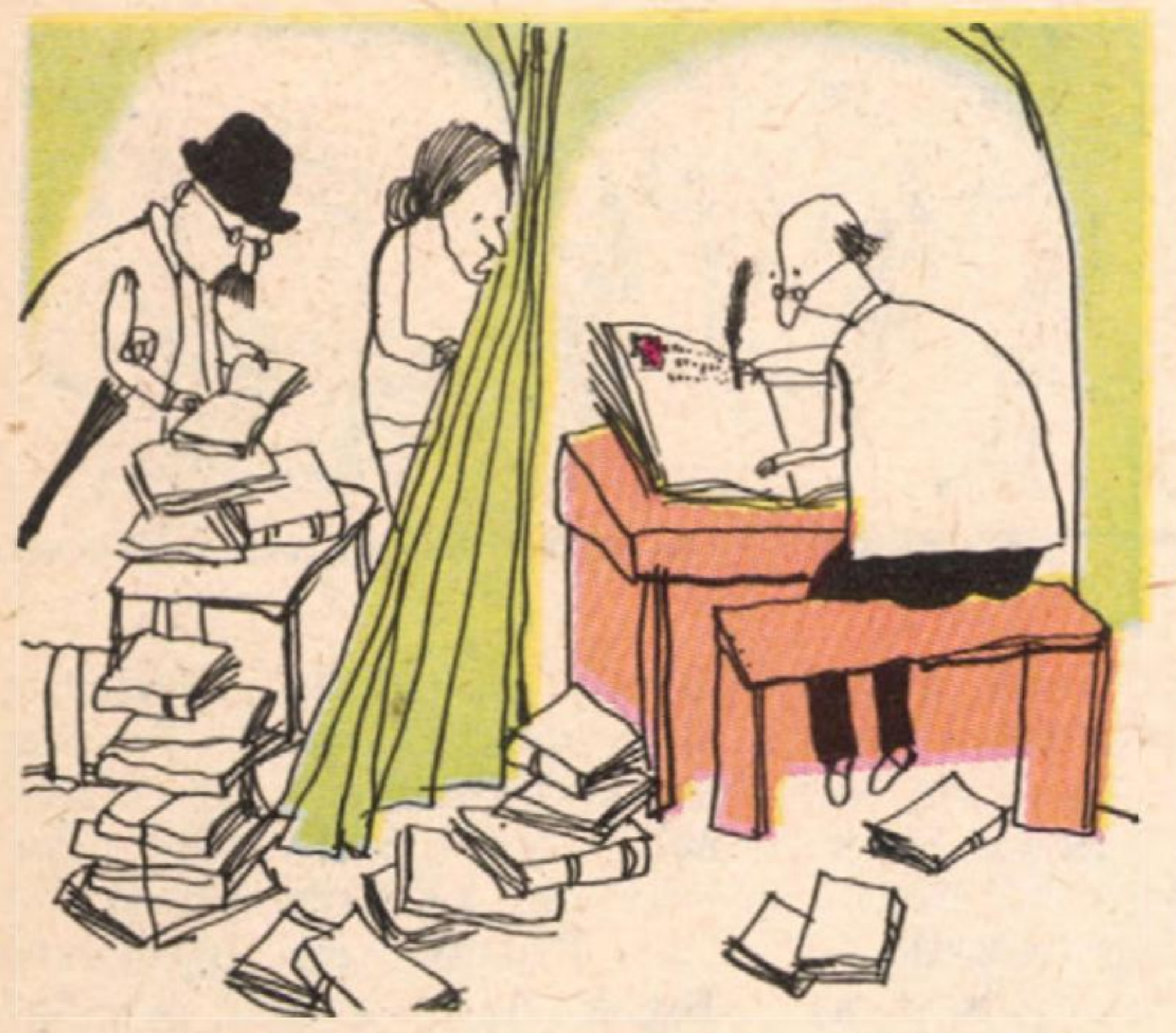

– Siess, apukám, komoly vevő érkezett!

ALKALMI VÉTEL

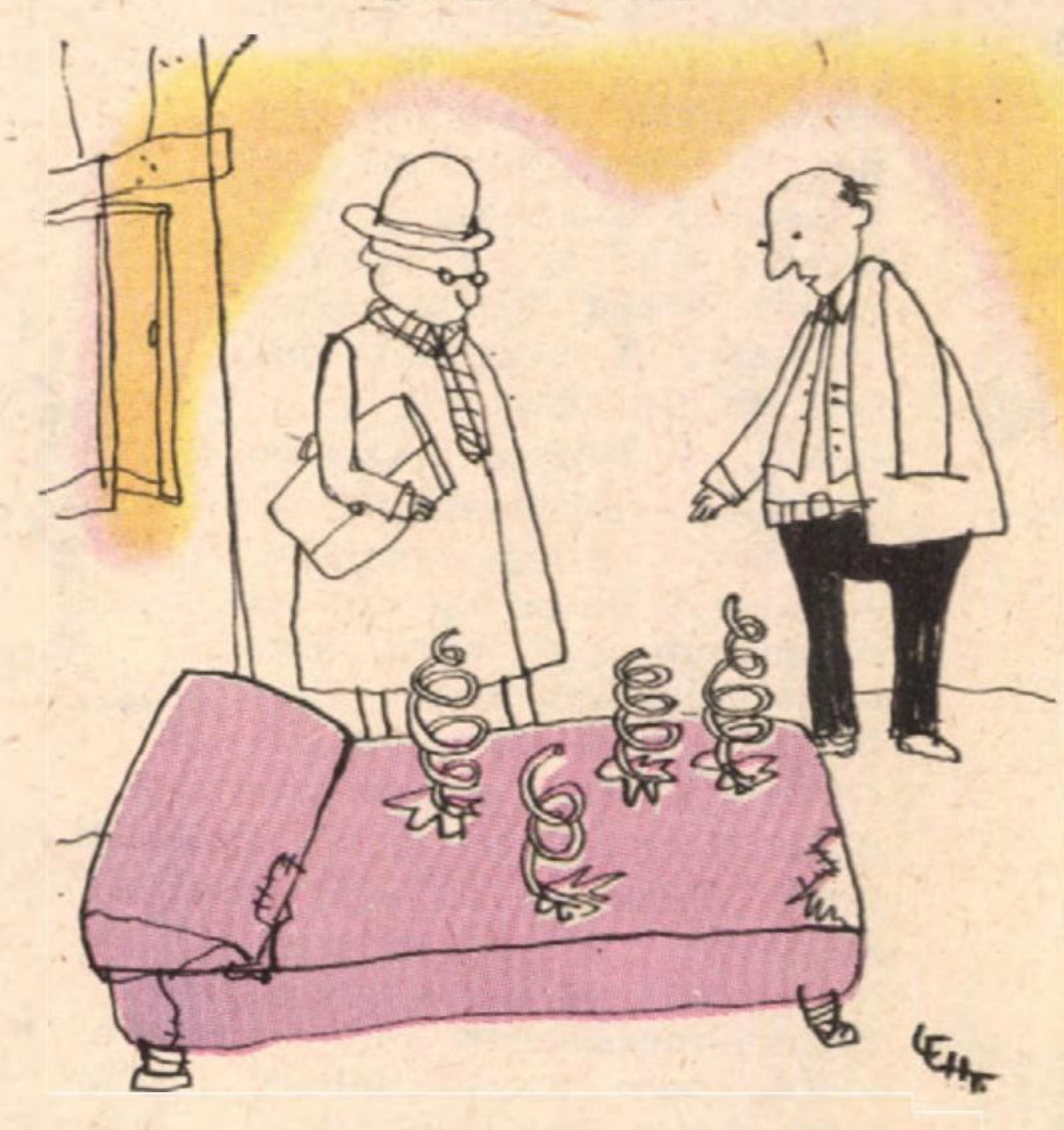

– Ilyen rugókat ma már nem gyártanak!...

KÉSZÜL A NYÚJTOTT FAZON

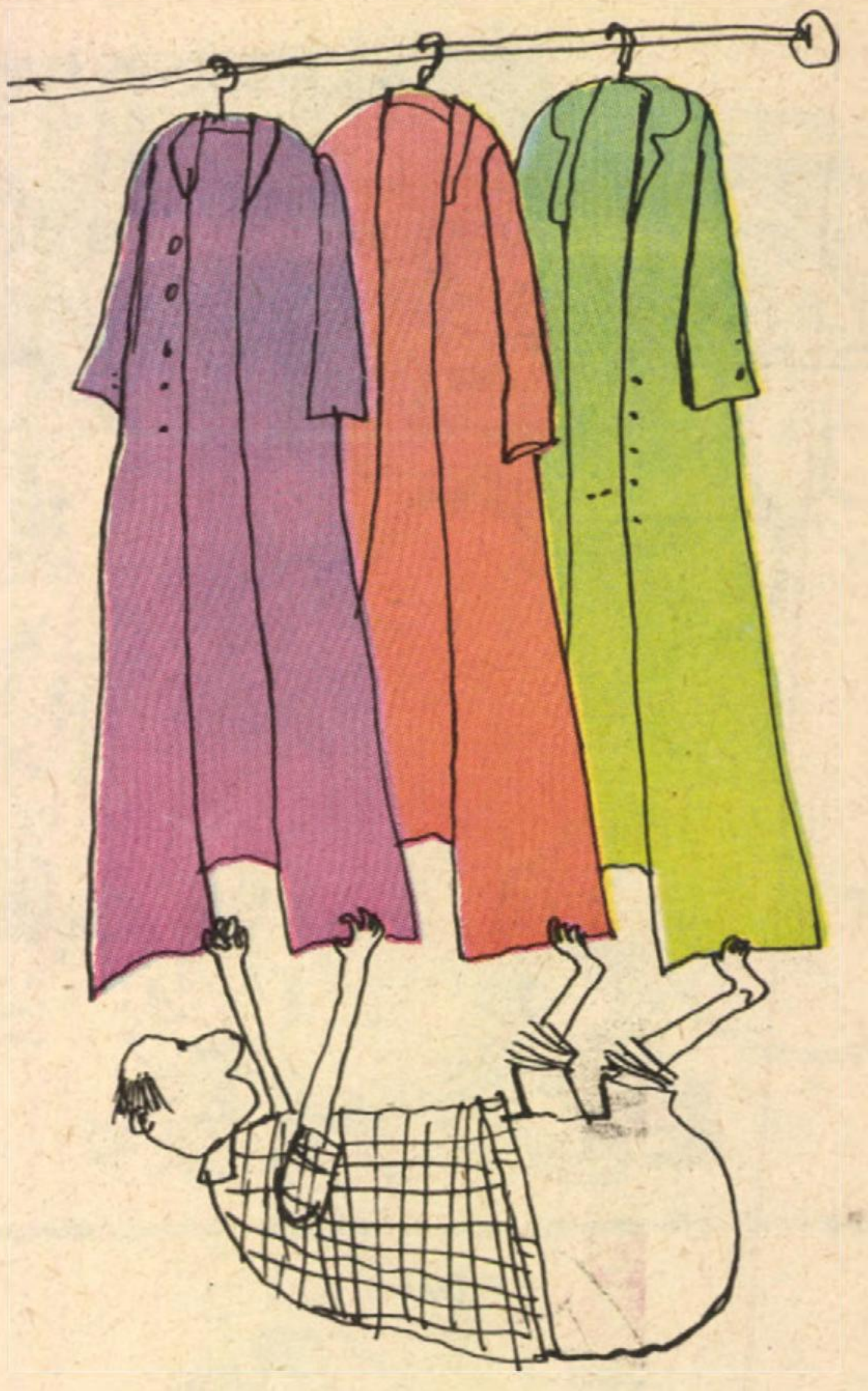

DÖNTŐ ÉRV

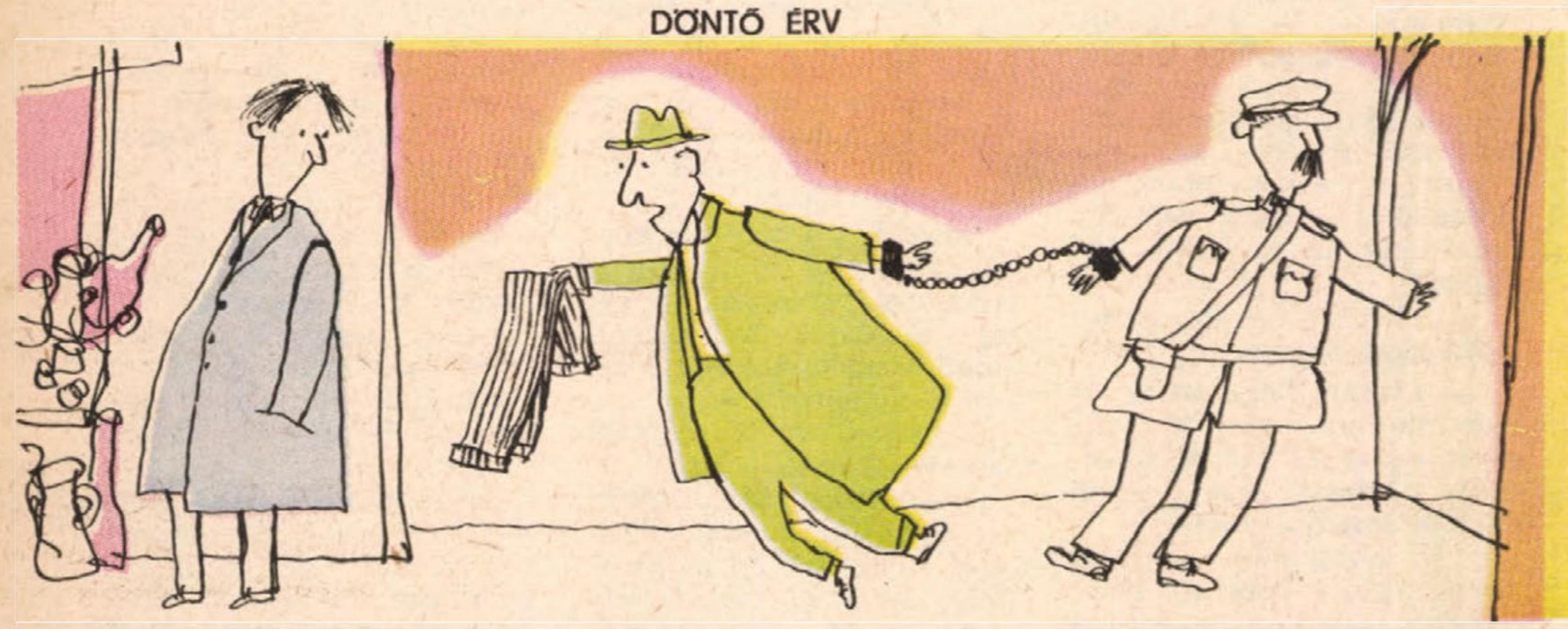

– Ez sok magának? Esküszöm, nekem is többe van!

ÉRVELÉS

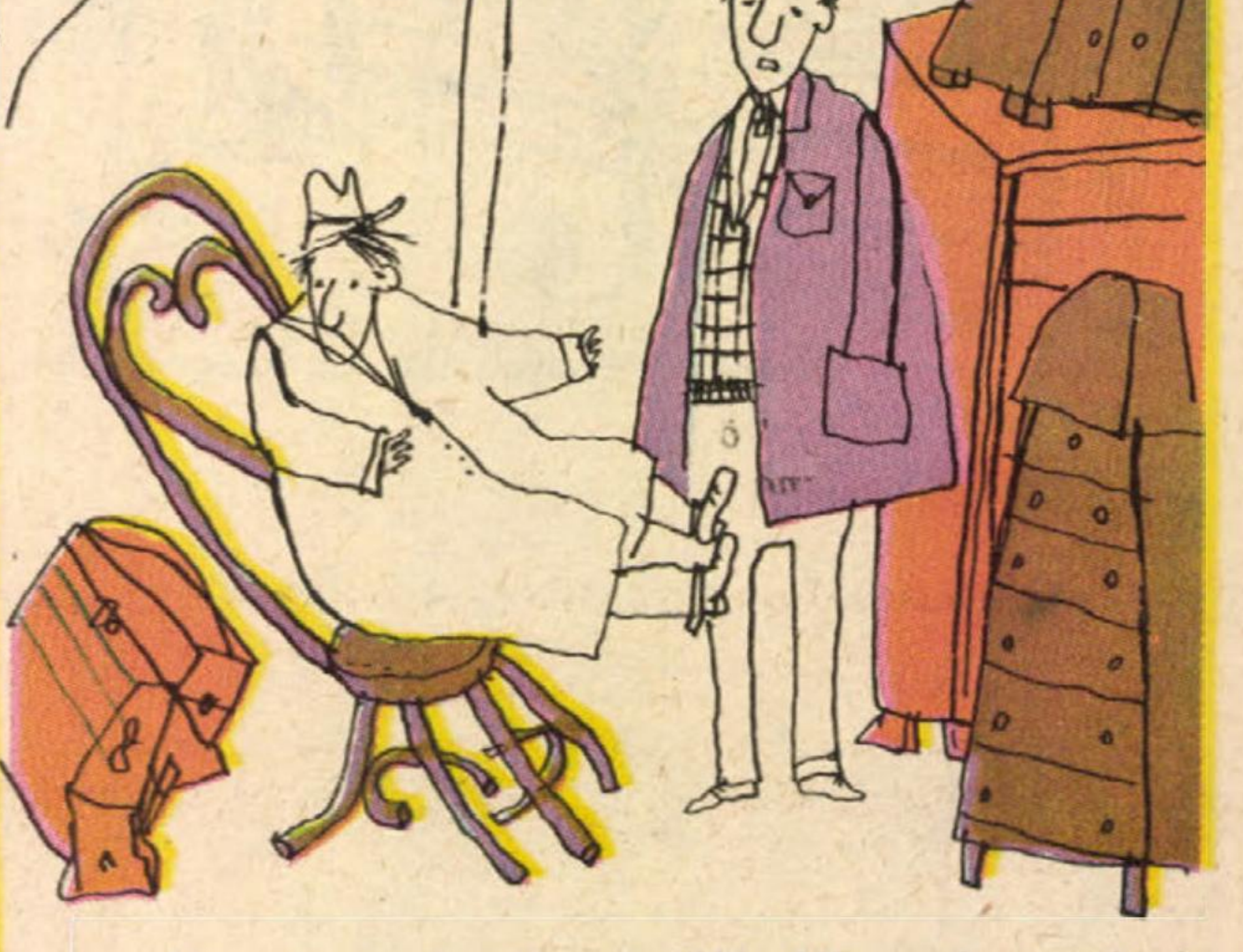

– Nem értem, ha jó volt XXII. Alfonznak, magának miért nem jó?!

BALGA LANT

(A „Hát ez meg mi az isten-csodája?"-ciklusból)

ELIDEGENEDÉS

Én megírom,
Te nem érted
(Ráteszem az ingemet!)
Ördög vigyen
Mindkettőnket
(Kivéve tán engemet!)

EPIZÓD

Árnyékomat átugrandó falnak vitt az
Orrom,
Dőlt a malter, rabic repedt, lett ám csuda
Por, rom.
„Hát ez eltört!" – mondta mélán derék doktor
Nyers Elek,
Na iftenkém evutántól majd pőfítve
Verfelek.

ARS POETICA

Nyilad egyre
Feljebb lődd,
Az győz, kinek
Feje blőd.

KARRIER

Fal voltam,
Majd falra borsó,
Daloltam,
Be marha sors, óh!

EGZISZTENC

Verset láttam? Nem is igaz!
Tömbsajt volt, vagy csecse csimasz,
Absnicli tán, virsliforma,
Hol a torma csak a norma?
Mézgamassza, kerti törpe?
Csámpa csibuk, görbe bögre?
Nem bújt ki a szög a zsákból,
Tán a zsák bújt be a szögbe.

P. P.

ZENÉT TANUL A GYEREK

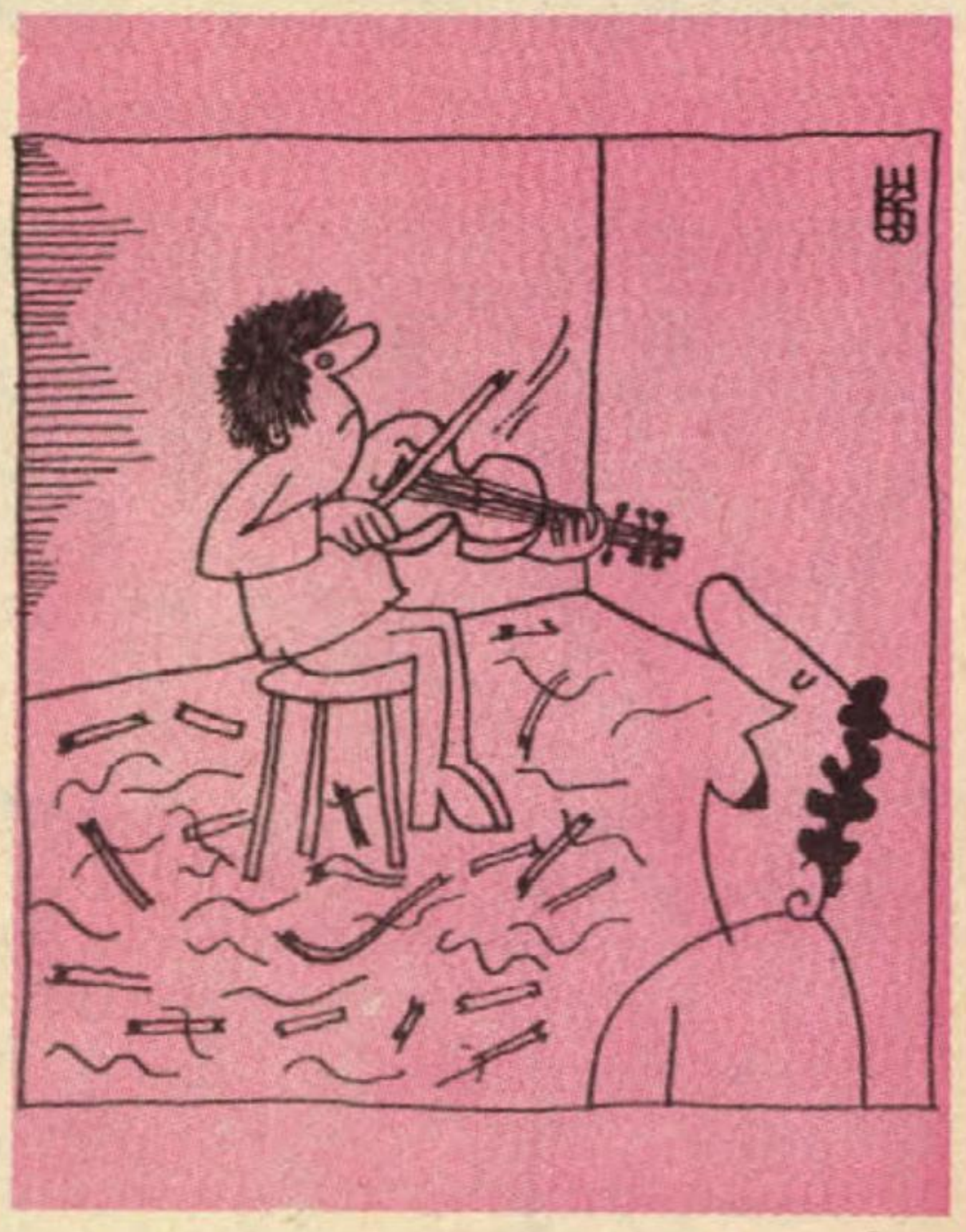

– Egy kicsit lazábban fogd azt a vonót.

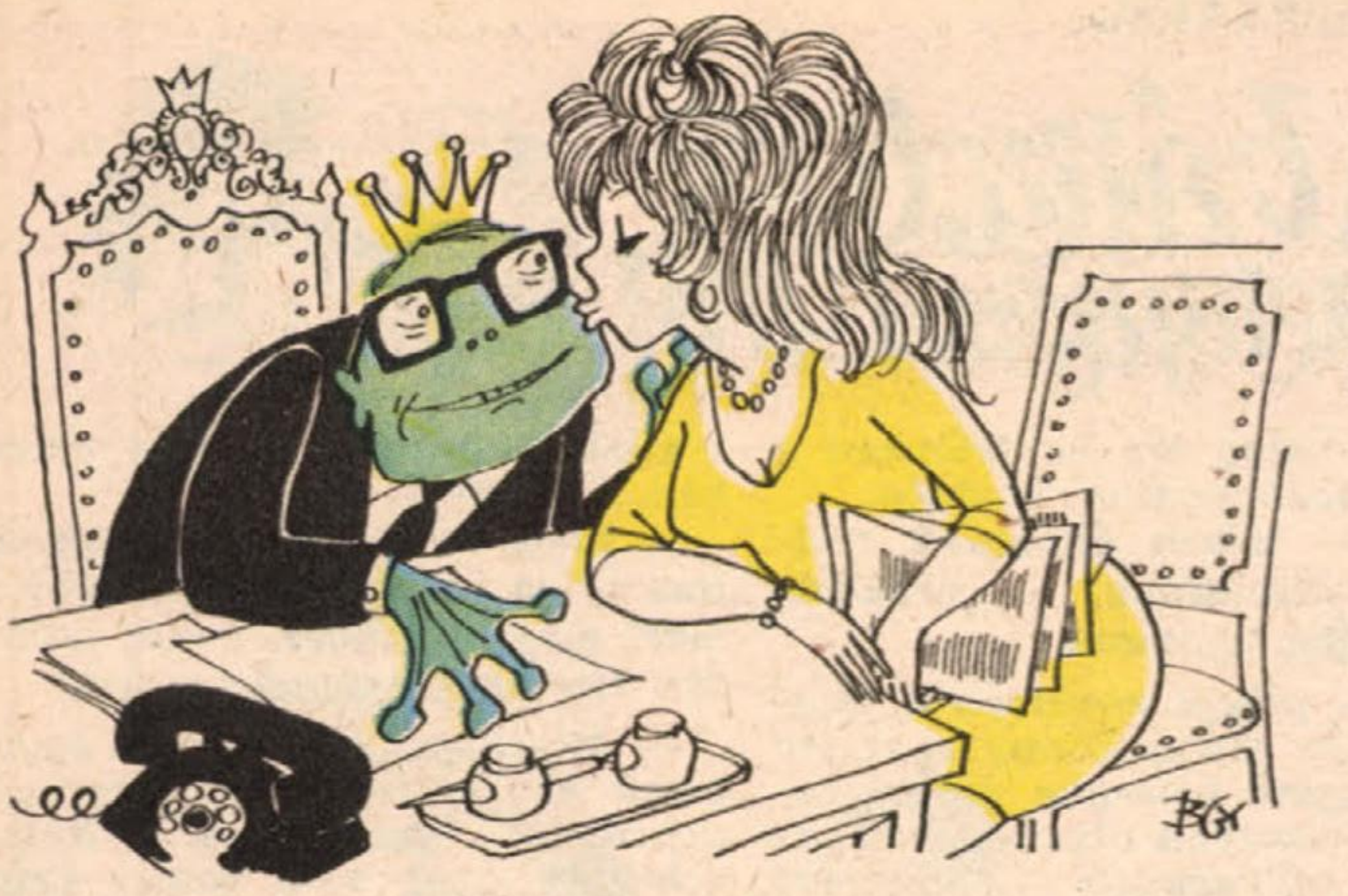

MAI MESE

BÜSZKESÉG

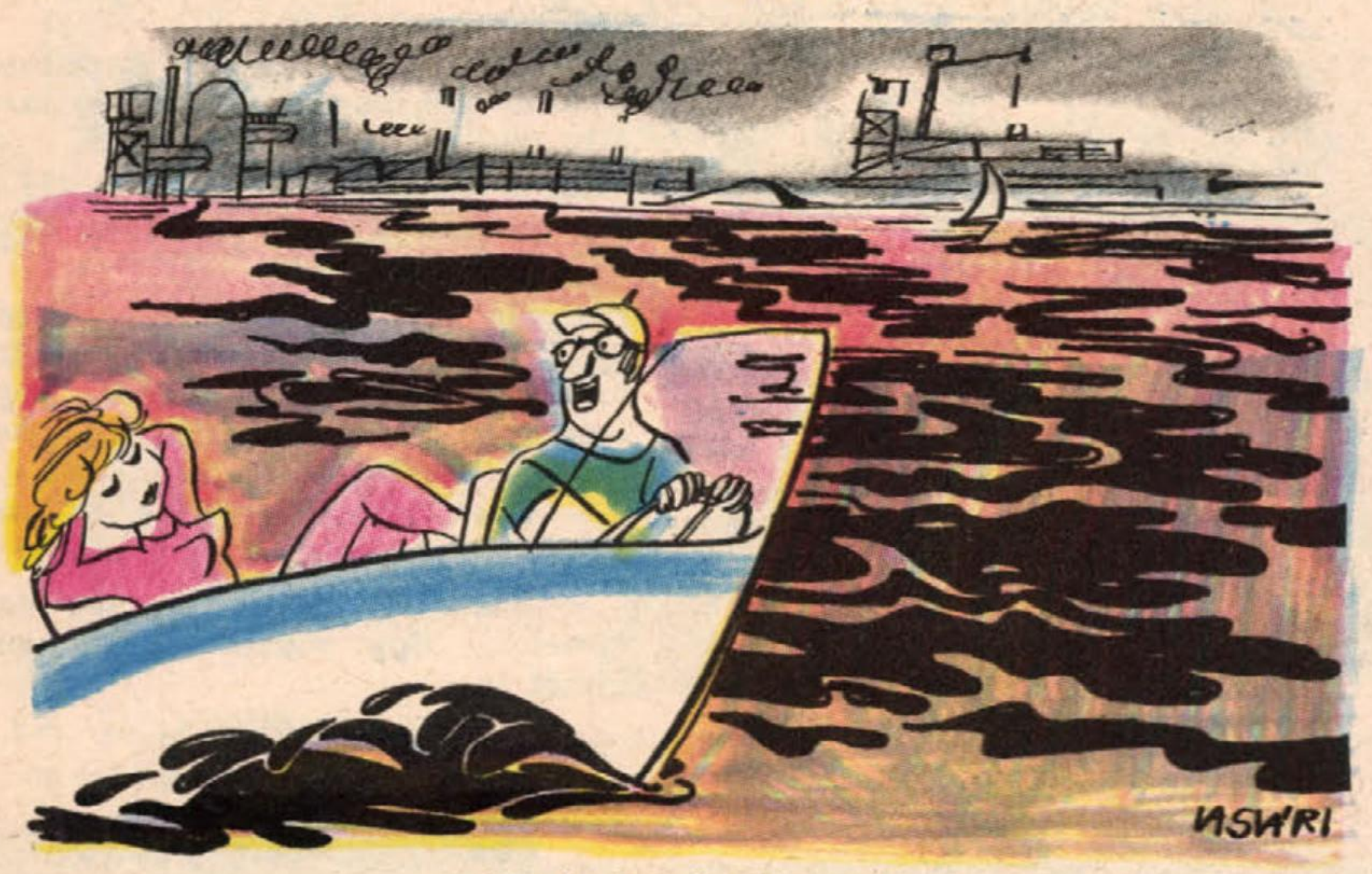

– Csak úgy hasítja a fenolt!...

KÖZÉPKOR CHILÉBEN

Erdei Sándor rajza

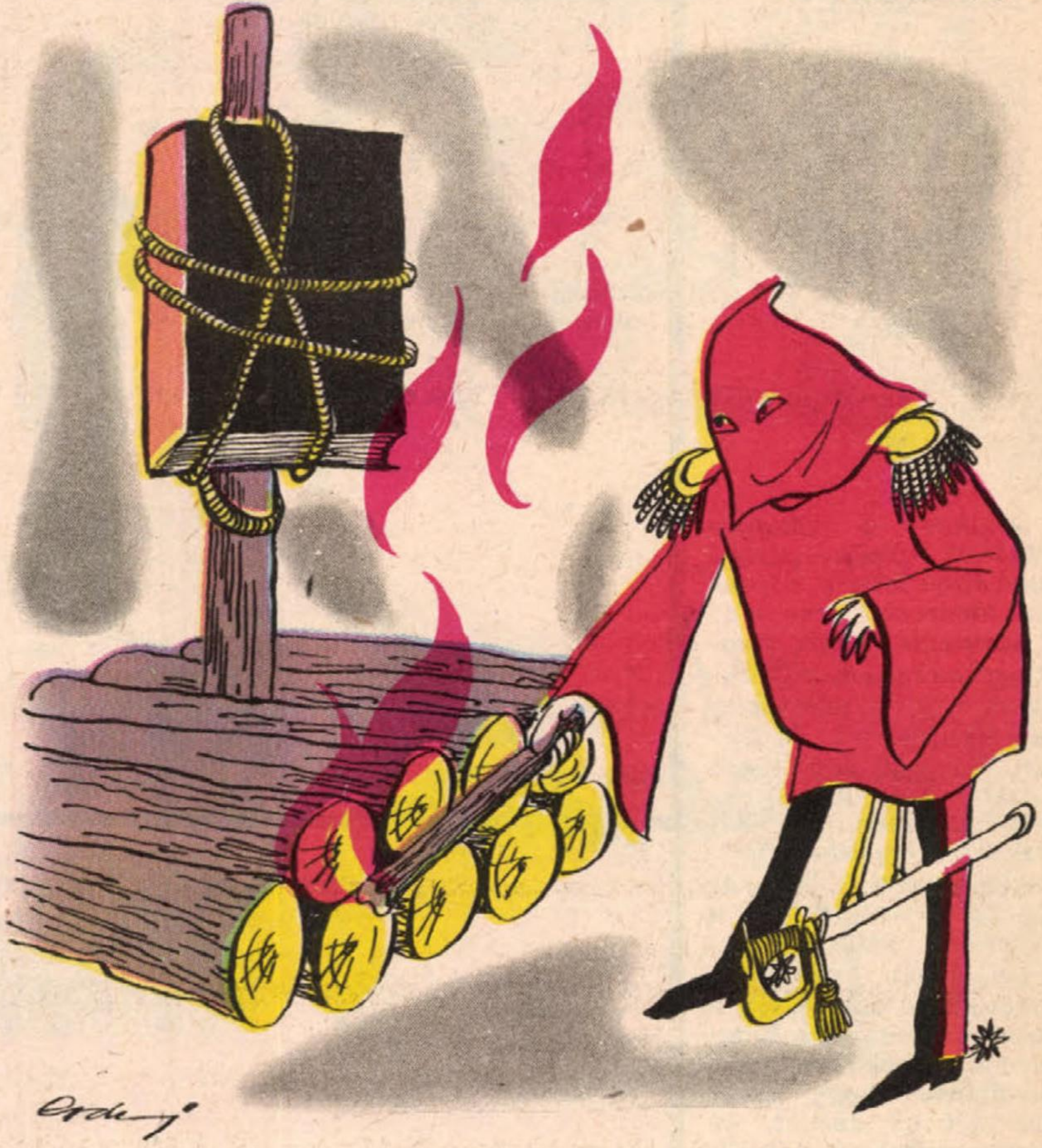

Könyvégetés

Príma

Az időpont: reggel öt óra.

A helyszín: Várna.

Szereplők: két kialvatlan ember a repülőtér várótermében, egy asztalka mellett.

Az egyik ember: ötven körüli szikár, csontfejű, nagy orrú, világoszöld szemű férfi.

A másik ember: én vagyok.

Két unatkozó, árva madár ebben az üvegből, kőből, fémből összerótt nagy kalitkában.

És a repülőgép csak háromnegyedóra múlva indul! Könyvem, újságjaim a már feladott bőröndben. De jó volna megismerkedni ezzel a nagyorrúval, beszélgetés közben mégiscsak gyorsabban telik az idő. Ugyanolyan jelvény van a kabátja hajtókáján, mint az enyémen, tehát ő is az olimpiai kongresszuson vett részt. Nem újságíró, mert a jelvény alatt nem rózsaszínű, hanem kék szalag fityeg. Sportvezető, vagy régi olimpiai bajnok, néhányat vendégként hívtak meg közülük. Vajon mi a nemzetisége? Lengyel? Finn? Svéd?

Észrevehette, hogy lopva tanulmányozom a fizimiskáját, mert elmosolyodik, a jelvényem felé bök, megszólal:

— Kongresz háros.

Hurrá, ő is beszélgetni akar, csak bátrabb, mint én. Menni fog a dolog, oroszul én is gagyogok, pompásan elmulatjuk majd az időt.

— Dá — mondom —, kongresz háros. — Aztán kiintek az üvegfalon túli derengésbe és megjegyzem, hogy „szilnyíj vétyer dújet”, ami azt jelenti, hogy erős szél fúj, s mintamondat társalgási szótárakban.

Legnagyobb meglepetésemre a nagyorrú erre elkezdi számolni az ujjain.:

— Várna, Szófia, Atheisz, Isztambul, Ankara.

— Ankara után a mellére mutat. Török tehát.

— Várna, Szófia, Budapest — tájékoztatom, Budapestnél a mellemre mutatok, s nehogy megszakadjon a pompásan induló beszélgetés, rögtön megkérdezem, immár németül, így talán még jobban boldogulunk, hogy „Vi fülten zizi in Várna?” Legjobb szándékom szerint ez azt jelenti, „Hogyan érezte magát Várnában?”

— Csitiri — feleli derűs arccal.

Hát ez meg milyen válasz?! Oroszul a csitiri négyet jelent, dehát mit akarhat ezzel mondani? Négyszer érezte jól magát Várnában?!

Míg ezen töprengek, ő már más témára csap át:

— Budapest príma — jelenti ki s komótosan rágyújt egy cigarettára.

— Ankara príma — viszonozom gyorsan a bókot, s nagylelkűen még hozzáteszem —, Isztambul príma.

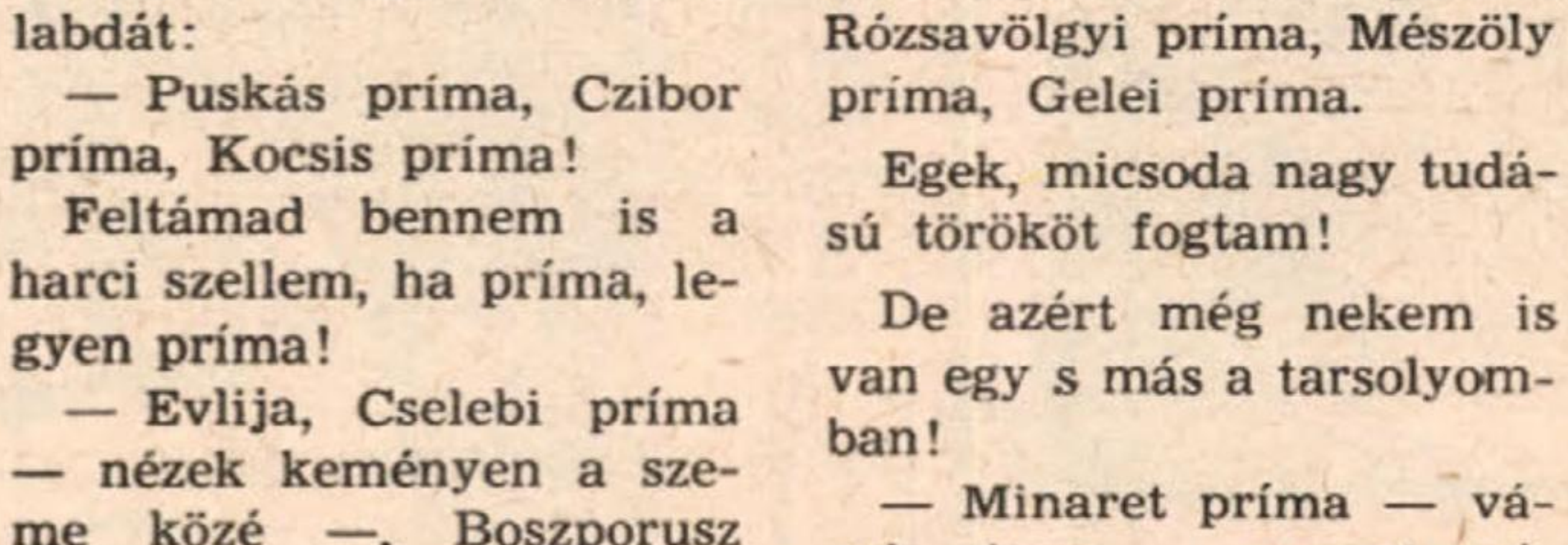

De már dobja is vissza a labdát:

— Puskás príma, Czibor príma, Kocsis príma!

Feltámad bennem is a harci szellem, ha príma, legyen príma!

— Evlija, Cselebi príma — nézek keményen a szeme közé —, Boszporusz príma, Hágia Szófija príma, Második Szolimán príma, Názim Hikmet príma, Karagöz príma!

Ezt kontrázd meg, komám, ha tudod!

Tudja!

Hadarva sorolja:

— Lantos príma, Sebes príma, Bukovi príma, Grosics príma, Bozsik príma, Cucu príma!

Nono, azért vigyázzunk a küzdelem tisztaságára!

— Bozsik — emelem föl a mutatóujjam — egál Cucu. Cucu egál Bozsik. Ágyin perszőn!

Bólint, helyt ad az óvásnak, de folytatja, fújja, mint az imádságot:

— Zakarias príma, Budai príma, Paplaci príma, Albert príma, Iharos príma, Rózsavölgyi príma, Mészöly príma, Gelei príma.

Egek, micsoda nagy tudású törököt fogtam!

De azért még nekem is van egy s más a tarsolyomban!

— Minaret príma — vágok vissza —, mecset príma, hárem príma, huri, bajadér, effendi príma, gyaúr kutya príma, Ali baba príma, negyven rabló príma...

— Negyven rabló?! — kérdezi.

Jó, most nekem kell elfogadnom az ő óvását, pedig egy ilyen jelentős tétel rabló alighanem végleg az én javamra döntötte volna el a vetélkedőt.

— Curükk negyven rabló — nyugtatom meg, s minthogy semmim sincs tartalékban, remit ajánlok fel.

Sajnos, nem érti magyarul tett döntetlen ajánlatomat, vagy csak nem akarja érteni, nagyon erőszakos fickó, már az ősei is sok kellemetlenséget okoztak nekünk pár évszázaddal ezelőtt. Diadalmasan kiáltja:

— Hegedűs príma, Gedó príma, Fenyvesi príma, Bóbis príma, Rejtő príma...

Hisz ez egy élő lexikon! Ez minden hajdani és újabb keletű magyar élversenyzőt, olimpiai és világbajnokot ismer! Csak sportvonalon rám ver száz prímát ez a janicsár!

És e válságos helyzetben, amikor a nagyorrú mély lélegzetet vesz, hogy tovább prímázzon, kisbusz kanyarodik az üvegajtó elé, a reptéri tisztviselő int, indulás, beszállás.

— Párdon — mondom megkönnyebbülve, kezet nyújtok, sietek kifelé, csúfos vereségtől menekültem meg az utolsó pillanatban, hálistennek.

Akarom mondani: „Allah príma!”

Kürti András

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

Amikor a Magyar Távirati Iroda párizsi tudósítója lettem, a francia fővárosba érve már a harmadik napon megismerkedhettem a franciák egyik jellegzetes tulajdonságával. Az történt, hogy elődöm, Gara László, aki akkor már negyedszázada élt Párizsban, figyelmeztetett: mutatkozzam be az Agence France Presse, a hivatalos francia távirati iroda vezetőinél. Megtudtam tőle, hogy a bemutatkozás szokásos módja az ebédmeghívás. Megígérte, hogy megszervezi az ebédet, én csak menjek el a kitűzött időben az AFP székházába a két vezetőért és vigyem őket a közeli étterembe. Amikor a két tekintélyes francia kollegával a megadott címre elmentünk, nagy csodálkozásomra egy kis piszkos bisztrót találtunk. Amilyen kopott volt a külseje, olyan volt a belseje is. Én óvatosságból megkérdeztem a tulajdonostól, hogy itt rendeltek-e számunkra ebédet? Az igenlő válasz után a „patron" egy csigalépcsőre mutatott, azon felmásztunk az emeletre, ahol egy kis szobába értünk, amelyben három kopott asztal volt. Amikor leültünk, megérkezett Gara is és ekkor következett az ebéd második nagy meglepetése. A kis vigasztalan külsejű bisztróban ugyanis fejedelmi ebédet tálaltak, amely osztrigával, kis tengeri rákokkal és kagylókkal kezdődött. Ezeket —, bár lázadozott a gyomrom —, hősiesen elfogyasztottam. Utána pompás kacsasültet tálaltak, gazdag körítéssel, majd tortaeldorádó következett, végül délszaki gyümölcsöket kaptunk. Kétfajta bor és fekete is volt. Likőr fejezte be az ebédet, amelynek bősége és minősége éles ellentétben állt a bisztró külsejével. Megtudtam, hogy a franciák általában nem azt nézik, hogy hol, hanem azt, hogy mit esznek.

A legnagyobb meglepetést azután a számla okozta. Majdnem ráment a havi fizetésem.

Pálfy József

A FELEDÉKENYSÉG TETEJE

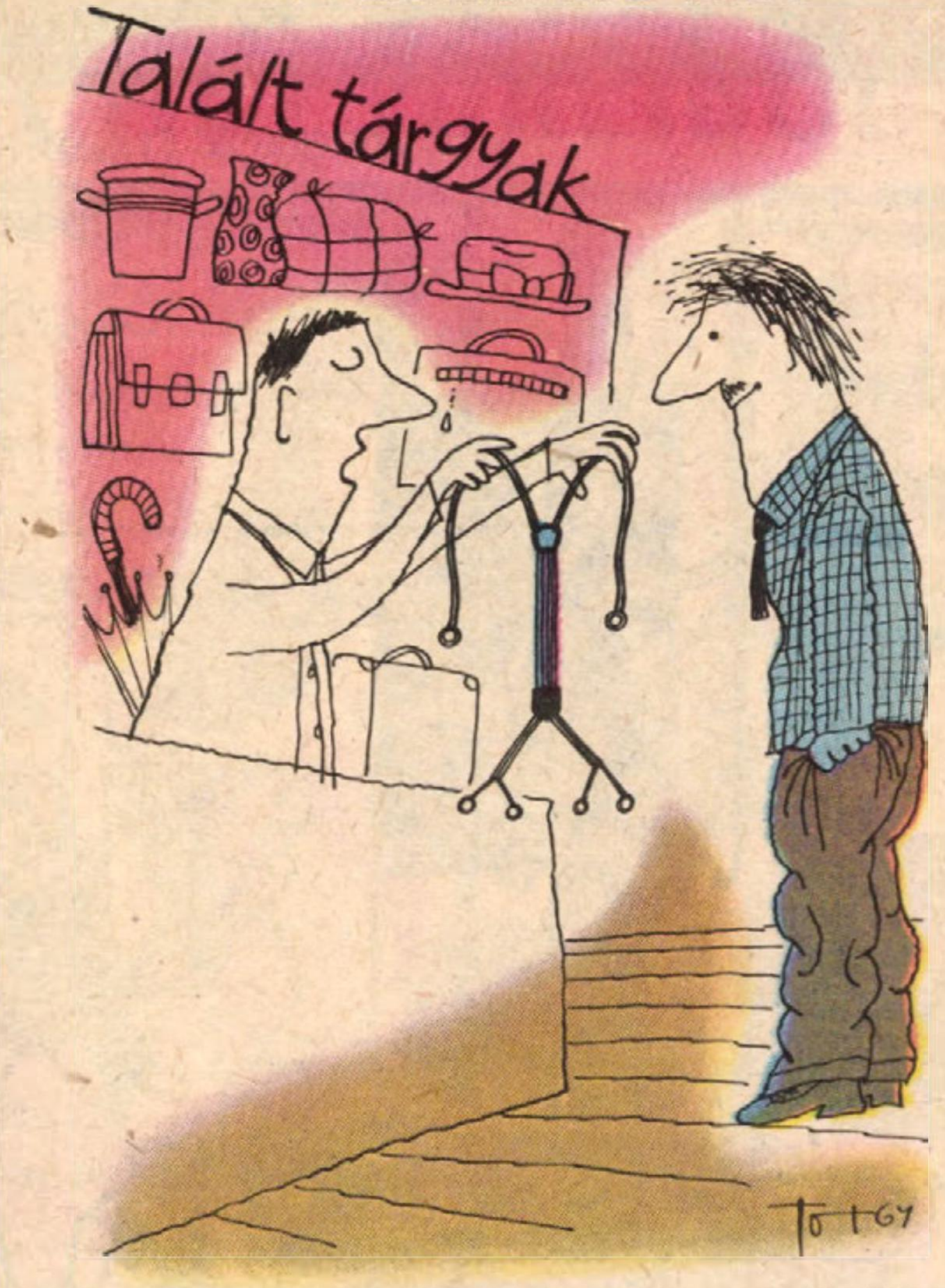

– Ez volt az?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

– Peti! Még mindig az ágyban vagy! Már háromszor hívtalak, hogy ne feküdjél tovább! Szégyelld magad!
– Anyu! Hadd szégyelljem még magamat egy kicsit!

H. KLINGERBAUM:

A bánatos menyasszony

Ifjú hölgy lép be félénken a magánnyomozó irodába.

— Miben állhatunk szolgálatára, kisasszony? — érdeklődik az egyik nyomozó.

— Ó — pihegi zavartan a látogató, s már csupa könny a szeme —, én annyira kétségbe vagyok esve... Mostanában olyan ritkán keres föl a vőlegényem... Már-már arra gondolok, hogy...

— Hogy megcsalja kegyedet? Hogy van valakije?

A bájos ügyfél nagyot sóhajt.

— Hát igen, ez motoszkál a fejemben. De ha valóban így volna, azt én nem élném túl. Hiszen mi megesküdtünk egymásnak, hogy mindig őszintén és becsületesen...

— Minden világos, kisasszony. Mindent ki fogunk deríteni.

— De titokban, ugye?

— Természetesen. Neki fogalma sem lesz arról, hogy minden lépését követjük. Legyen szíves adja meg a vőlegénye címét.

A lány egy könnycseppet morzsol el a szeme sarkában.

— Park utca 13, a hatos számú lakás.

— Rendben van. Gondolom, pár nap és megtudjuk az igazságot.

Újabb könnyek az üde arcocskán.

— Igen, ha bármilyen kegyetlen lesz is az igazság, minél előbb ismeri meg az ember, annál jobb... Mit fizetek a szolgálataikért?

— Minthogy én mélyen együttérzek kegyeddel, a legalacsonyabb díjszabást használom. Kétszáz schilling ugye nem jelent Önnek nagy gondot?

— Kétszáz schilling? — csodálkozik a látogató. — Csak ennyibe kerül a nyomozás?

— Igen. Az effajta ügyekben irodánknak ugyanis nagy gyakorlata van.

Apró zsebkendőt vett elő a menyasszony, felszárította az utolsó könnycseppet is.

— Ha így áll a helyzet — kezdte zavartan —, én arra gondolok... Ugyanis azt hittem, hogy legalább kétszer ennyibe fog kerülni a nyomozás.

— Csak bátran — unszolta a detektív — Ki vele, mire gondolt?

— Szeretnék megadni még egy címet... Egy másik vőlegényem címét is...

(Fordította: K. A.)

MAGYAR NÉPBETEGSÉGEK

Dallos Jenő rajzai

FOGYÓKÚRÁS KLUB

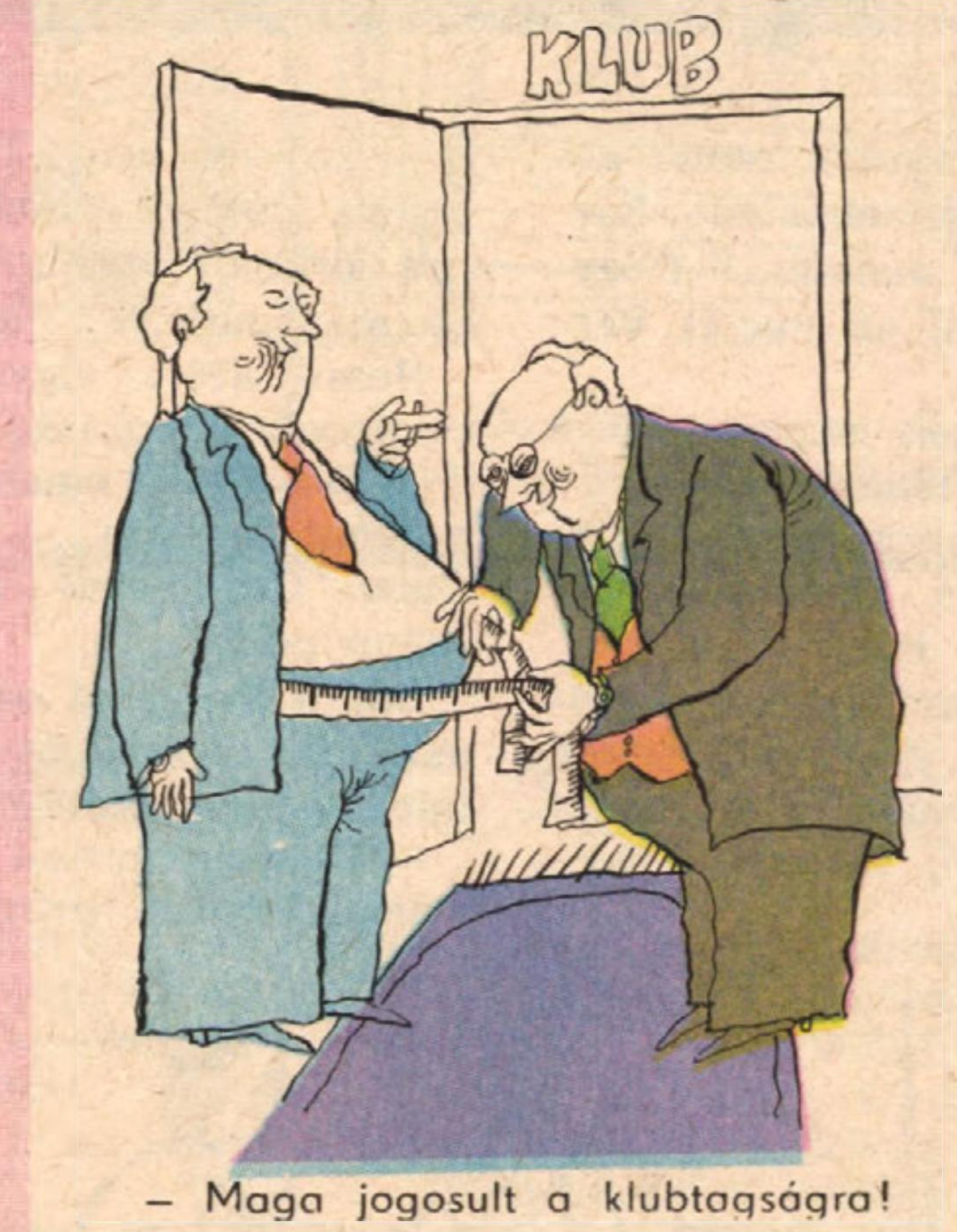

– Maga jogosult a klubtagságra!

MEGNYUGTATÓ

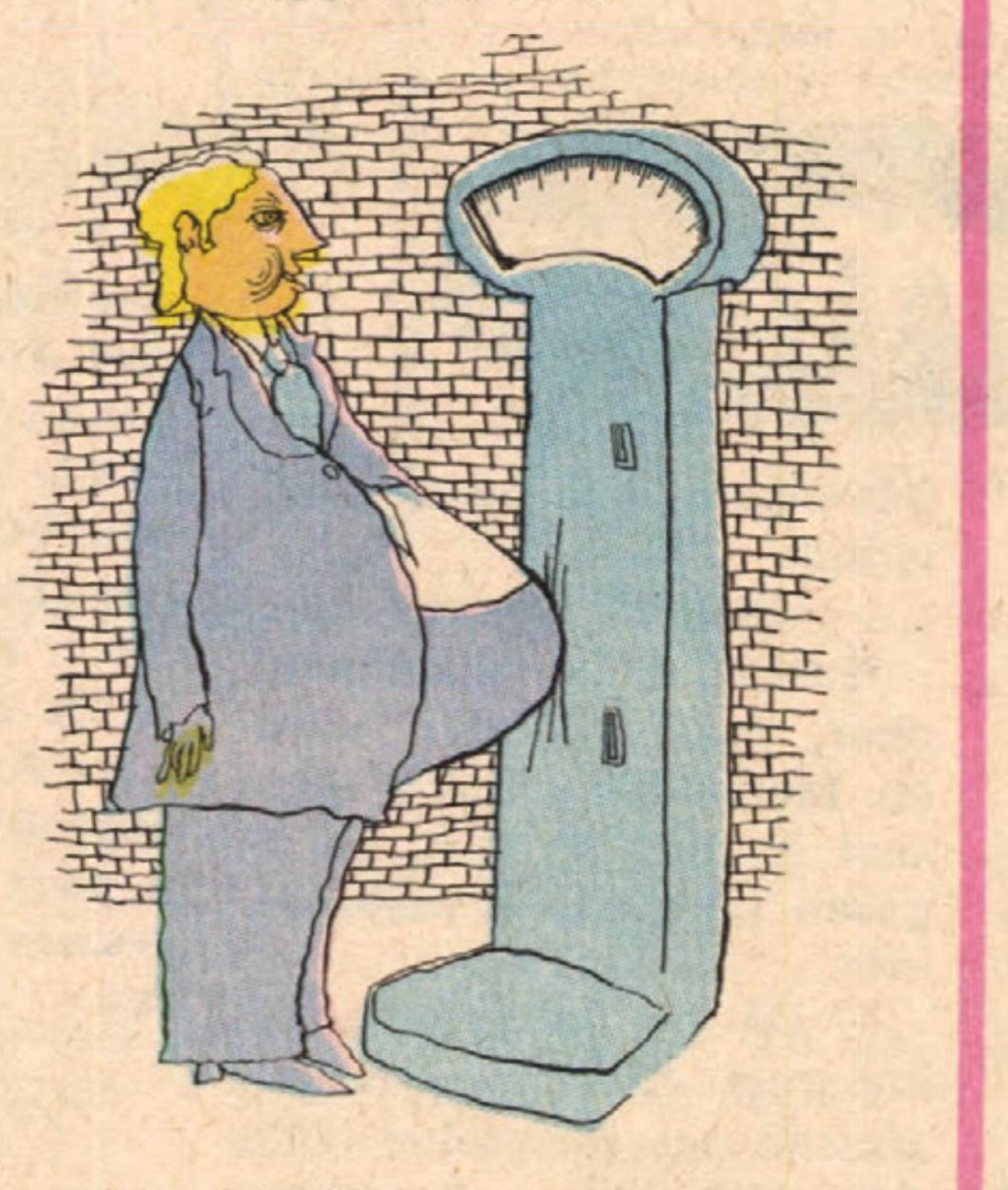

– Nahát! Nincs semmi súlyom!

BIZAKODÁS

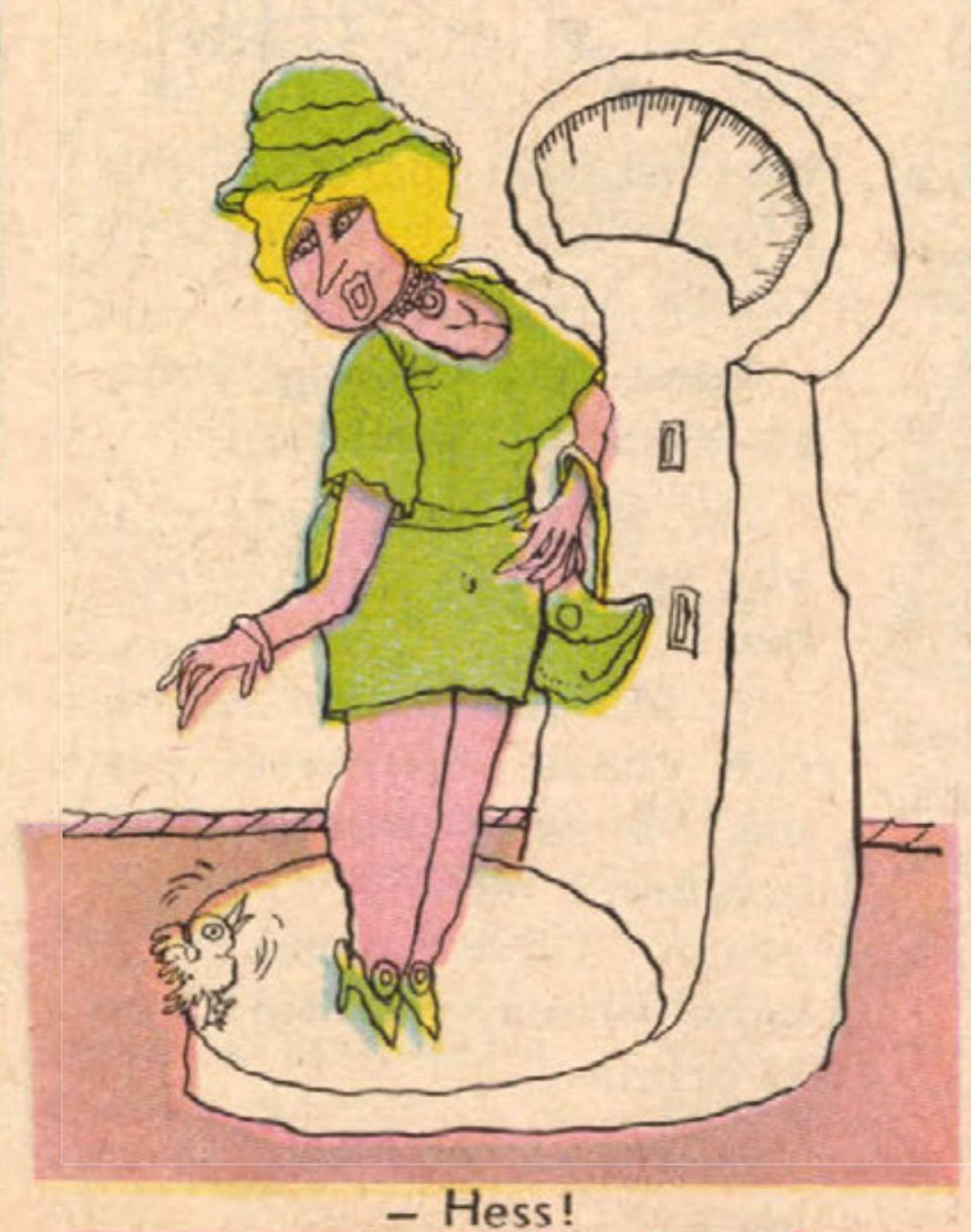

– Hess!

MAGYAR KONYHA

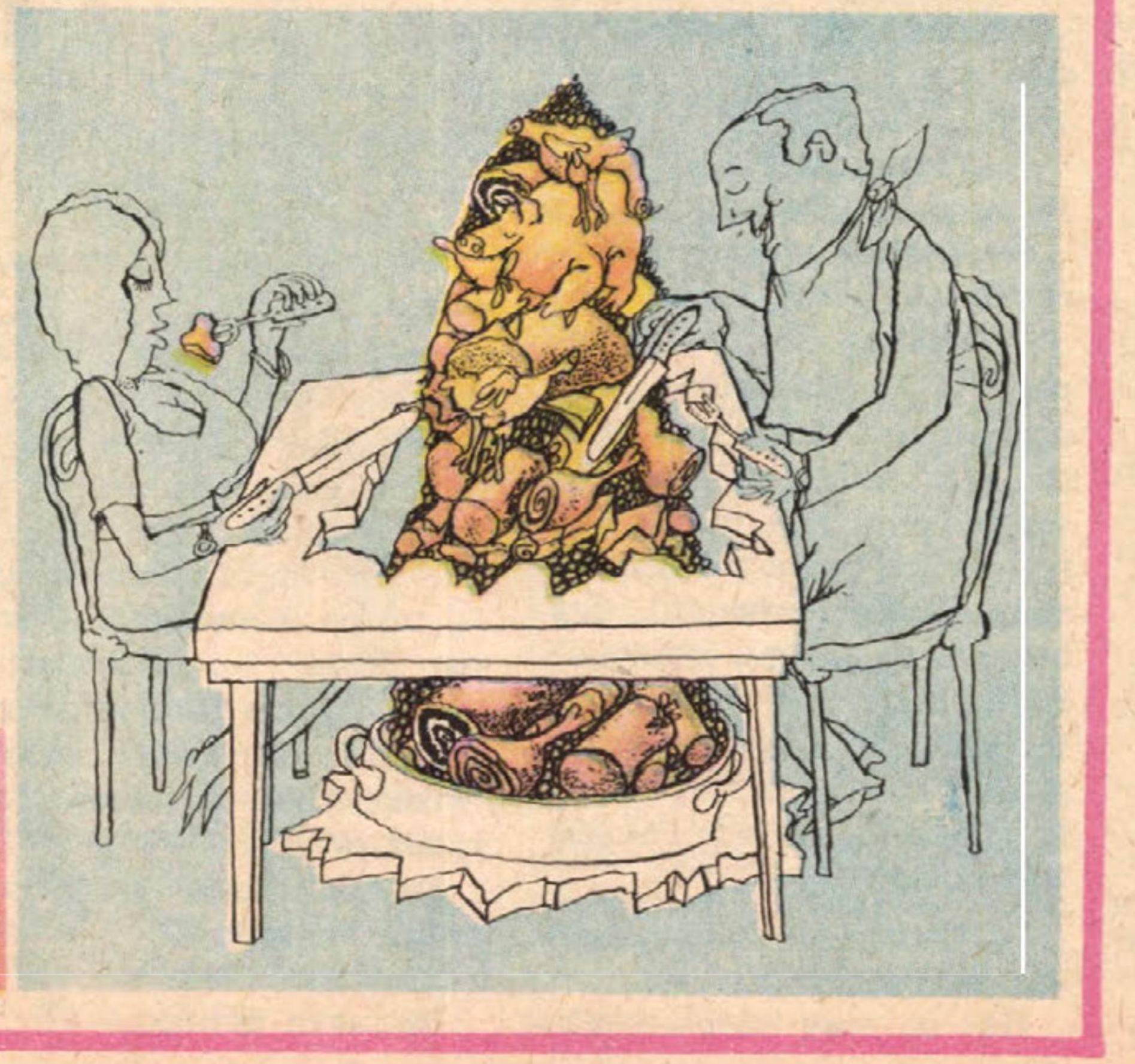

JÓ A SZŐLŐTERMÉS AZ IDÉN

JAVASLAT

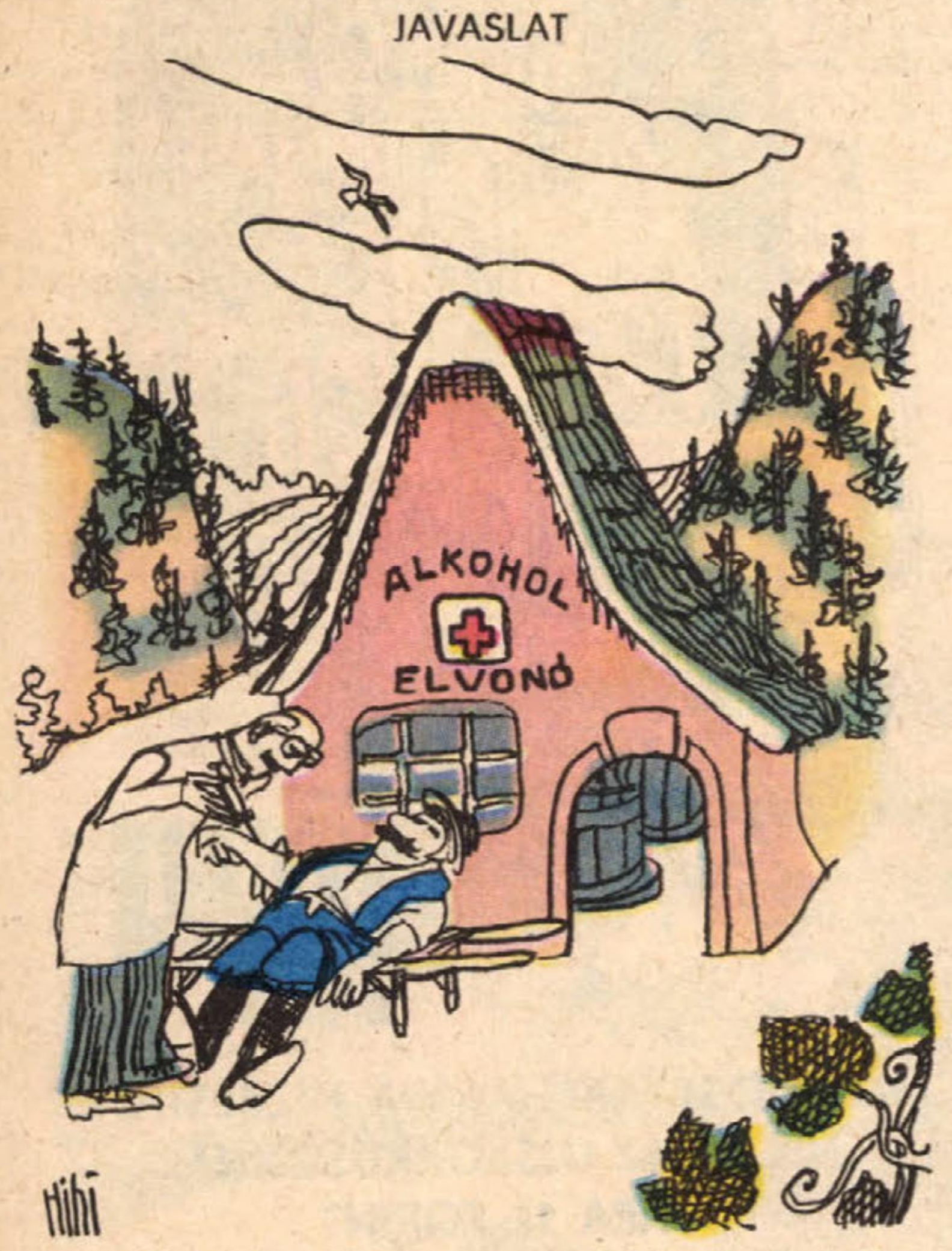

– Nem ártana egy-egy présházat alkalmilag átalakítani.

FIZETÉSNAPON

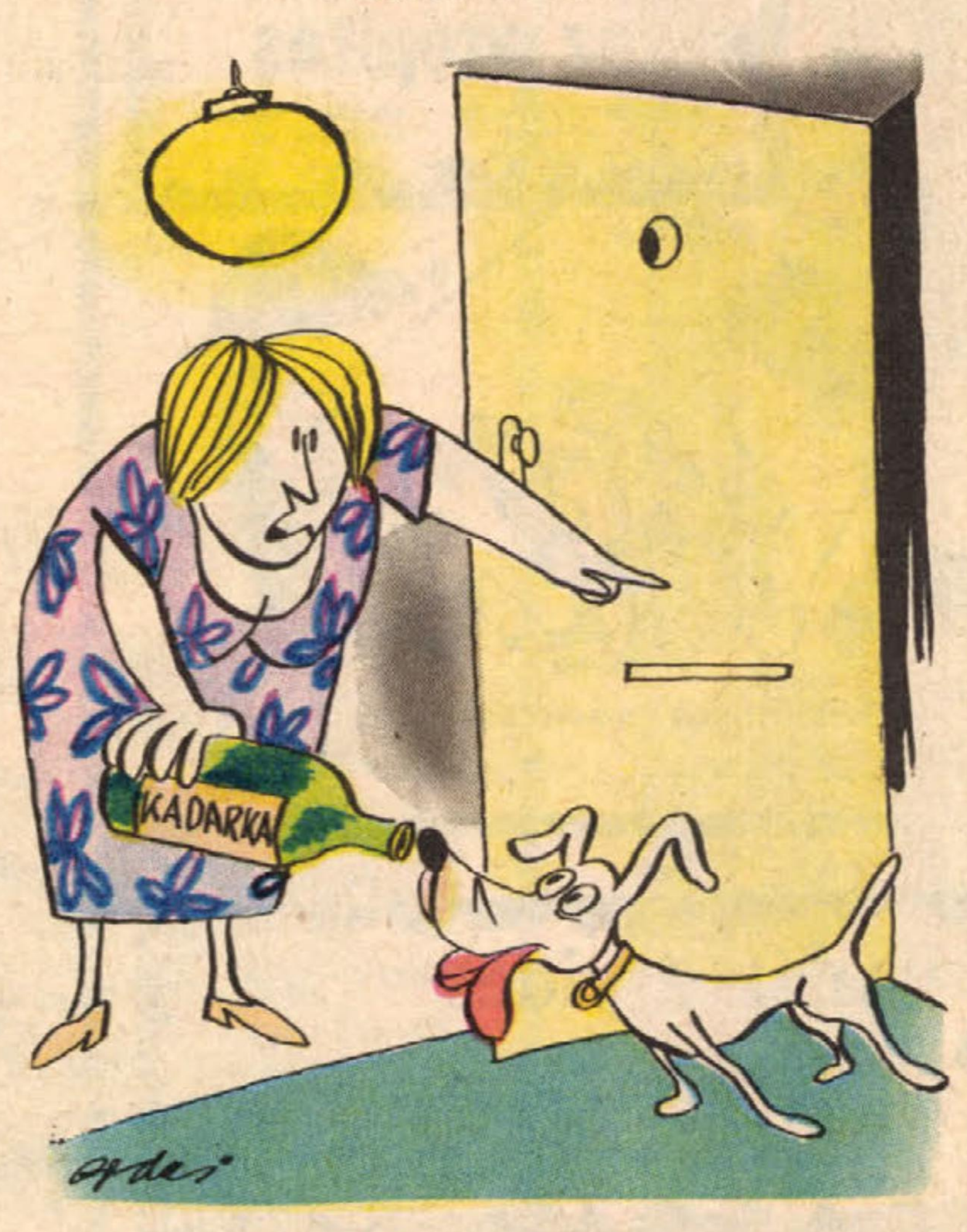

– Menj! Keresd a gazdit!

FOKOZNI KELL AZ ANTIALKOHOLISTA PROPAGANDÁT

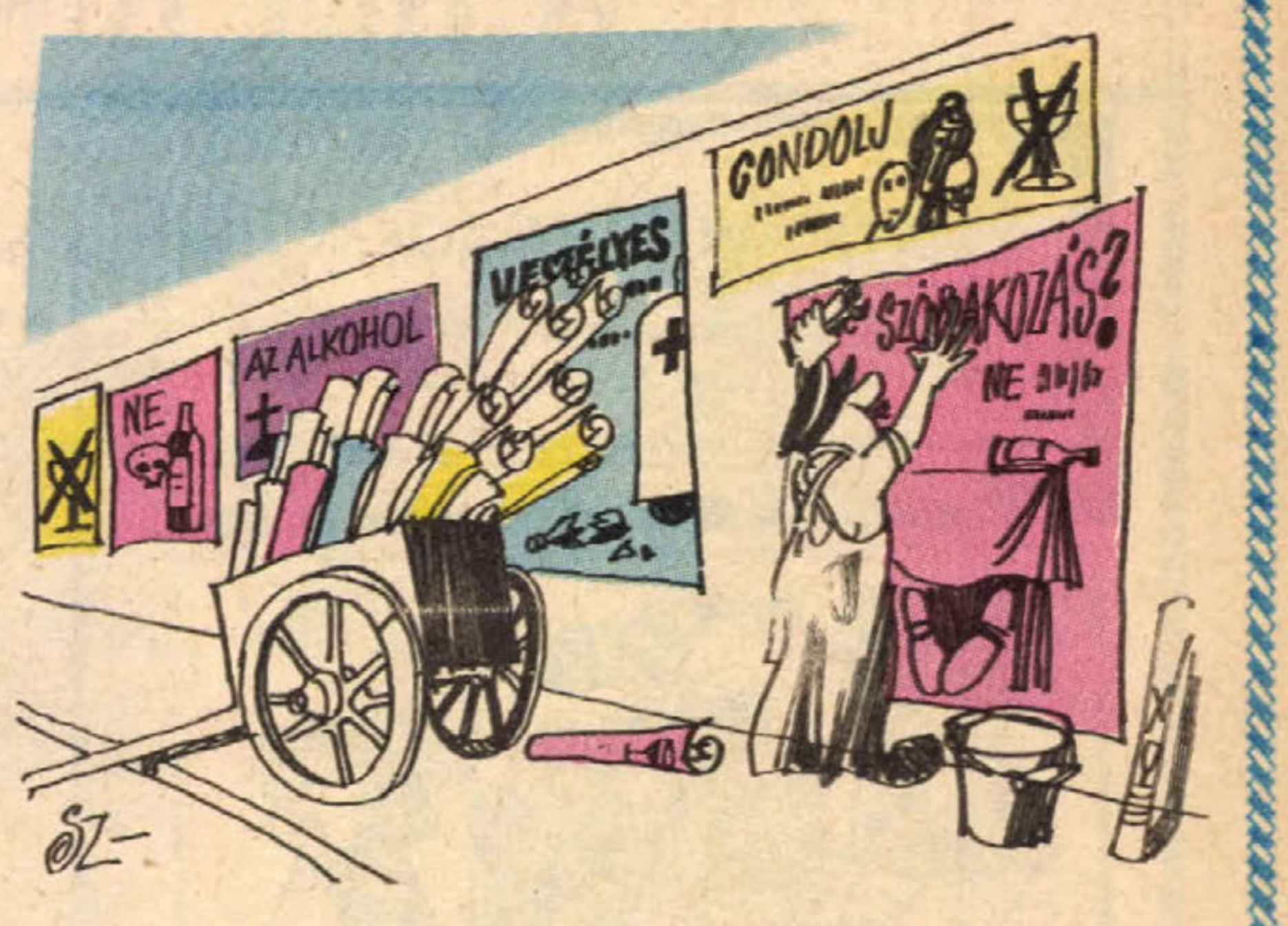

HELYSZÍNI MEÓZÁS

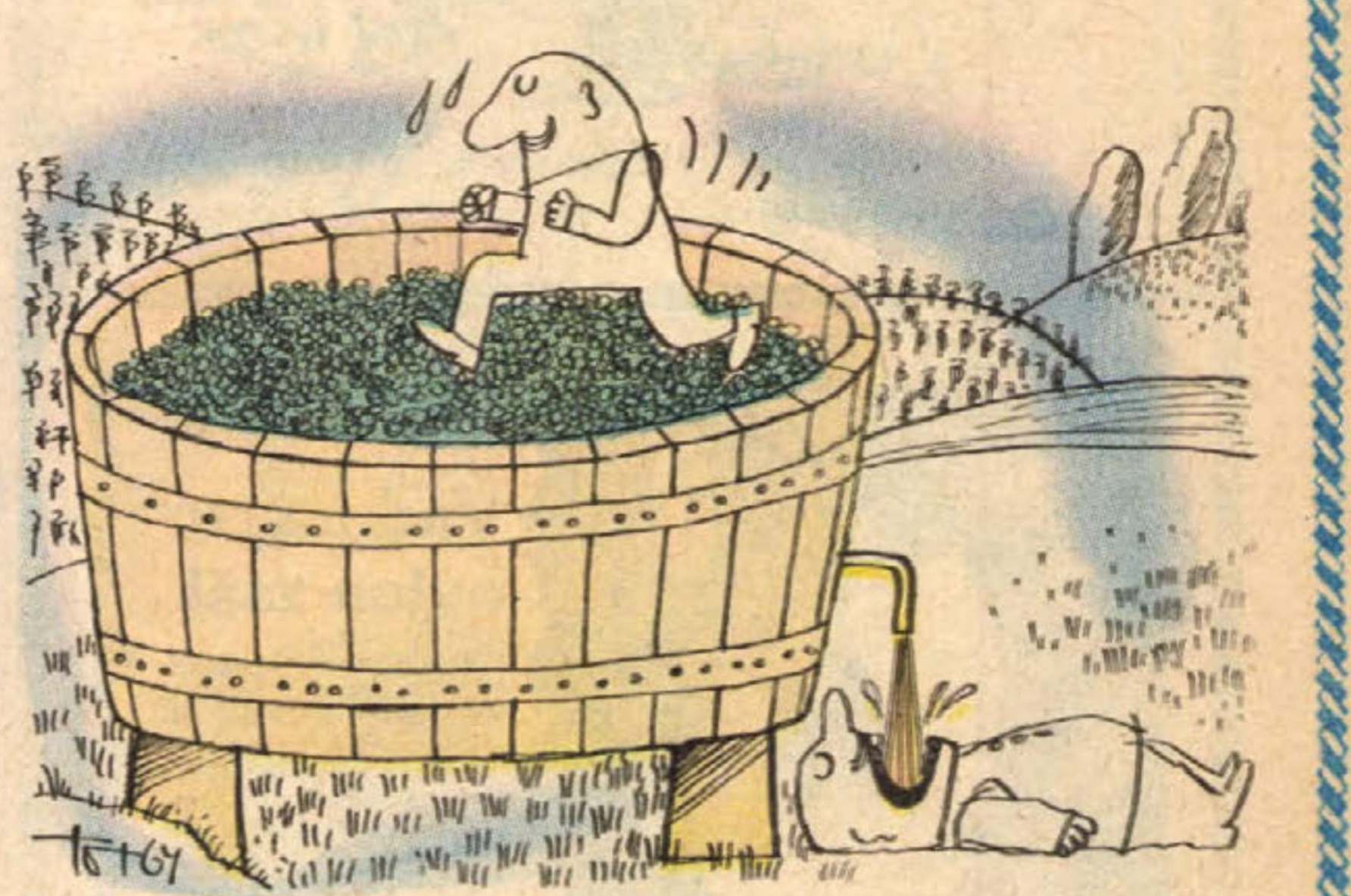

SPRITZER ÚR ÉS AZ ÁLLAM

Spritzer úr alkalmi munkás: legfeljebb alkalmilag dolgozik. Fogadóóráit az 567-es Falatozó Büfében tartja, melyet régen, amikor az emberekben még volt hajlam a romantikára, Bánatos Egérnek neveztek, ma viszont, amikor a népek cinikusak lettek, Lordok Háza-ként emlegetik.

Időnként a szolgáltató ipar hajt Spritzer karjaiba, ha valami olyan házkörüli munka akad, melyre nem találok ügyes és főleg gyorsan mozgatható kétkezi embert. Ilyenkor némi cseppfolyós előleg után Spritzer úr végzi el a munkát, s eközben szóba is elegyedik velem. A minap éppen egy elromlott vízcsapot próbált megjavítani, én pedig az ő megjavításával kísérleteztem. Elzengtem neki a rendszeres munka, a kiegyensúlyozott családi élet előnyeit, és célzásokat tettem a társadalmi kötelezettségeire is. Spritzer úr nyilván nem először hallhatott ilyen beszédet, mert láthatóan unta, majd kifakadt:

— Idefigyeljen, világmegváltókám! Nem értem miért hőbörög maga ellenem. Belőlem lényegesen több haszna van a társadalomnak, mint például — hogy messze ne menjek — magából!

Szerénységem is tiltotta, hogy e kérdésben vitát folytassak vele, de észrevehetett némi kételyt bennem, mert magyarázni kezdett:

— Maga ugybár nem iszik? — kérdezte, majd szónoki kérdésére felelt is: — Nem bizony. És ha iszik is, csak alkalomszerűen. De erre nem lehet tervezni! Én benne vagyok a kerületi vendéglátó terveiben. Ha én nem iszom meg a normámat, fuccs a tervnek...

— Ez legyen a legnagyobb bajunk! — mondtam.

— Igenám, de a pián az állam jelentős pénzeket keres. Magára meg csak ráfizet! Maga ugyanis az ivás helyett színházba jár...

— Így van!

— Az én féldecimhez az állam egy vasat sem ad, de a maga színházjegyéhez húsz forinttal hozzájárul!

— Menjen maga is színházba.

— Még mit nem! Nekem ne fizessen az állam színházjegyet! Arra már gondoltam, hogy odamegyek a pénztárhoz, és kérek egy tízest. Így tisztességesen lefelezzük a hasznot: én kapok két féldecit, az állam is keresett egy tízest...

— Ez képtelenség... De ha nem szereti a színházat, menjen moziba!

— Azt is az állam támogatja! — legyintett, majd könyvespolcomra mutatott: — Tudja mi pénzbe került ez a sok könyv az államnak?

— Magának is jogában van igénybe venni ezt a támogatást! Miért nem vesz könyvet?

— Szoktam venni. De az én könyvemhez egy vasat sem ad az állam! A múltkor is vettem egy ócska, papírba kötött füzetes regényt! Jó kis krimi volt. Harmincöt forintot fizettem érte. Magának meg azt a vastag keményfedelű könyvet egy húszasért adják! Hát igazság ez? Az én pénzemből nem kunszt ilyen könyvtárat összegyűjteni! — mondta megvetően.

— Maga semmiféle szórakozást nem kedvel? — kérdeztem.

— Dehogynem! Néha elmegyek a cirkuszba, vagy megnézek egy éjszakai műsort. De itt ötvenes a beugró. Ebből maga kétszer elmegy az Operába. Mert magát támogatja az állam, én meg támogatom az államot... Világos?

— Az állam csak a komoly művészeket támogatja. Ez így van rendjén...

— De azokat én nem értem. Mert nekem nincsen ahhoz elég iskolám... Magának könnyű. Magát az állam iskoláztatta is... Tudja mi pénzbe került ez? Bezzeg én ezt sem vettem igénybe! — mondta sértődötten. Közben elkészült a munkával. A csap nem csepegett, legalábbis egyelőre nem.

— Mennyivel tartozom?

— Két darab százas!

— Nem lesz egy kicsit sok?

— Ebben a nyereségvisszatérítés is benne van, a könyvekért, a színházért. De ne aggódjék. Hamarosan visszakapja, mert ezt a pénzt én estére eliszom. Aztán maga újra vehet szép könyveket, mehet moziba...

— Ha ennyit iszik, beteg lesz...

— Magánügy! Nekem esztékám sincs, táppénzt se kapok! — felelte és büszkén elindult a Lordok Háza felé...

Ősz Ferenc

BERLINI ANZIKSZ
ENDRŐDI ISTVÁNTÓL

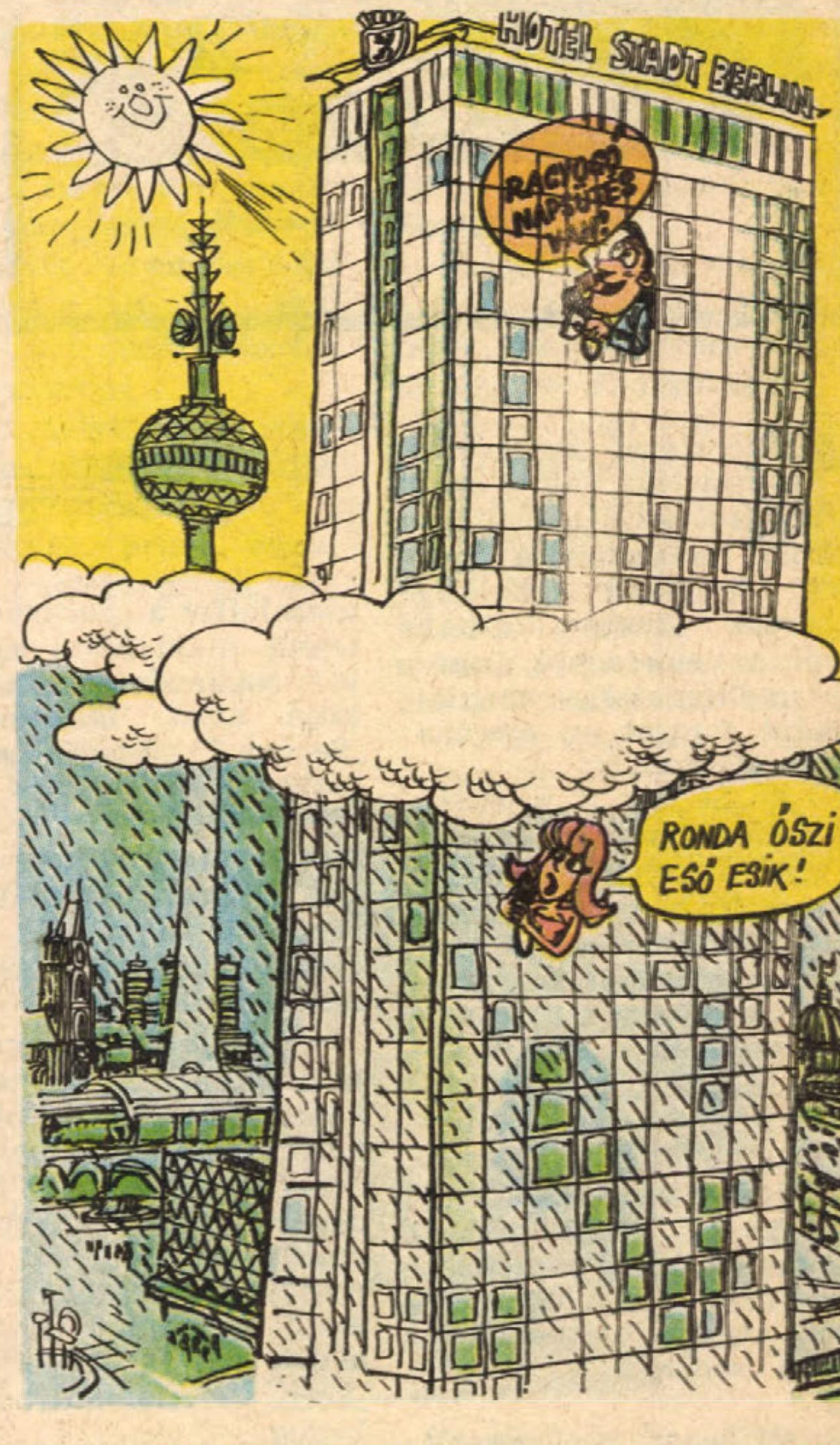
HOTEL STADT BERLIN
RAGYOGÓ NAPSÜTÉS VAN!
RONDA ŐSZI ESŐ ESIK!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

– Mikor tegnap eltávoztál, elkezdtek szidni téged. Nem is képzeled, mi minden rosszat mondtak rólad.

– Azzal én nem törődöm! Ha nem vagyok ott, akár agyon is üthetnek.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

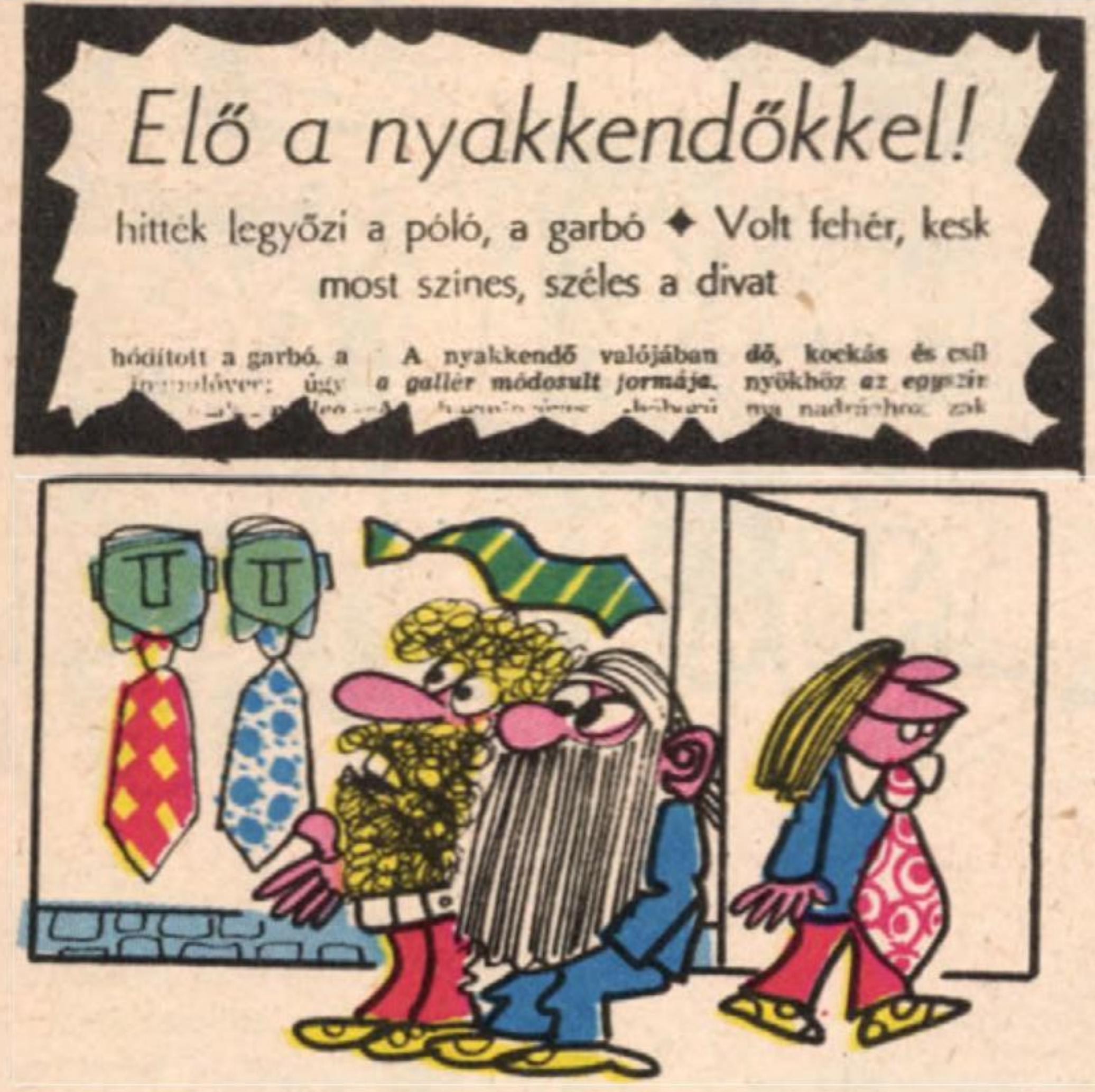
Elő a nyakkendőkkel!
hitték legyőzi a póló, a garbó ✦ Volt fehér, kesk
most szines, széles a divat
hódított a garbó. a
A nyakkendő valójában
a gallér módosult formája.
dő, kockás és csil
nyökhöz az egyszir

– Micsoda pech! Egyszerre divat a szakáll és a nyakkendő...

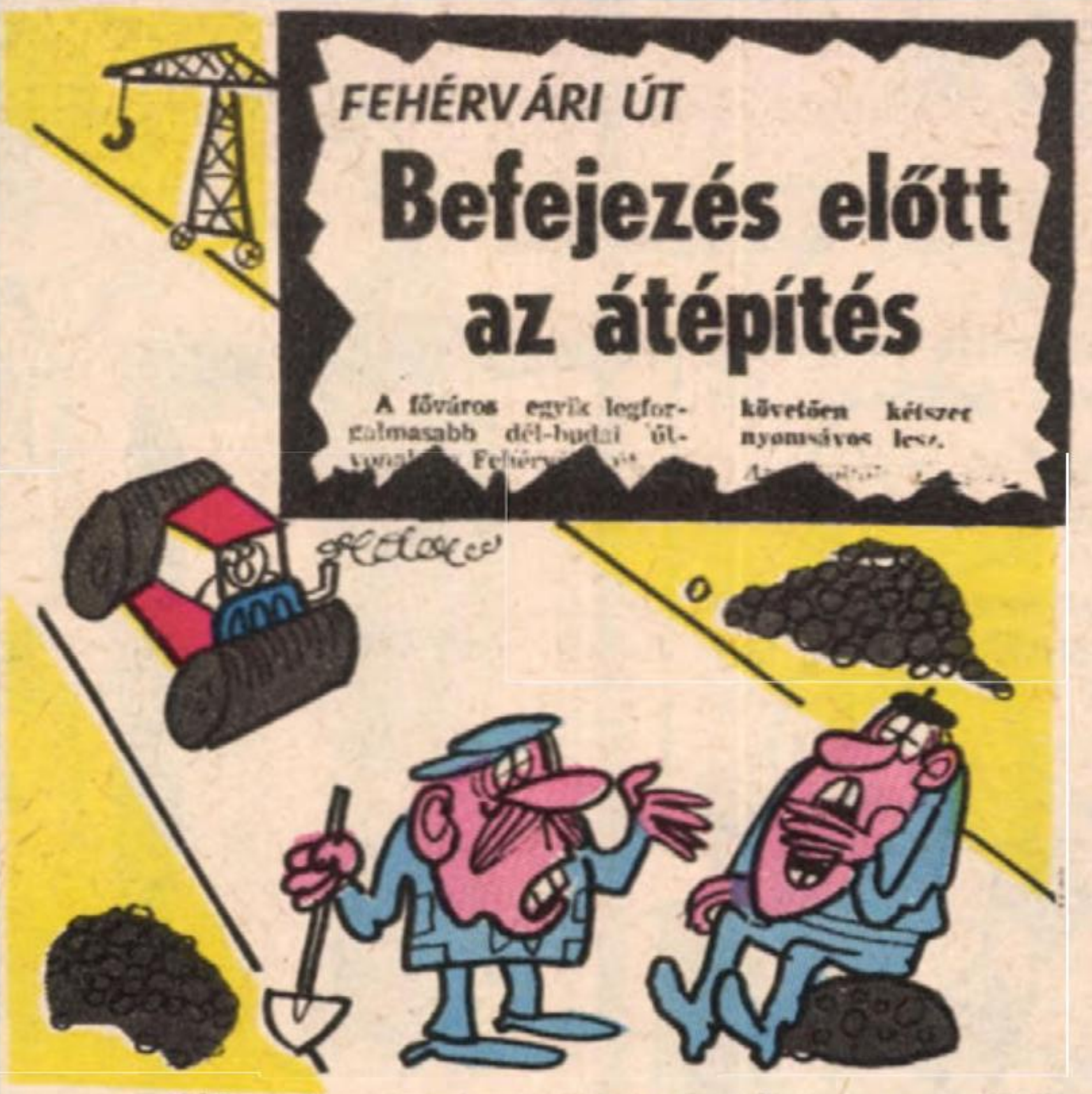
FEHÉRVÁRI ÚT
Befejezés előtt az átépítés
A főváros egyik legfor-
galmasabb dél-budai út-
követően kétszer
nyomsávos lesz.

– Kár. Innen szerettem volna nyugdíjba menni.

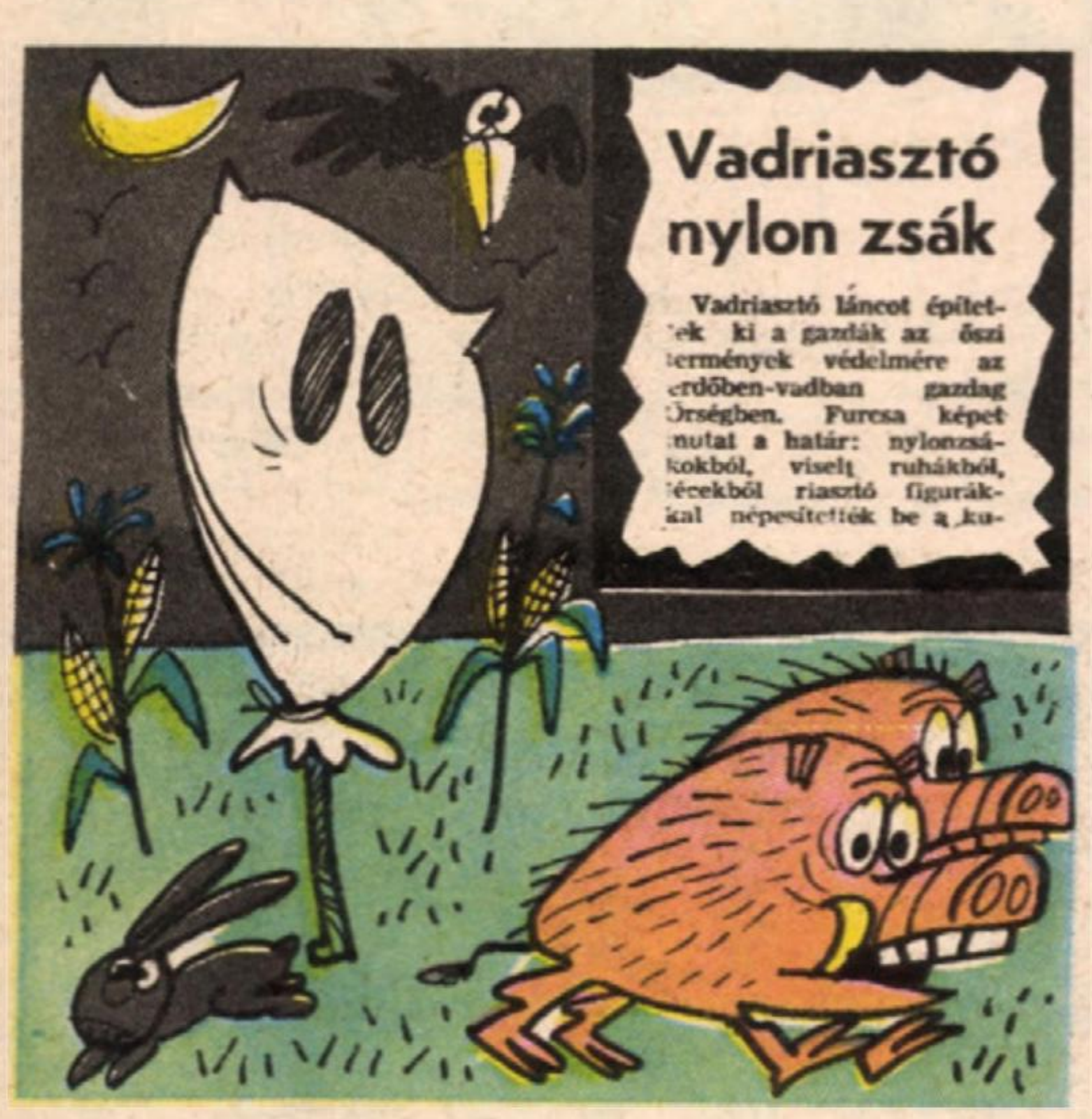
Vadriasztó nylon zsák
Vadriasztó láncot építettek ki a gazdák az őszi termények védelmére az erdőben-vadban gazdag Őrségben. Furcsa képet mutat a határ: nylonzsákokból, viselt ruhákból, fécekből riasztó figurákkal népesítették be a ku-

– Atyaisten, egy kísértet!

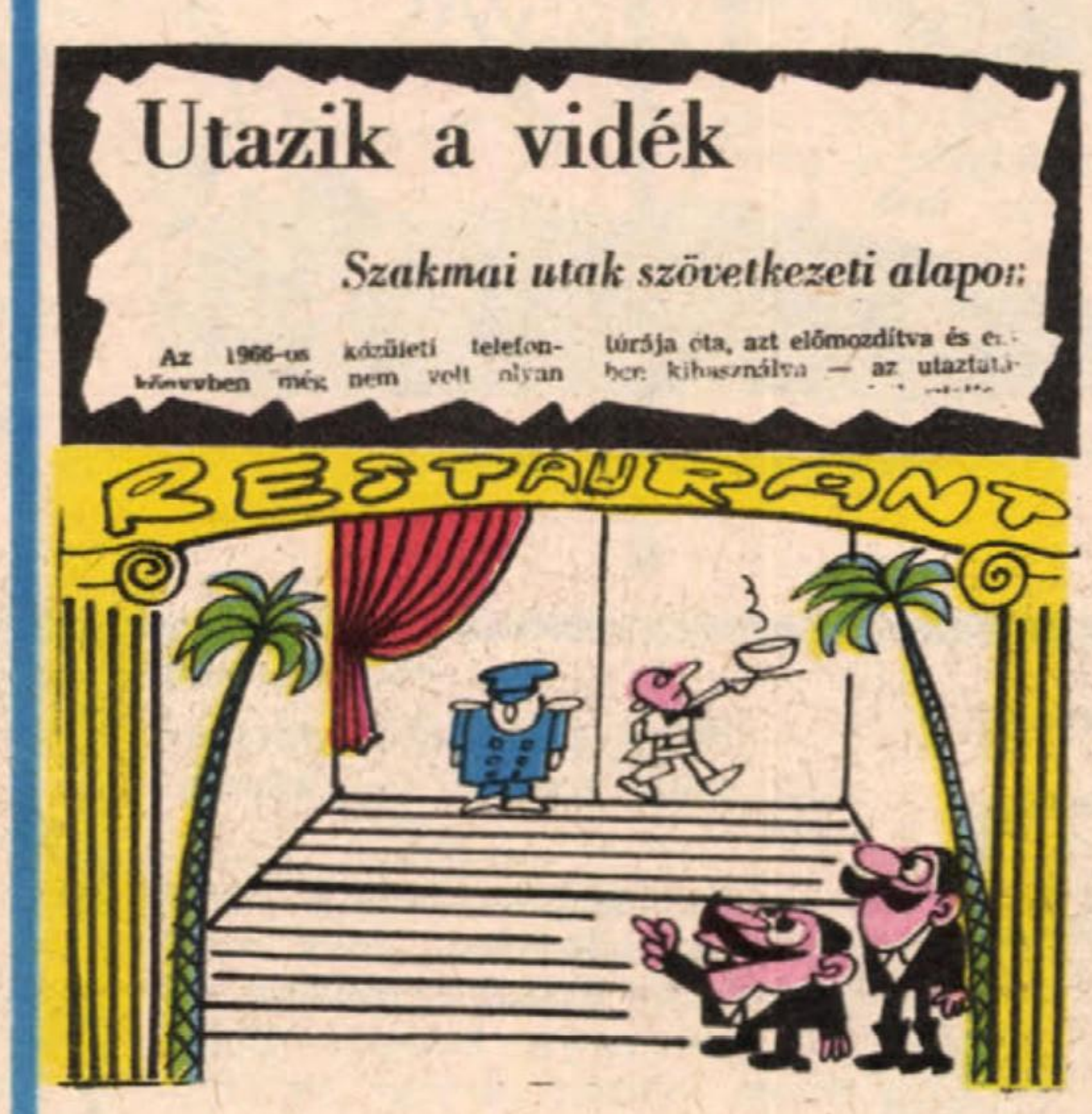
Utazik a vidék
Szakmai utak szövetkezeti alapon
Az 1966-os közületi telefon-
könyvben még nem volt olyan
túrája óta, azt előmozdítva és e
RESTAURANT

– De szép nagy vendéglő! Vajon melyik téesznek lehet a melléküzemága?

MEGJELENT!

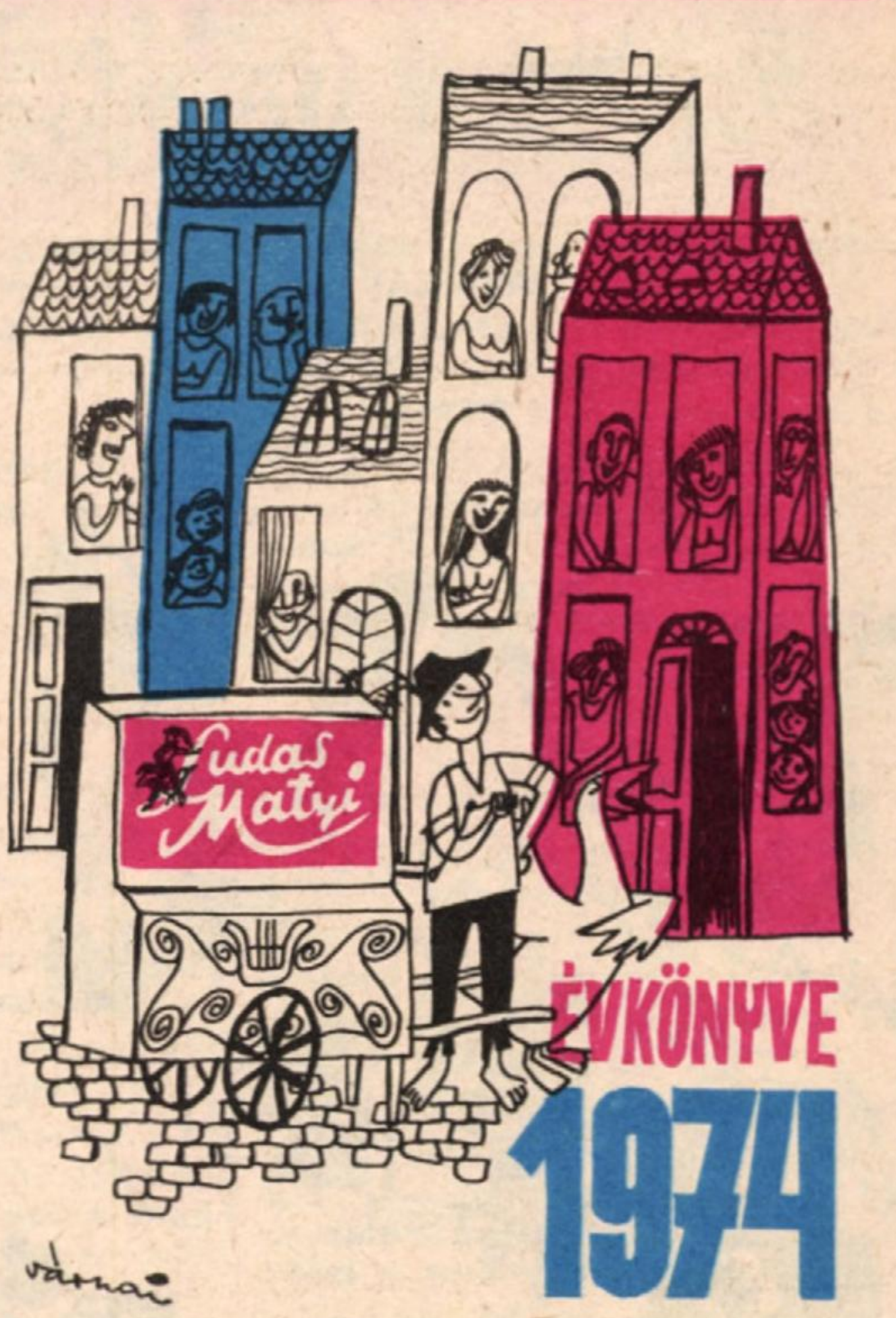
Ludas Matyi
ÉVKÖNYVE
1974
várnai

MÁR MOST KAPHATÓ A KÉZBESÍTŐKNÉL ÉS AZ ÚJSÁGÁRUSOKNÁL.
ÁRA 15 FORINT

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— És végül az az utolsó kívánságom, hogy a síromnál a cigányzenekar játsszon három népdalt!

— Helyes! És mely dalokat kívánja hallani?

*

— Mi az, te itthon vagy? Hiszen azt mondtad, hogy hat hétre külföldre utazol!

— Igen, de átváltoztatták pénzbüntetésre!

AUTÓ

A gildensterni autószalon szenzációja volt a „Secury 1"-márkájú modell, az abszolút balesetbiztos gépkocsi. Nyitástól vakulásig hatalmas tömegek állták körül az emelvényt, amelyen méltóságteljes ringlispilként forgott az elegáns fekete alkotmány.

— A „Secury 1" a tervezői zsenialitás és a korszerű gyártástechnika remeke — mondta a gyár embere. — Az autóipar utolsó szava, túlszárnyalhatatlan bravurja. A „Secury 1"-et ütheti, döntgetheti, nyúvaszthatja, a „Secury 1"-et elnyűni nem lehet, a „Secury 1"-et elnyűni képtelenség. A gyár százezer maravédi jutalmat ad annak, aki a „Secury 1" volánja mellett, rendeltetésszerű használat során, akár a legjelentéktelenebb sérülést is elszenvedi.

— Mi van, ha szemtől szembe nekimegy egy kamion? — mondta valaki a nézők közül. — Százötvennel.

— Semmi, semmi — mosolygott a gyár embere. — A „Secury 1" százezer tonna nyomást bír ki. A kocsi orrának speciális kiképzése folytán a kamion egyszerűen felfut a „Secury 1" tetejére, majd hátul legurulván zökkenőmentesen folytatja útját. Ismétlem: a „Secury 1" abszolút balesetbiztos.

— Príma — szólt egy másik hang. — De mi van, ha ugyanez a kamion derékszögben, oldalról kapja telibe a kocsit? Kettőszázhússzal.

— Semmi sincs kérem — mondta a gyár embere könnyedén. — Ilyenkor a kocsi oldalán elhelyezett észlelőberendezés működésbe hozza a légpárnás emelőt, a „Secury 1" könnyedén a levegőbe libben, amíg a kamion elszáguld alatta. Kérem, higgyék el: a „Secury 1" abszolút balesetbiztos.

— Na, én veszek egy ilyet — mondta valaki. — Kerül, amibe kerül. Előbb azonban szeretnék egy pillantást vetni a motorra.

— Kérem, önök félreértették a koncepciót — szólt a gyár embere. — A „Secury 1"-nek természetesen nincs motorja. A „Secury 1"-et négy sámlira helyezi az ember, rendeltetésszerűen beül a volán mellé és örül, hogy él. Remélem most már elhiszik, hogy a „Secury 1" valóban abszolút balesetbiztos.

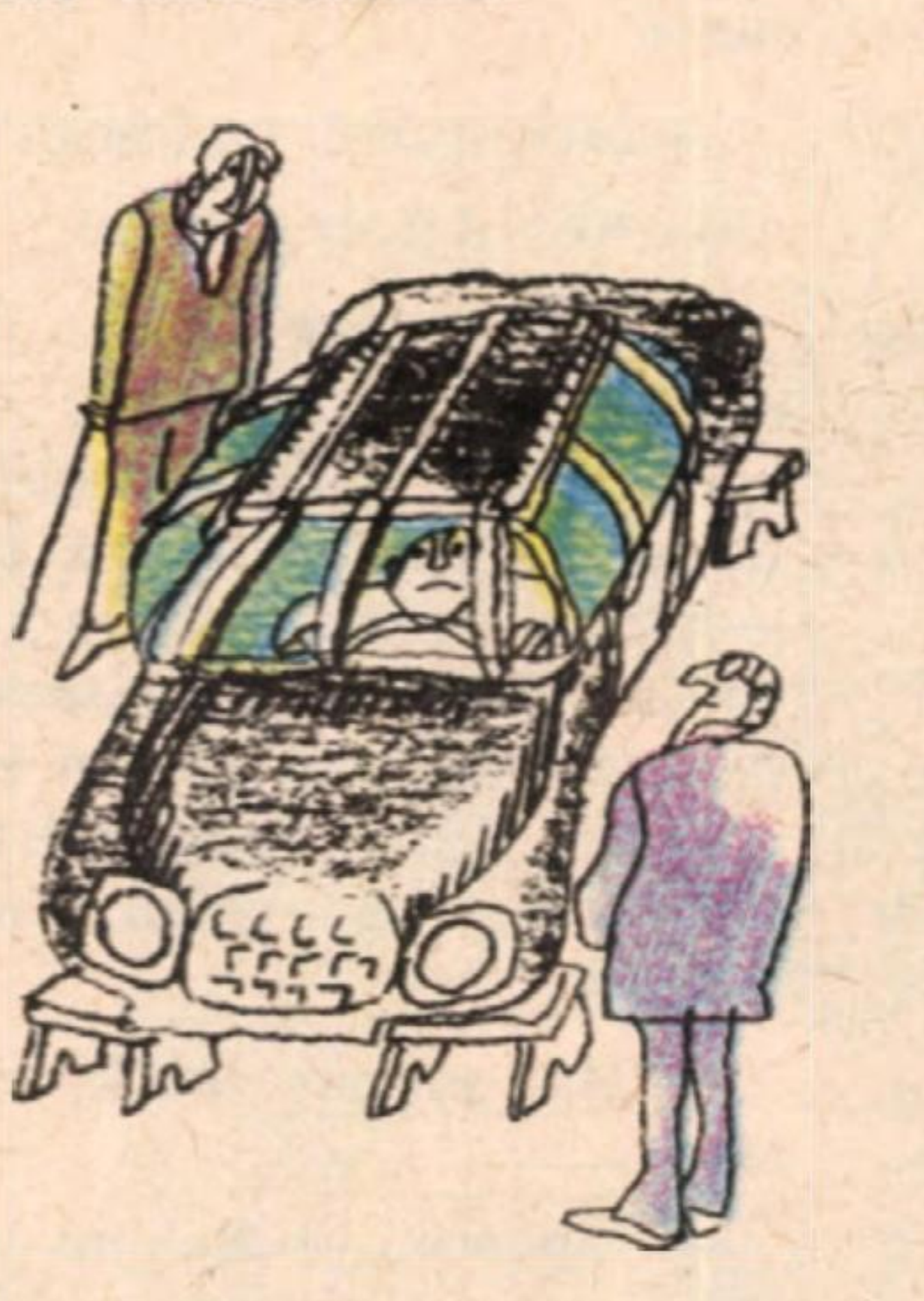

A milestonei őrszobán megcsendült a telefon.

— Tessék — mondta az álmos tizedes. — Te vagy az, anyjuk?

— Nem kérem — szólt egy kába hang. — Én az apjuk vagyok. Három neveletlen gyermekem vár odahaza és nekem leszerelték a kocsimat. Feljelentéssel kívánok élni ismeretlen tettesek ellen. Ha kell a Lordok Házáig elmegyek. Ha szükséges leborulok a királynő lábai előtt...

A tizedes megborzongott a gondolattól.

— Csak lassan, uram. Mondja el kérem apróra, mi történt?

A hang váratlanul hüppögni kezdett a kagylóban.

— Mi történt! Mi történt! Kérem, eltöltöttem egy vidám estét a cimboráimmal, a Kappantojáshoz címzett vendéglőben. Miért kérem, nekem nincs jogom egy vidám estét tölteni a Kappantojásban? Én talán semmi ember vagyok? Egy söpredék? Egy nulla?

— Felületes ismeretségünk alapján ezt nem áll módomban eldönteni — mondta a tizedes. — Mindazonáltal lekötelezne, ha a tárgyra térne.

— Ez már a tárgy — kiáltotta a hang. — Kijövök a Kappantojásból, beülök a kis kocsimba. Keresem az indítókulcs lyukát... nincs kulcslyuk. Keresem a volánt... kérem, nincs volán. Leszerelték a kocsimat. Kiraboltak. Kérem, lelopták a kuplungot, a féket és a gázpedált. Elvitték az egész műszerfalat. Elrabolták még a sebességváltót is. Az én kedvenc sebességváltómat. Hát lehet ezt, kérem? Hát közrend ez, kérem? Hát mi vagyok én? Egy csőlakó? Egy hideg krumpli?

— Az eset merőben szokatlan, uram — mondta a tizedes. — Azonnal intézkedem, uram.

Banándugókat kezdett dugdosni, rövidhullámú mikrofonokba kezdett beszélni. Öt perc múlva csengett a telefon.

— Halló — mondta a kába hang. — Megint én vagyok.

— Már intézkedtem uram — mondta a tizedes.

— Hagyja a csudába. Tévedés történt. Képzelje el, merő véletlenségből a hátsó ülésre szálltam.

Peterdi Pál

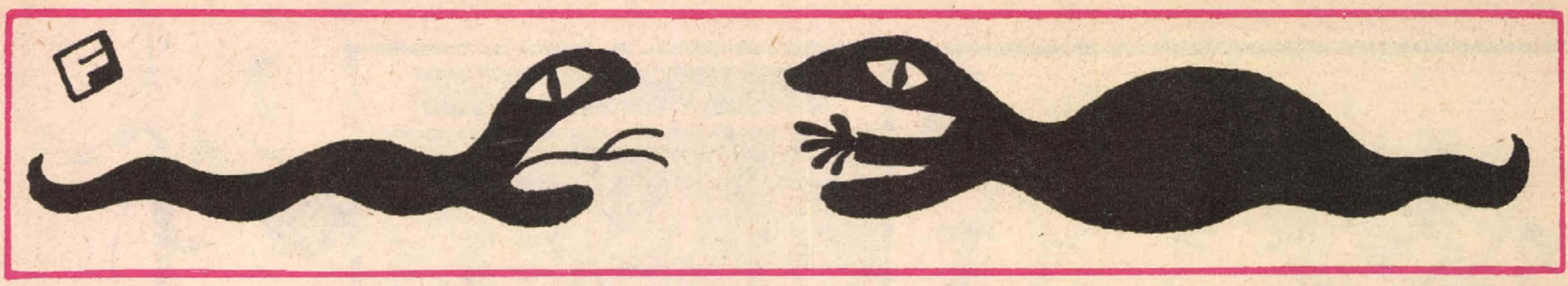

Sziluett

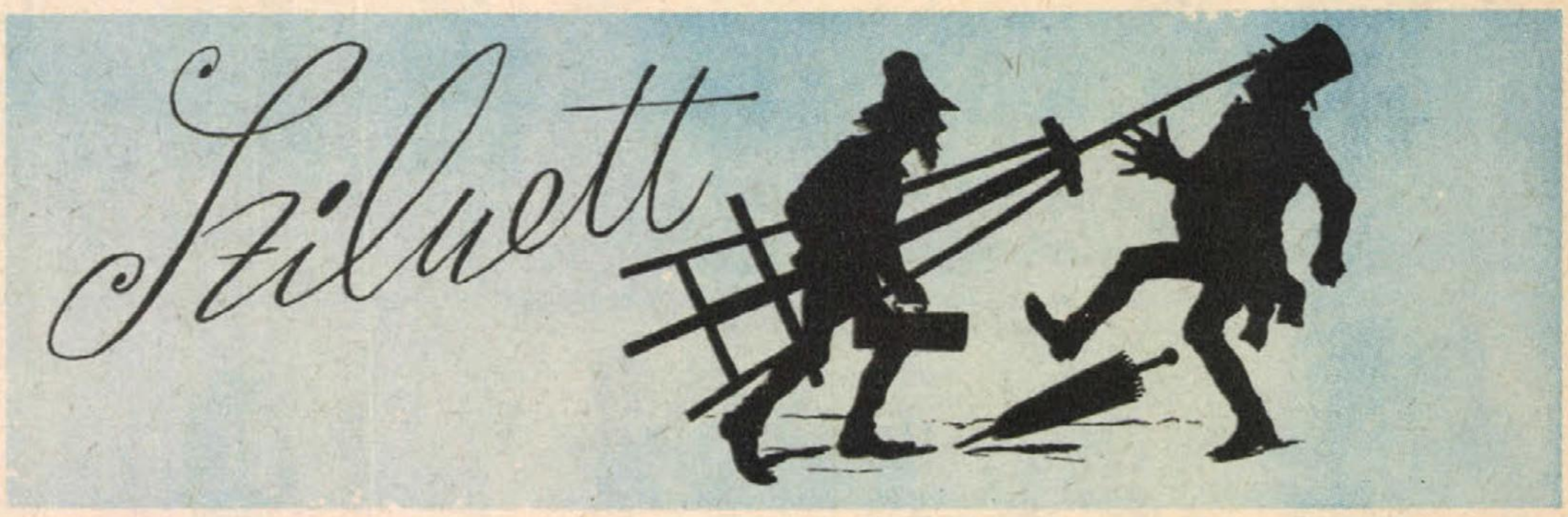

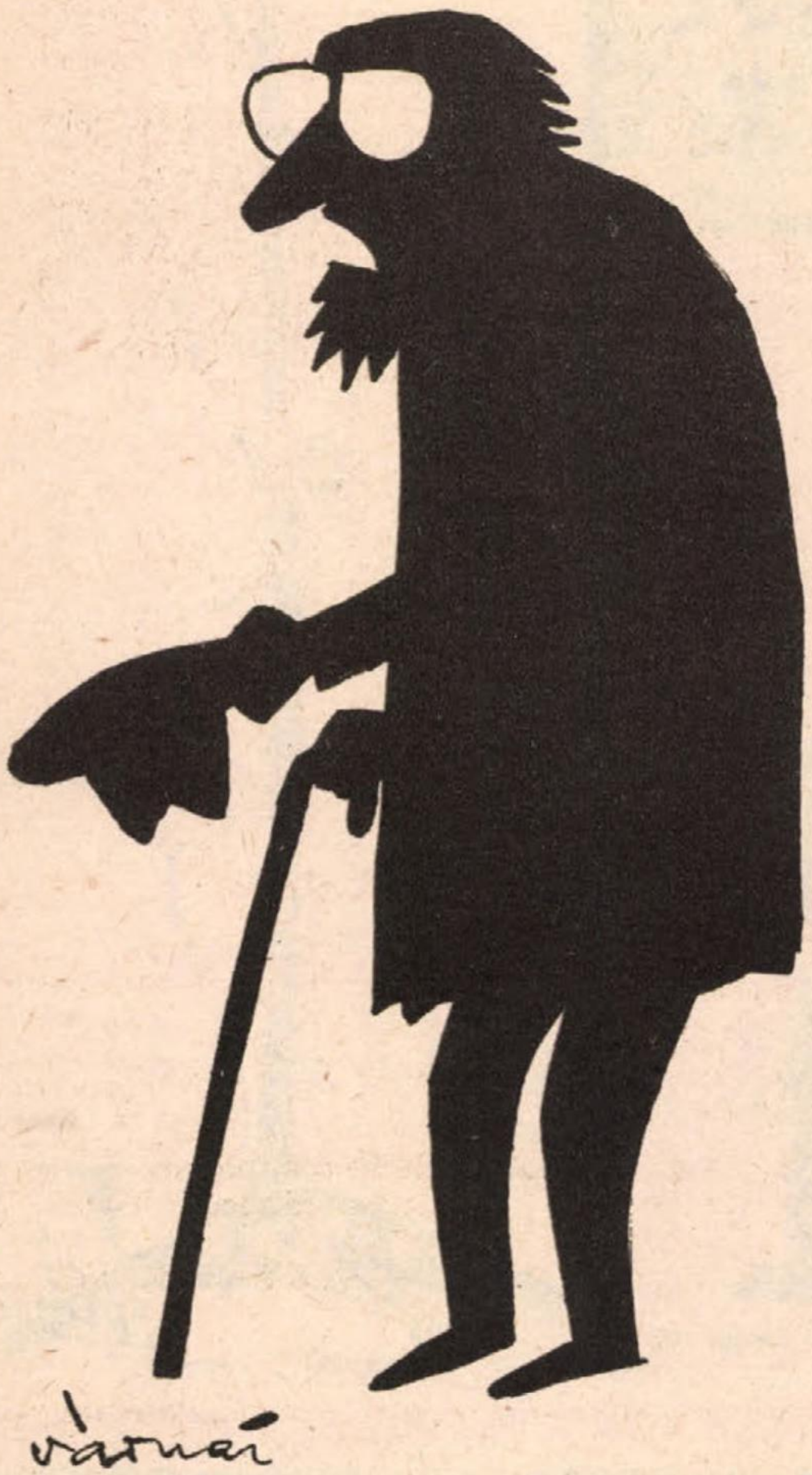

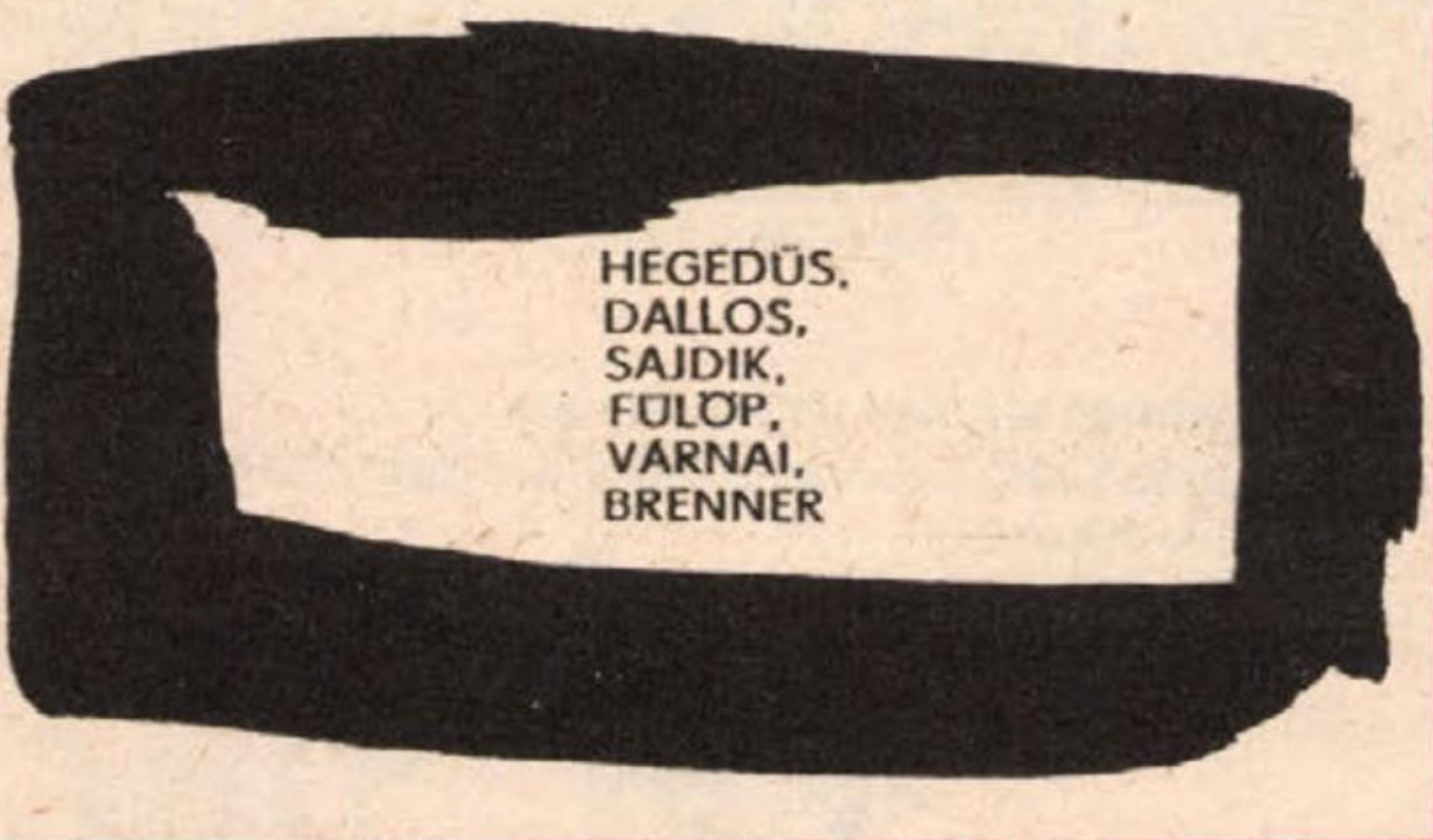

HEGEDÜS,
DALLOS,
SAJDIK,
FÜLÖP,
VÁRNAI,
BRENNER

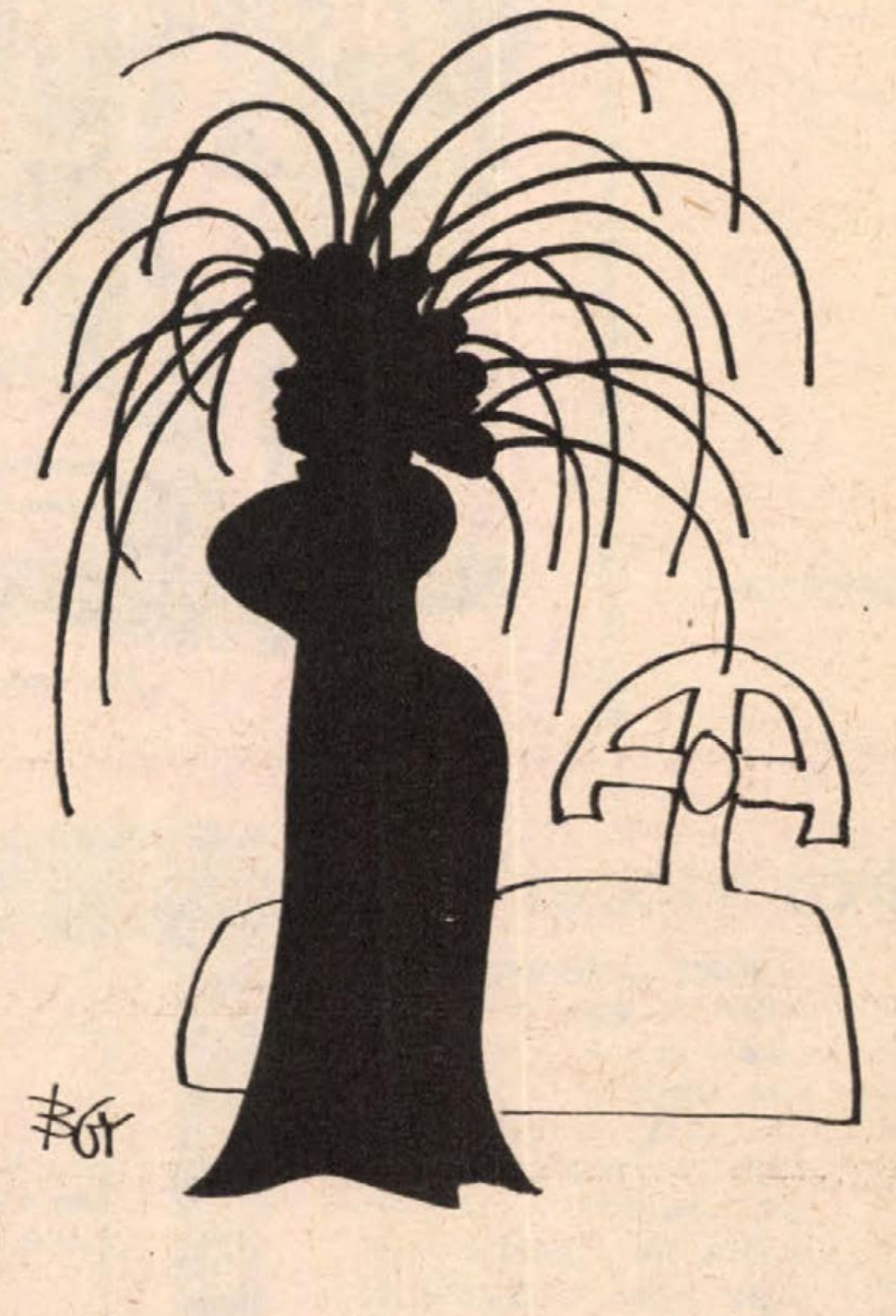

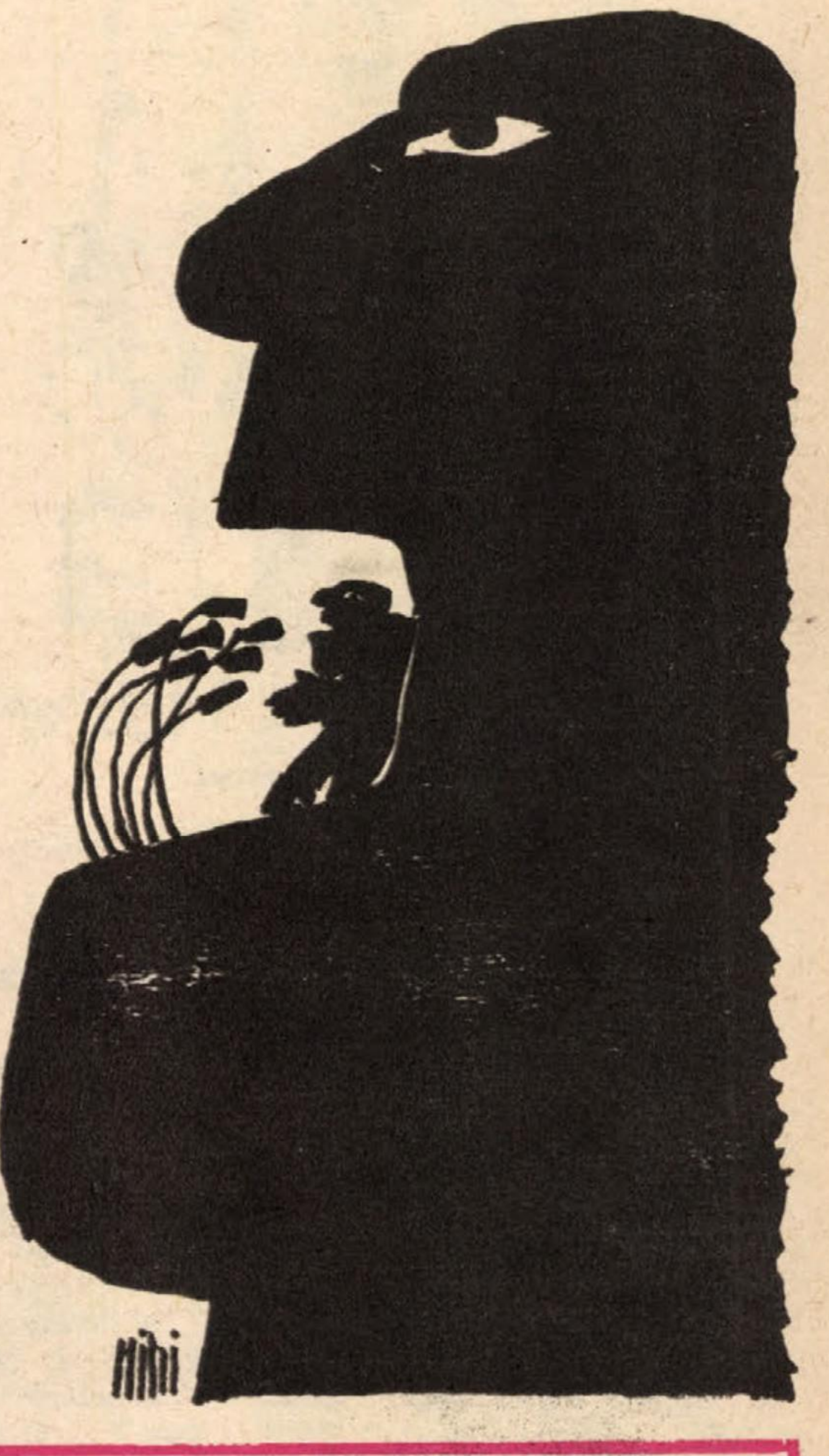

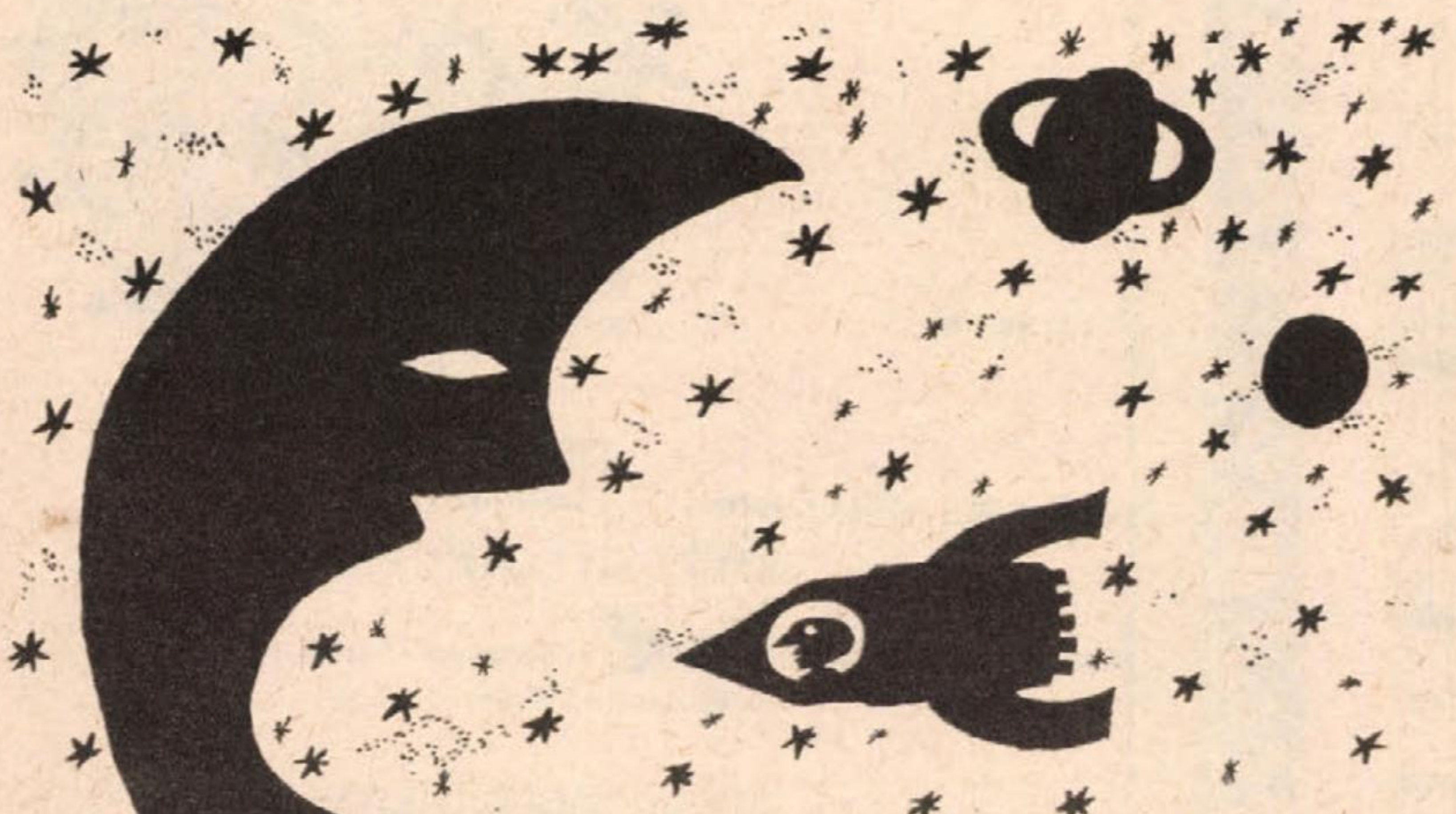

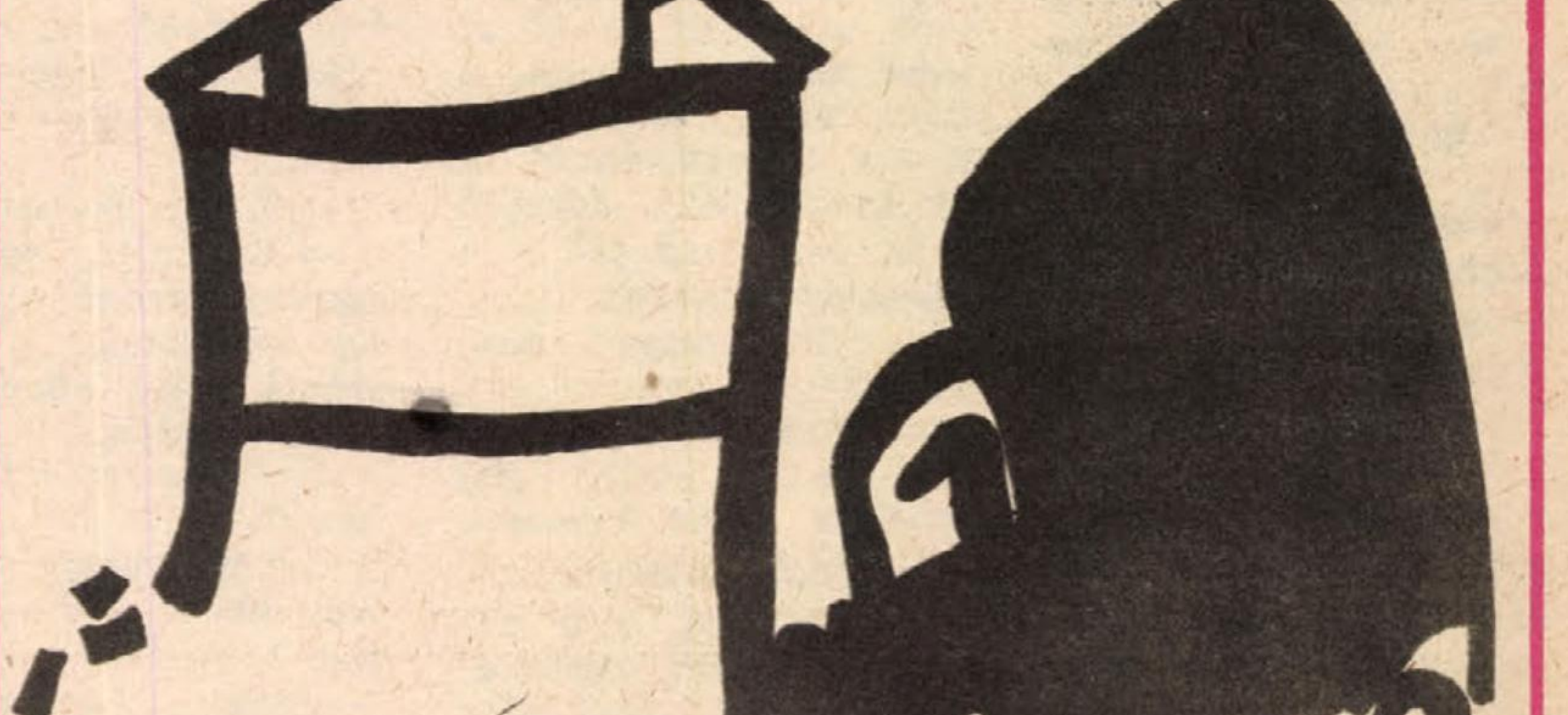

IMPORT HUMOR

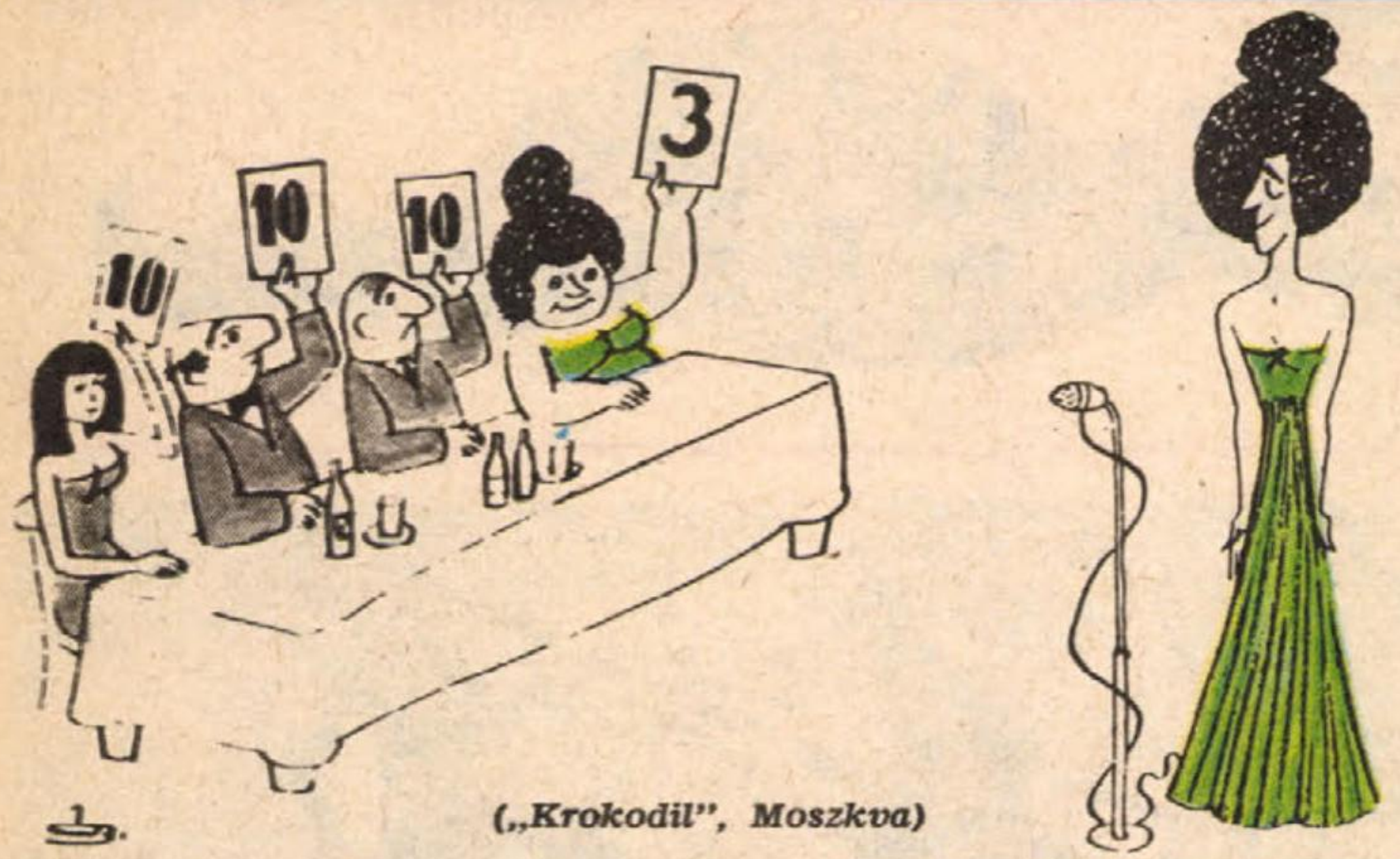

(„Krokodil", Moszkva)

RAJZOK — SZÖVEG NÉLKÜL

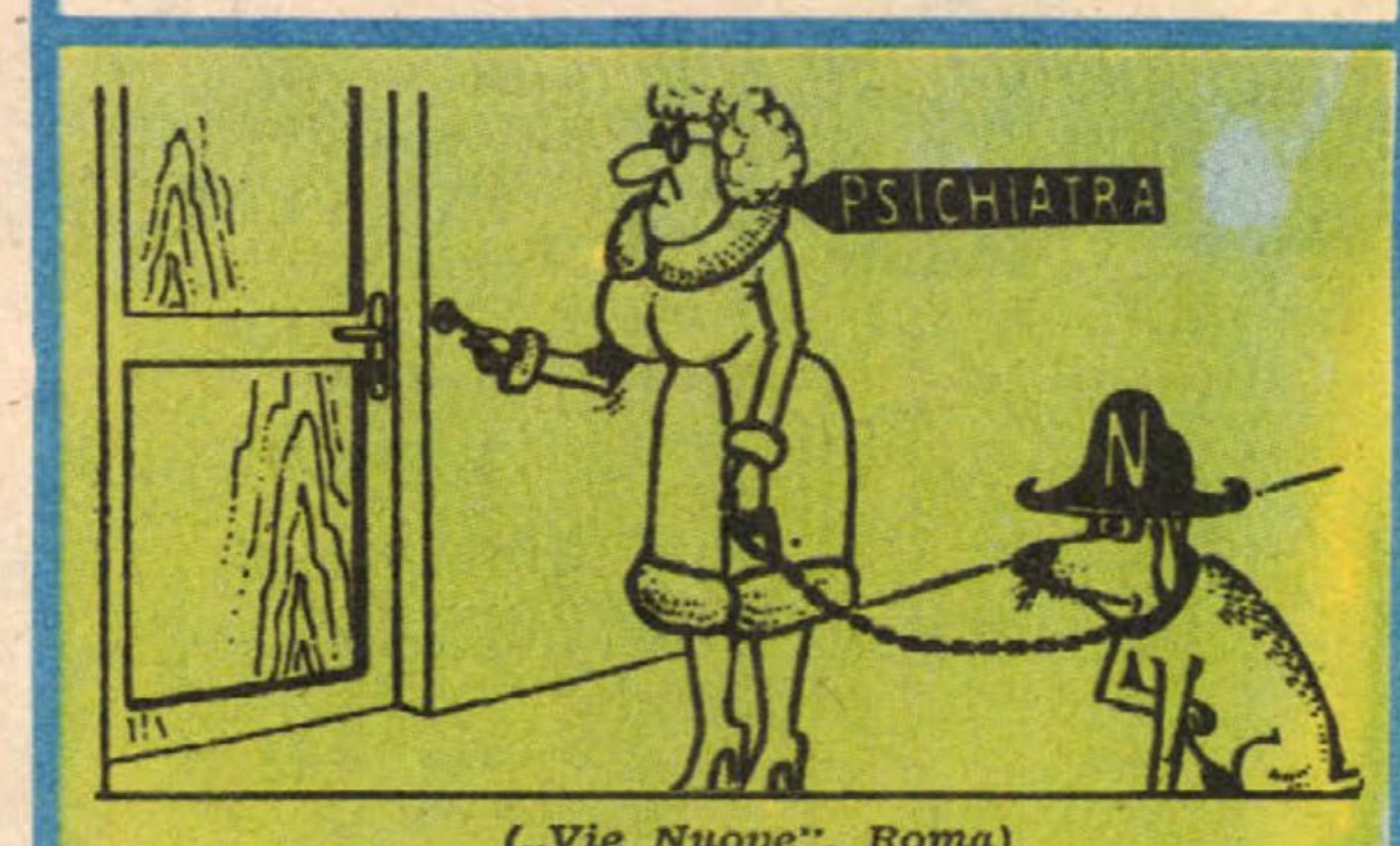

(„Vie Nuove", Roma)

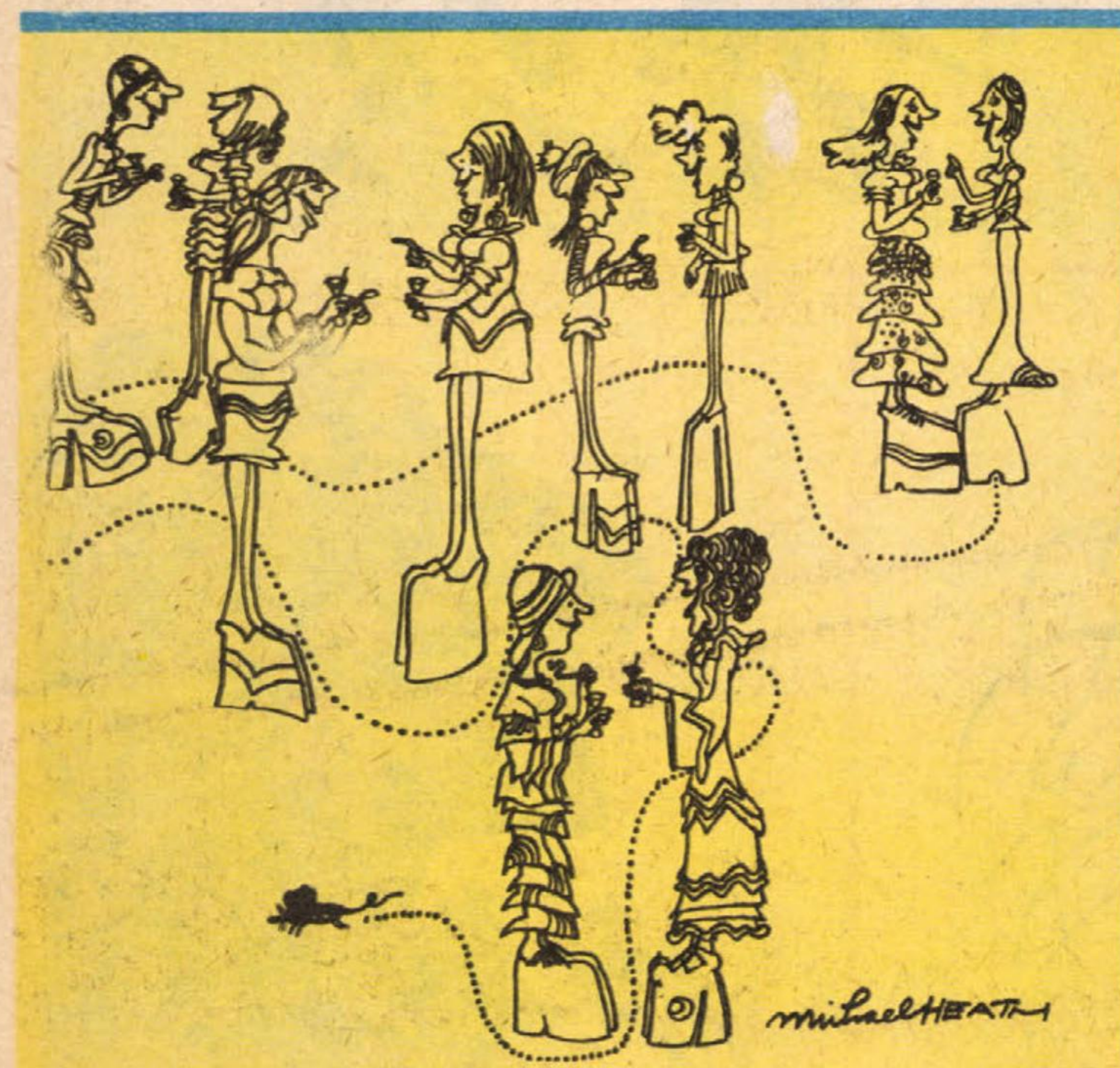

(„Punch", London)

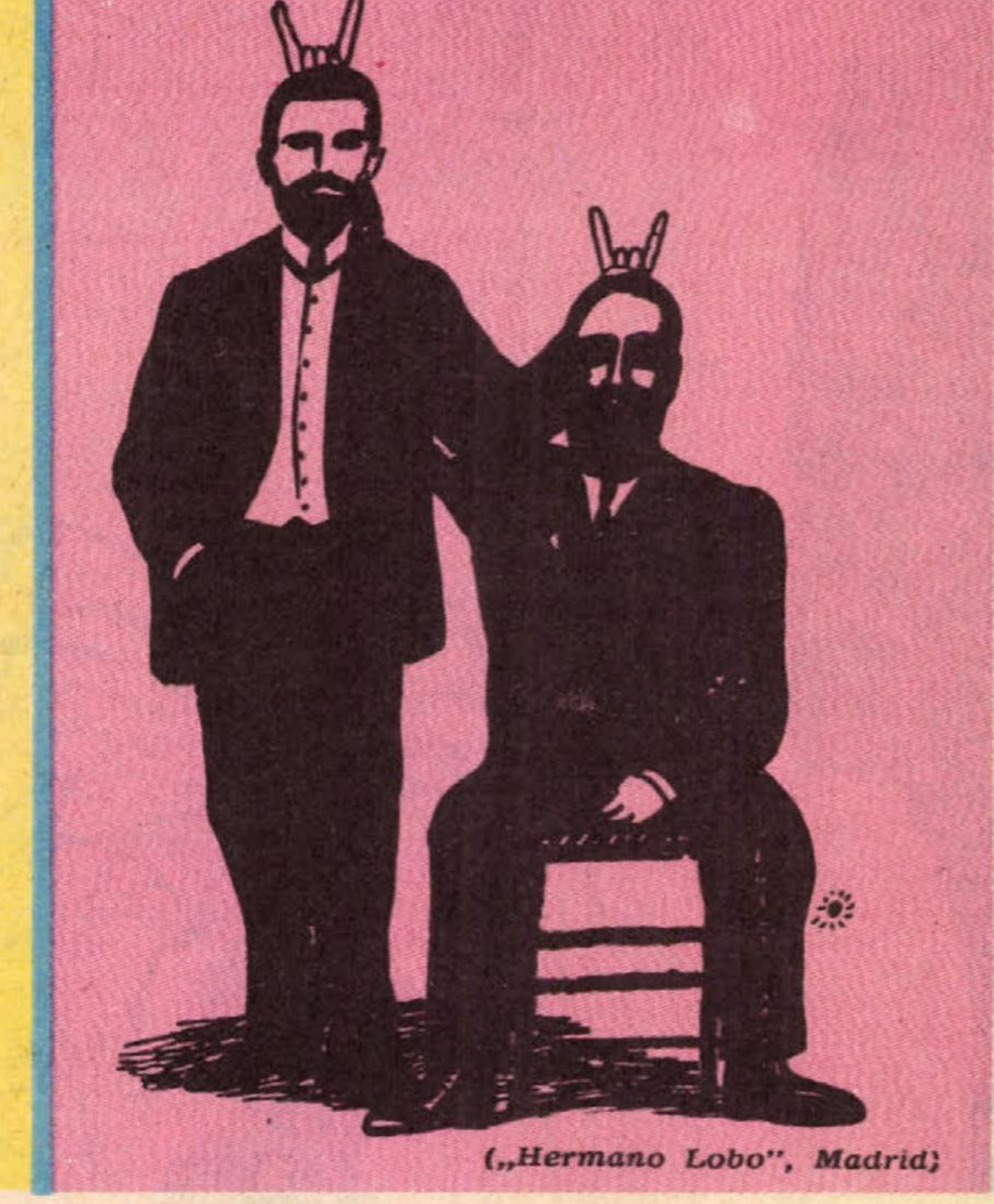

(„Hermano Lobo", Madrid)

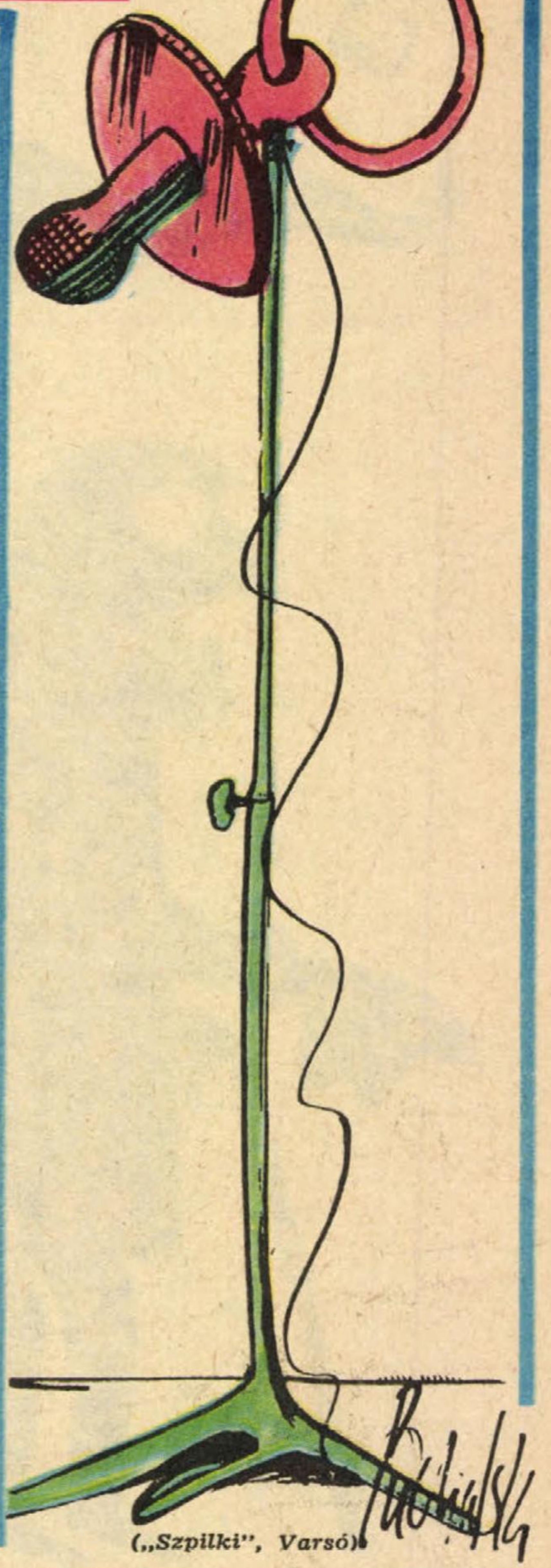

(„Szpilki", Varsó)

Hallottunk két amerikai viccet

❶

A New York-i CBS televíziós adásainak leghíresebb komikusáról az egész város, de az egész USA tudja, hogy az Államok legnagyobb „skótjainak" egyike, aki minden centet a fogához ver.

A minap egy megerőltető, felvételekkel teli nap után, úgy este 10 óra tájt, gyalog bandukolt hazafelé, ki akarta szellőztetni kicsit a fejét. S ez New Yorkban — különösen ebben a napszakban — nem veszélytelen vállalkozás.

Nos, nem is olyan messze a CBS székházától, egyszercsak érzi is, hogy valaki fegyverrel csiklandozza a hátát, miközben egy „borostás" hang rámordul, hogy „Pénzt, vagy életet!"

A komikus égre emelte a két kezét, és némán megállt. Az illető a háta mögött kis ideig várakozott, aztán megint rámordult, de már jóval hangosabban, hogy „Pénzt, vagy életet!... Nem hallja?"

Mire a komikus:

— Mit kiabál?!... Gondolkozom...

❷

Két régi barát hosszú idő után véletlenül összefut a New York-i utcán. A szokásos örvendezés, majd nemsokára kiderül, hogy már vagy egy éve ugyanahhoz a pszichiáterhez járnak kezelésre. Mivel pedig kezelőorvosuk iránt érzett minden nagyrabecsülésük mellett mindkettejükben él némi bizalmatlanság a pszichológiával szemben, elhatározták, hogy kipróbálják az orvost. Méghozzá úgy, hogy ugyanazt a képtelen álmot mondják majd el neki mind a ketten, a következő rendelésen. Vajon hogyan reagál rá az öreg? John délután 4-re, Bill meg fél 6-ra ment az orvoshoz.

— Hát hogy van, uram?

— Nem jól, kedves tanár úr. A múlt éjjel szörnyű álom kínozott.

— Hadd halljam...

— Képzelje, egy rózsaszín cethal gyomrába kerültem, ahol négy torz fejű fickó pókerezett egy platina asztalnál, de amikor licitáltak, nem szavak, hanem szappanbuborékok jöttek ki a szájukon. Az egyiken vörösök, a másiken zöldek, a harmadiken kékek, a negyediken sárgák.

— Hm — vakargatta állát a professzor —, igen érdekes... Igen érdekes, de engedje meg, hogy kissé eltöprengjek rajta. Lesz szíves holnapután ugyanebben az időben visszafáradni és akkor majd elbeszélgetünk.

John elmegy, nemsokára Bill érkezik.

— Hát hogy van, uram?

— Nem is tudom, kedves tanár úr. A múlt éjjel olyan álom kínozott, mint már régen nem.

— Hadd halljam...

— Képzelje, egy rózsaszín cethal gyomrába kerültem... — és szóról szóra elismételte John meséjét.

A professzor a homlokát ráncolta.

— Csak nincs valami baj, tanár úr? — csapott le rá Bill.

— Baj?... — révedezett a professzor. — Ugyan semmi, de érdekes módon Ön ma már a harmadik, aki ugyanezt az álmot mondja el nekem.

(g. g.)

HIRDETÉSEINK

ÚJDONSÁG

A HAJDÚ RUHASZÁRÍTÓ

Kis helyen megoldható a ruhaszárítás. A hét, egyenként egy méter hosszú tartórúd néhány mozdulattal kihúzható és összecsukható.

Gyártja: a

HAJDÚSÁGI IPARMŰVEK DEBRECEN

Postai cím: 4001 Debrecen 1. Postafiók 126.

VISZONTELADÓKNAK

forgalomba hozza a VASÉRT Tömegcikk Osztálya
Budapest V., Pesti Barnabás u. 4.

MAGÁNVÁSÁRLÓINKNAK

árusítja a VASÉRT 8. számú boltja:
Budapest VIII.,
Baross u. 47. Telefon: 139-427.

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

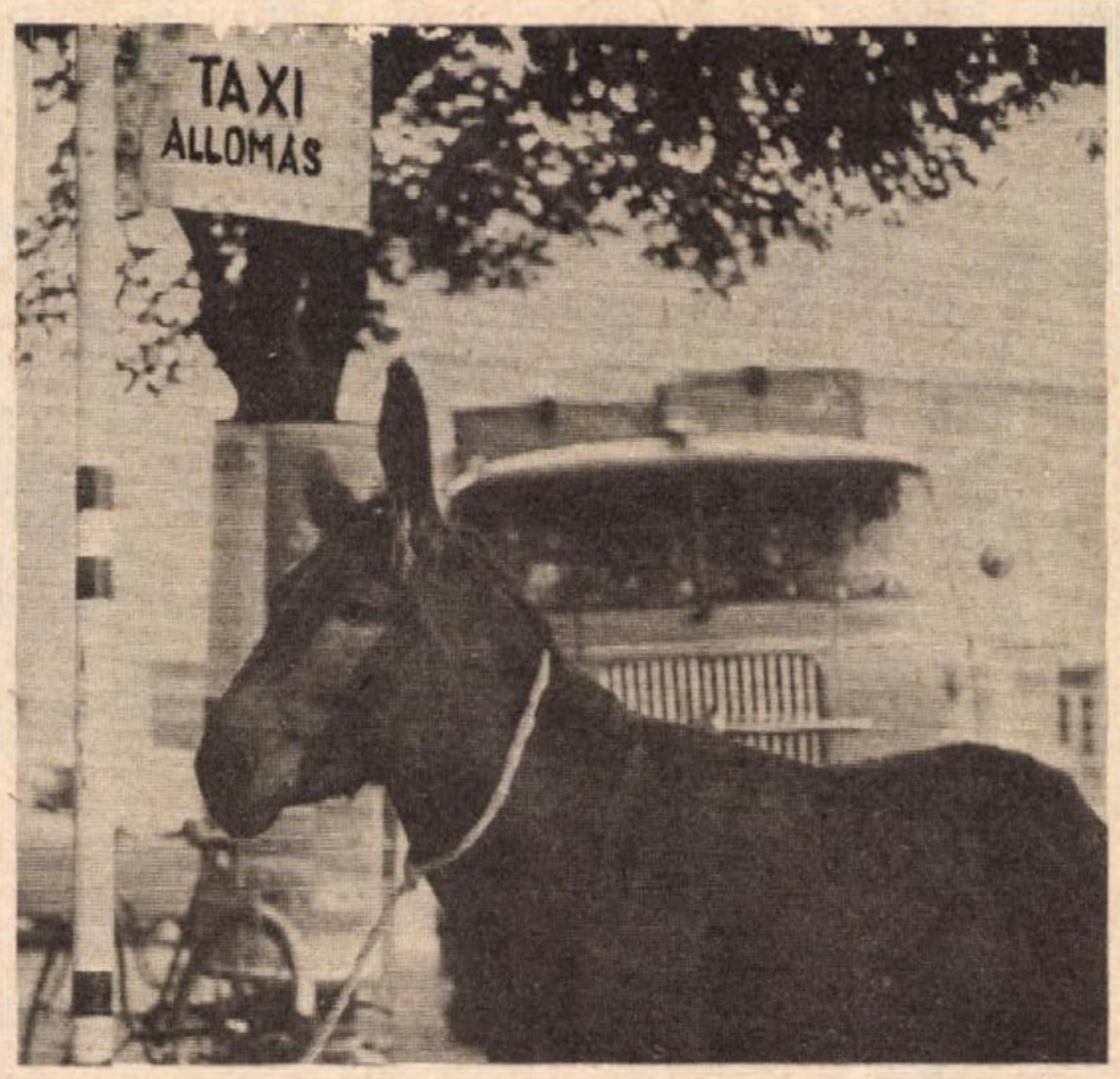

Kísérleti jármű?

(Székesfehérvárott fényképezte Kovács Mihály)

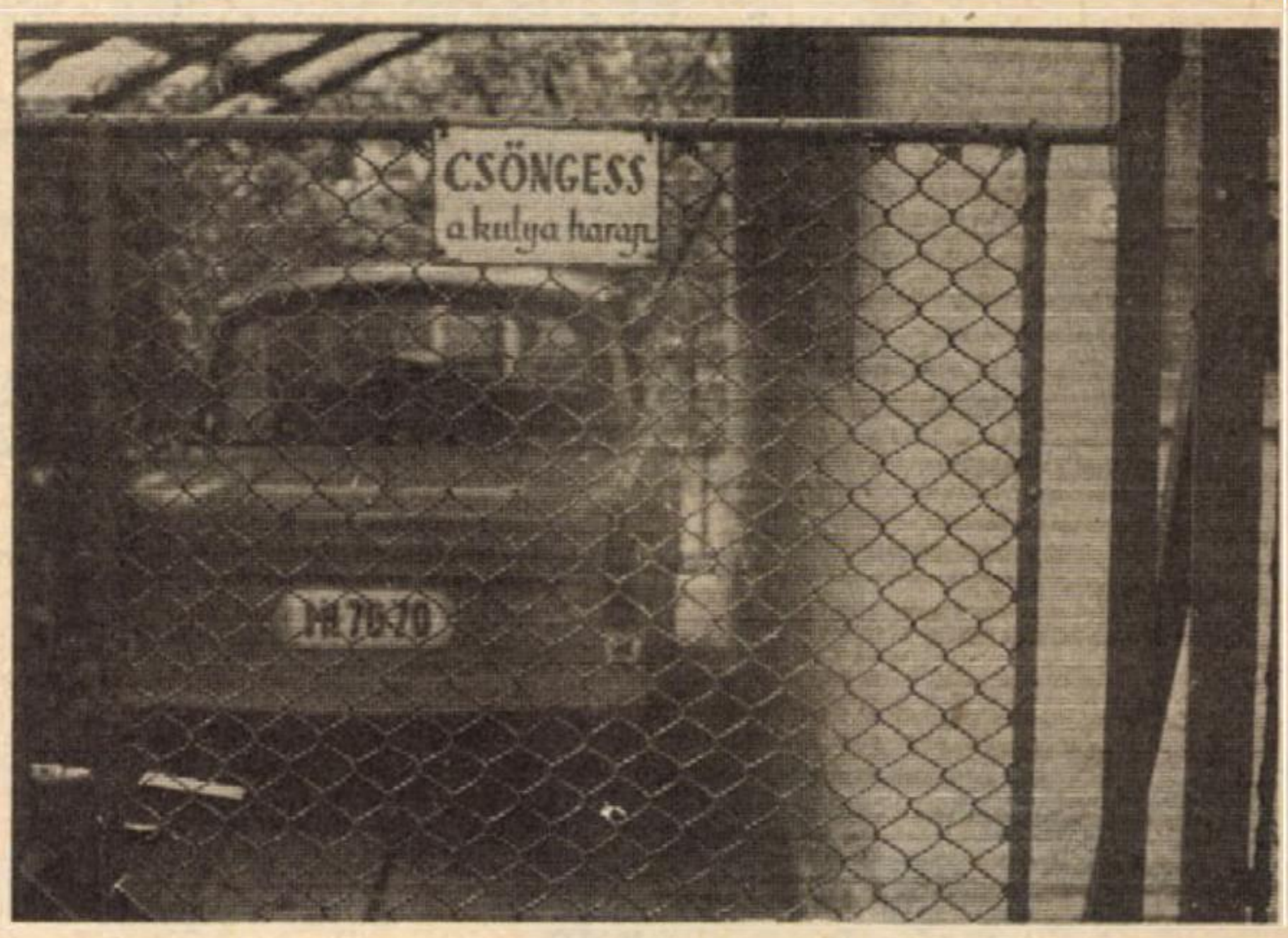

Automata Kutya? Majd bolond leszek csöngetni . . .

(Lipcsey Árpád felvétele)

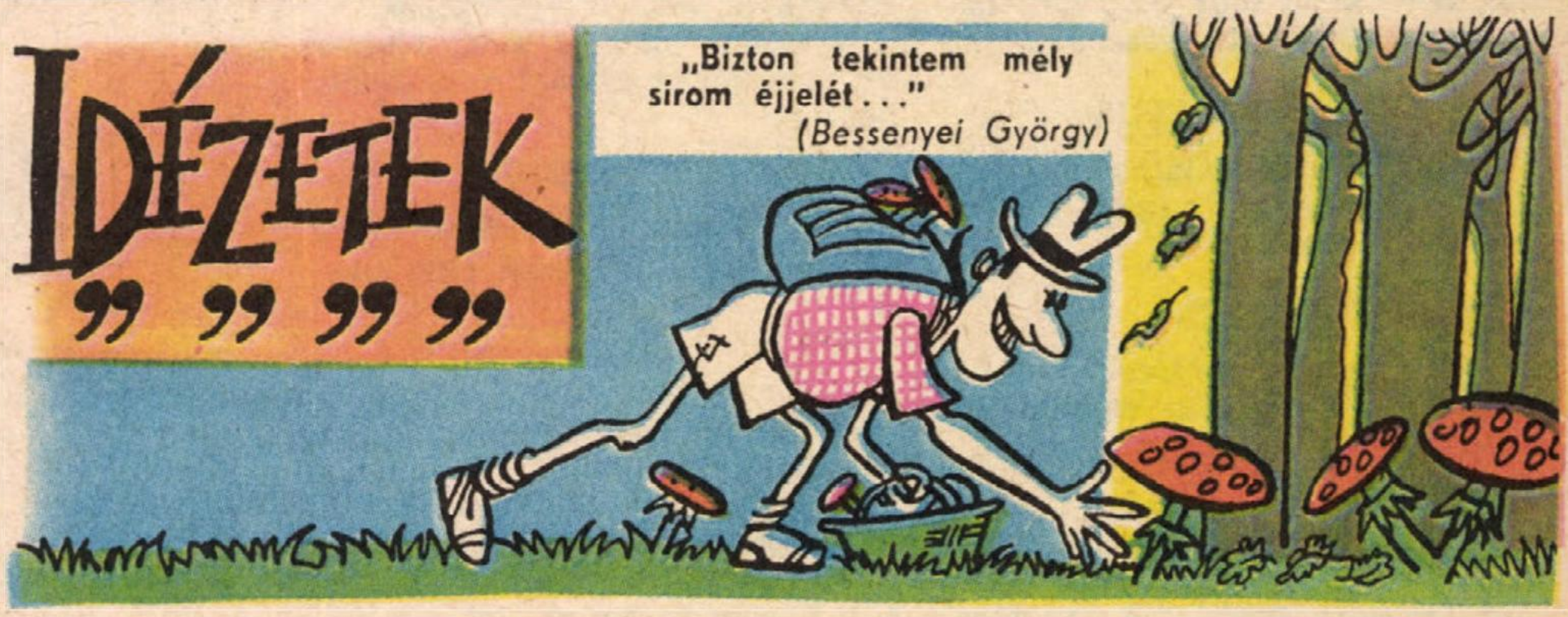

„Bizton tekintem mély sirom éjjelét . . ."
(Bessenyei György)

Lehetséges, hogy Bessenyei György is bizton tekintette, a szerzői jog azonban kétségkívül Berzsenyi Dánielé.

(A Ludas Magazinból ollózta dr. Török Gábor, szegedi olvasónk)

Bonzó

Hűvös őszi délután. A park egyik padján kopott ruhás, fehér hajú nénike üldögél. Gyöngyökkel díszített, régimódi retiküljéből kivesz egy kockacukrot és gyengéden így szól a lábánál heverő kutyához:

— Bonzó! Tessék egy cukor, de ezzel mára be is fejeztük.

Az eb már nagyon öreg. Lapát fülei majdnem a földet söprik. Fátyolos szeme időnként álmosan becsukódik és nagy, piros nyelvével ügyesen bekanalazza a kockacukrot. Aztán fáradtan elheveredik a földön. A néni megsimogatja a kutya kedvesen csúnya fejét:

— Hűvösödik, de egy kicsit még maradunk, jó?

Bonzó — beleegyezése jeléül — szétteríti kajla füleit a földön.

— Bodnárné már egy hete kölcsönkért öt kanál zsírt, de esze ágában sincs, hogy visszaadja — panaszkodik a gazda a kutyájának. Az meg sem moccan. Hát igen, mit is tehetne ő ebben az ügyben? — Mondja, mit szólna ahhoz, ha varrnék magának télire egy kabátkát? Jó meleg vatelinnal bélelném. — A néni magázza a kutyát, egyetlen társát a magányban. Talán magázva jobb ízűen tud beszélgetni az állattal. Most egy drótszőrű foxi kutyalány ugrik Bonzó elé. Kacér ugatással hívja egy kis kergetőzésre. Bonzó szemében egy pillanatra felvillan az érdeklődés, négylábra áll, körbe szimatolja a kutyalányt, aztán visszaszottyan a földre. Azok az az idők már elmúltak, amikor ő még kalandokba bocsátkozott. A foxi csalódottan eliszkol. Bonzó gazdája lehajol és megvakarja a kutya hasát. Az boldogan hagyja, hogy dédelgessék.

— Irén már négy hónapja nem írt egy sort sem Belgiumból. Nem gondolja, hogy valami baja esett?

Bonzó felemeli a fejét és biztatóan hunyorog.

— Remélem, magának lesz igaza — bólint a néni, aztán hosszú ideig szótlanul ülnek egymás mellett. — Sötétedik már, menjünk haza. — Bonzó lustán, komótosan feltápászkodik.

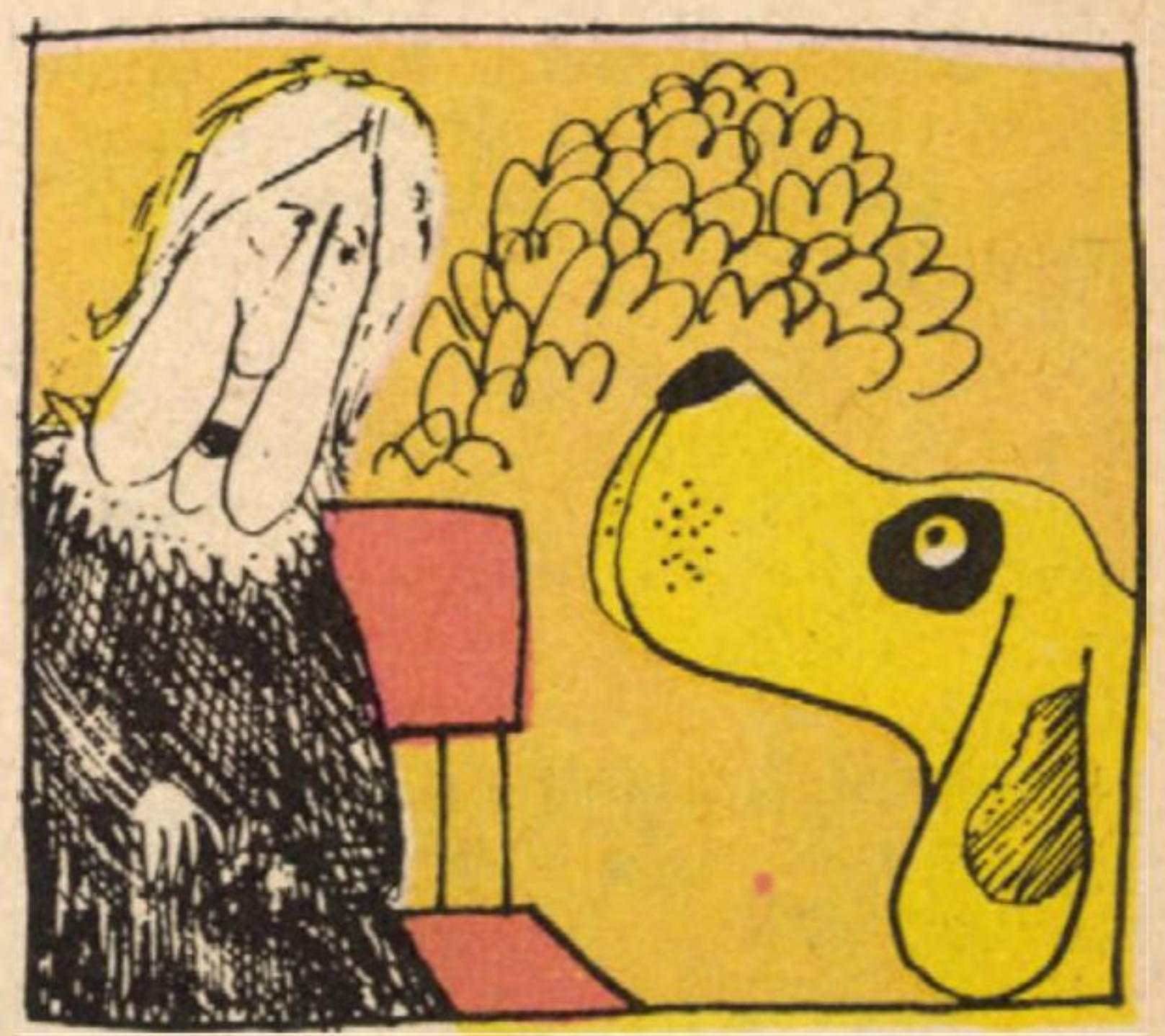

— Holnap ne felejtsen szólni, le kell adnom a házbért. Apropó, tudja, mit mondtak magáról? Azt mondták, hogy maga egy közönséges korcs. Fizethetem a felemelt adót. Megér maga nekem ennyit?

A kutya összevont szemöldökkel, sértődötten bámul a gazdájára.

— Jól van no, ne haragudjon. Persze, hogy minden pénzt megér nekem.

A két öreg — egymást féltve, vigyázva — elindul hazafelé.

Galambos Szilveszter

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

HOSSZÚ ÉLET, AKTÍV ÖREGSÉG:

NAPONTA EGY POHÁR TEJ!

BUDAPESTI TEJIPARI VÁLLALAT
BTV

HIRDETÉSEINK

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

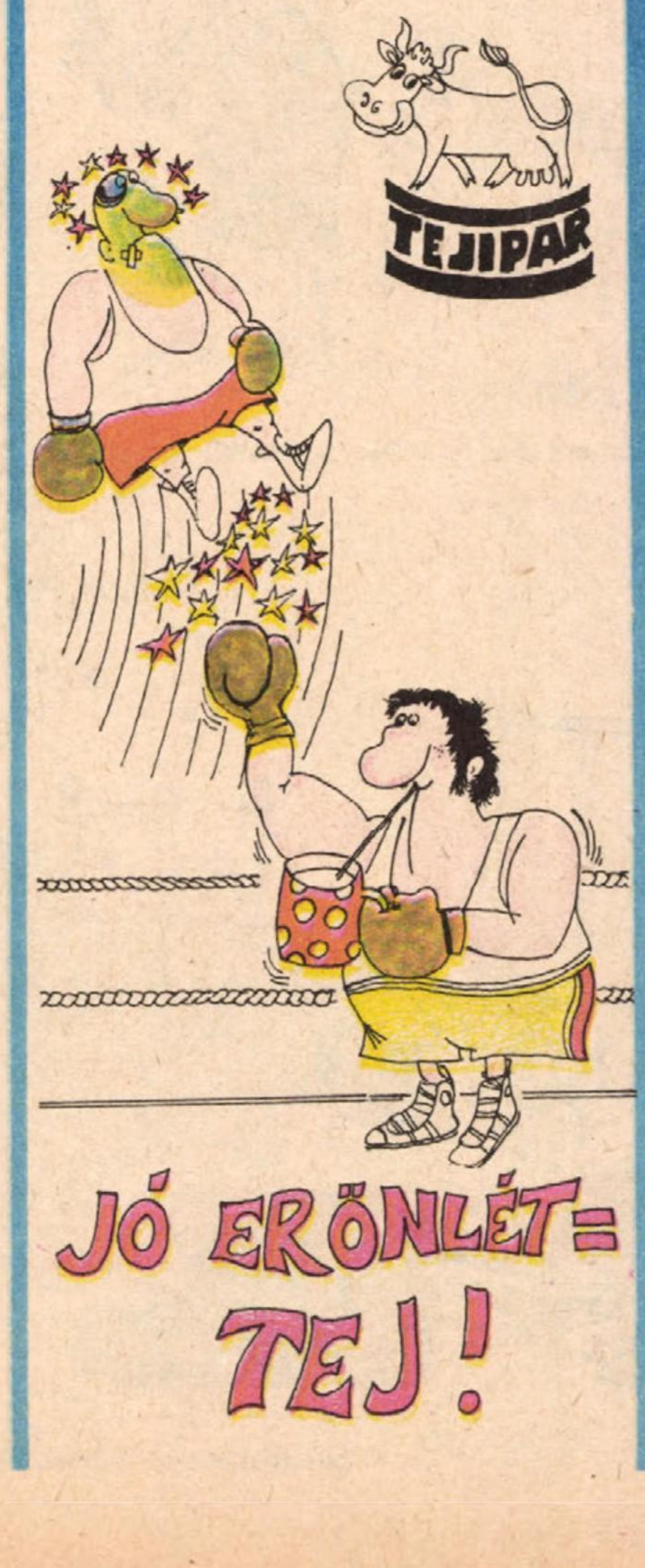

VÉDJÜK MEG NYUGDIJASAINKAT!

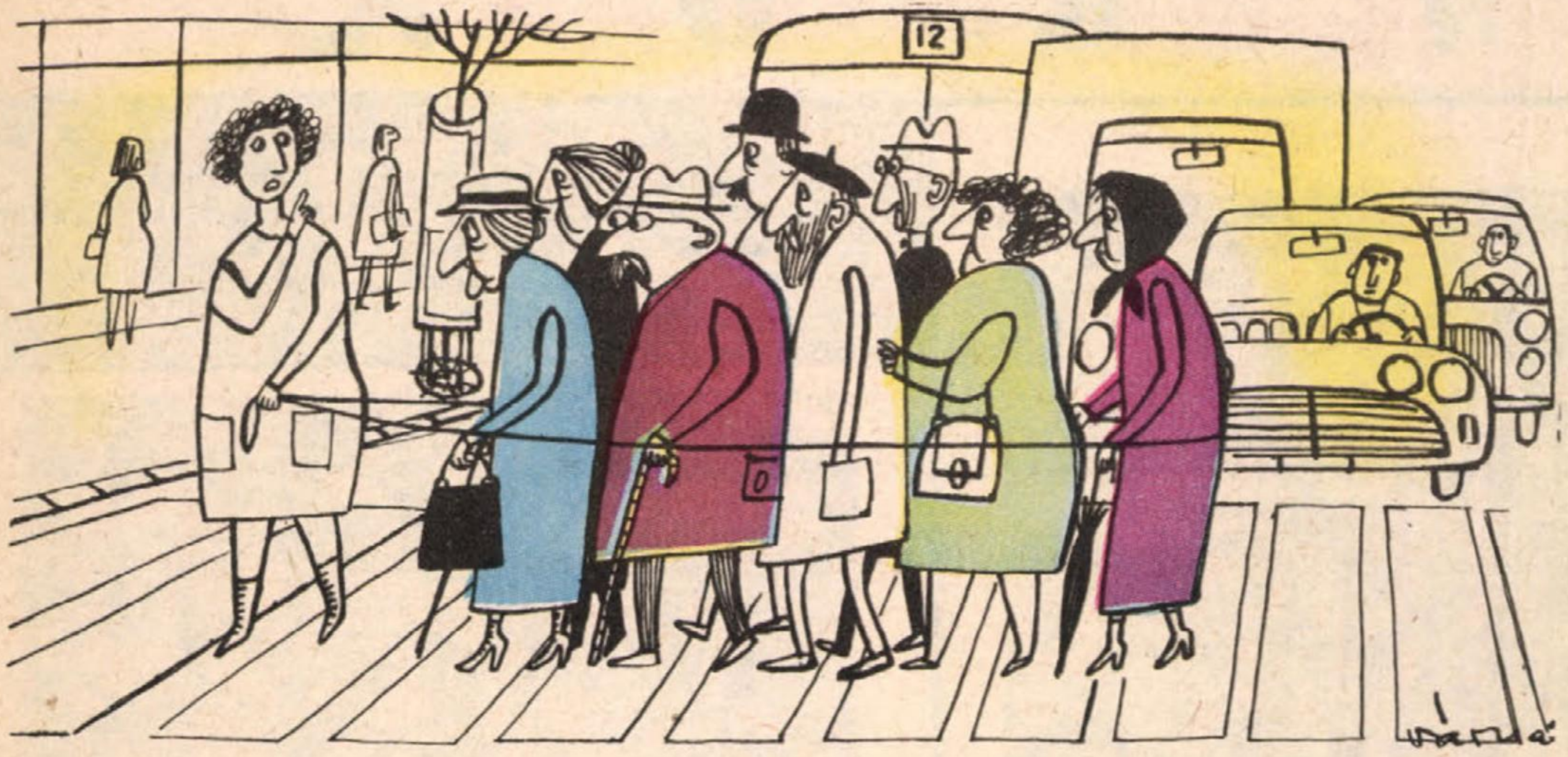

SOHASEM KÉSŐ

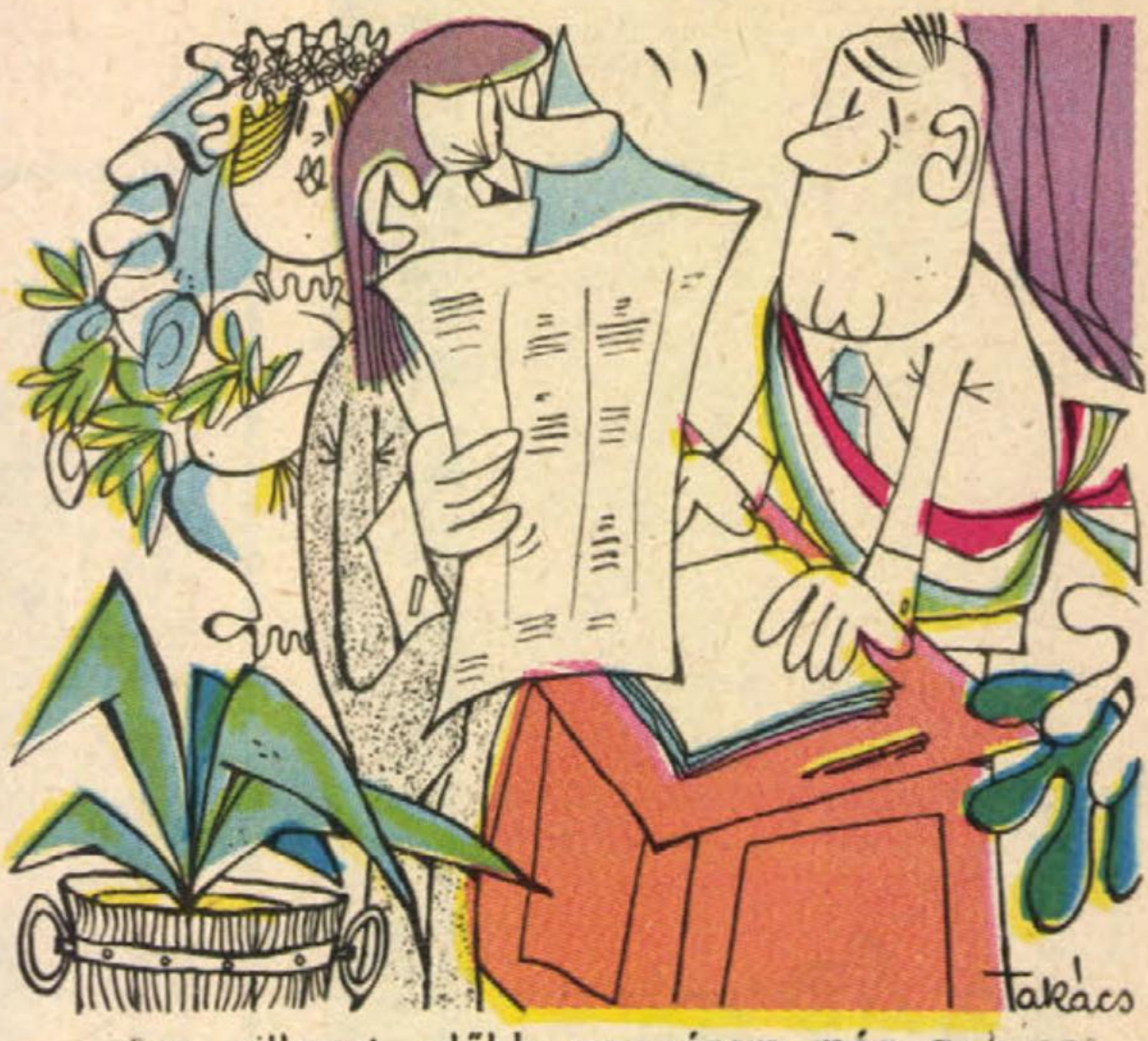

– Egy pillanat, előbb megnézem még a házassági hirdetéseket!

SZILÁNKOK

FUTBALL

Veszíteni már tudunk. A fejlődés útja: most már meg kell tanulnunk elegánsan veszíteni.

FANTASZTIKUS

— Amíg nem találok egy jó, olcsó albérletet, addig luxusszállodában lakom.

VIGASZ

— Ne feledje, asszonyom, a szépség múlandó, a csúnyaság viszont örök.

ÉPÍTKEZÉS

Brahovácz meséli:

— Micsoda pech! Én betartanám az előírásokat és engedéllyel építkezném, de nincs pénzem az építkezésre...

ELŐRELÁTÁS

— Uram, nekem már a holnapi fiatalokról is megvan a véleményem.

PANASZ

— Rengeteg munkát, energiát fektettem az általam elkövetett hibákba.

ÚJ HÁZIREND

— Megkövetelem, hogy mindenki tartsa be az új házirendet! — bömbölte éjjel kettőkor a házmesterünk.

KARAKTER

Borravalót elvből nem adok, csak kapok.

ILYEN IS VAN

— Asszonyom, nincs sok időm, szeretném már megvizsgálni.

— Előbb mondja meg, főorvos úr, mit szól az új cuki kombinémhez?

OPTIMIZMUS

— Jé, egy patkó! Most már biztosan találok hozzá egy lovat is.

TORNA

— Szomszédasszony, minek örül annyira a kisfia?

— Felemelték az iskolában a tornaórák számát, és most nagyon boldog, hogy az idén már heti három tornaóra alól van felmentve.

ŐSZINTE VÁLASZ

— Mikor dolgozott utoljára?

— Két évvel ezelőtt. De öt éve vagyok egy munkahelyen.

PRAKTIKUS HÖLGY

— Irénke, parancsol egy csokor rózsát?

— Inkább az árát legyen szíves....

ÍZLÉS

— Nekem van ízlésem. A maga kertjébe kisebb kerti törpe illik.

(g. sz.)

REMÉNY

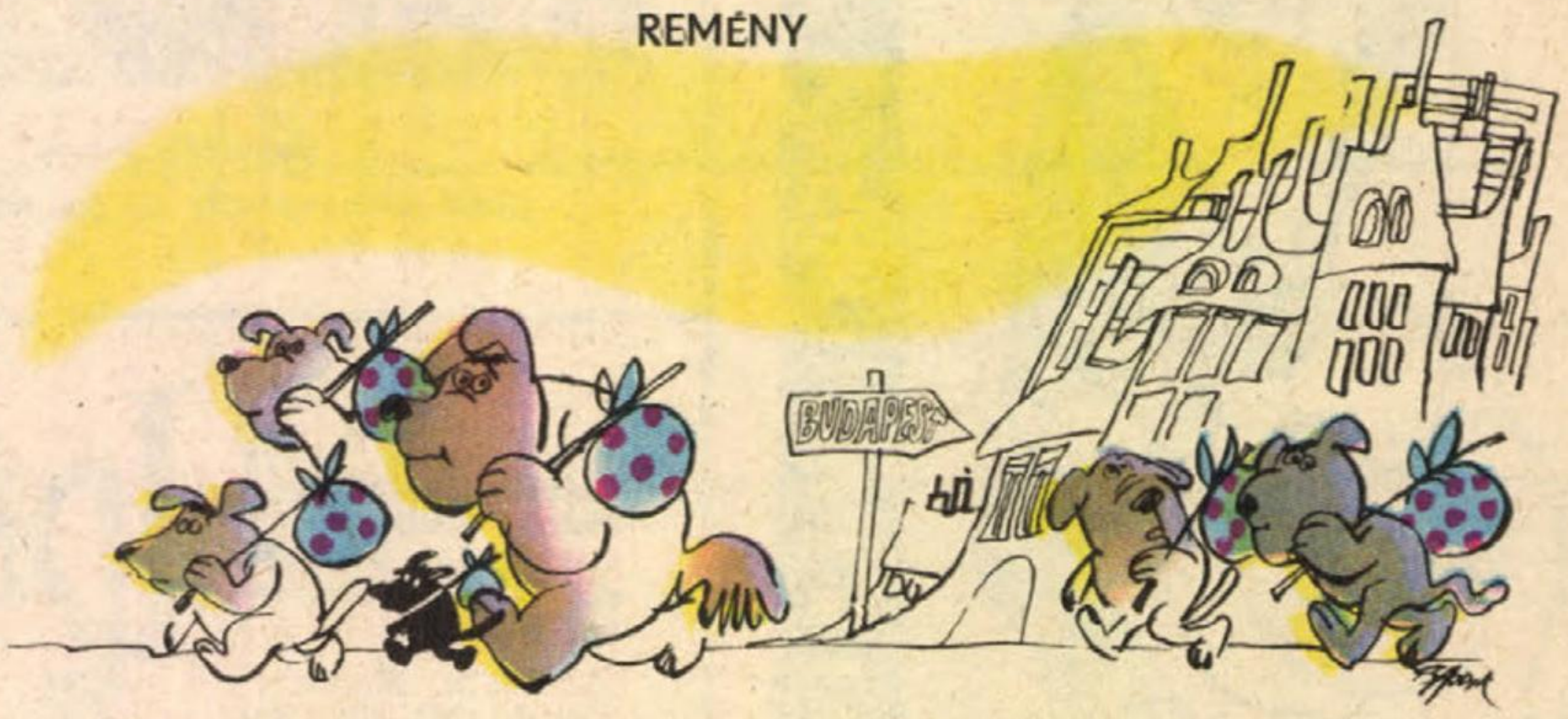

– Szóval azt mondod, hogy vidéken szabadon mászkálhatnak a kutyák, póráz nélkül?

ORVOSI JAVASLAT

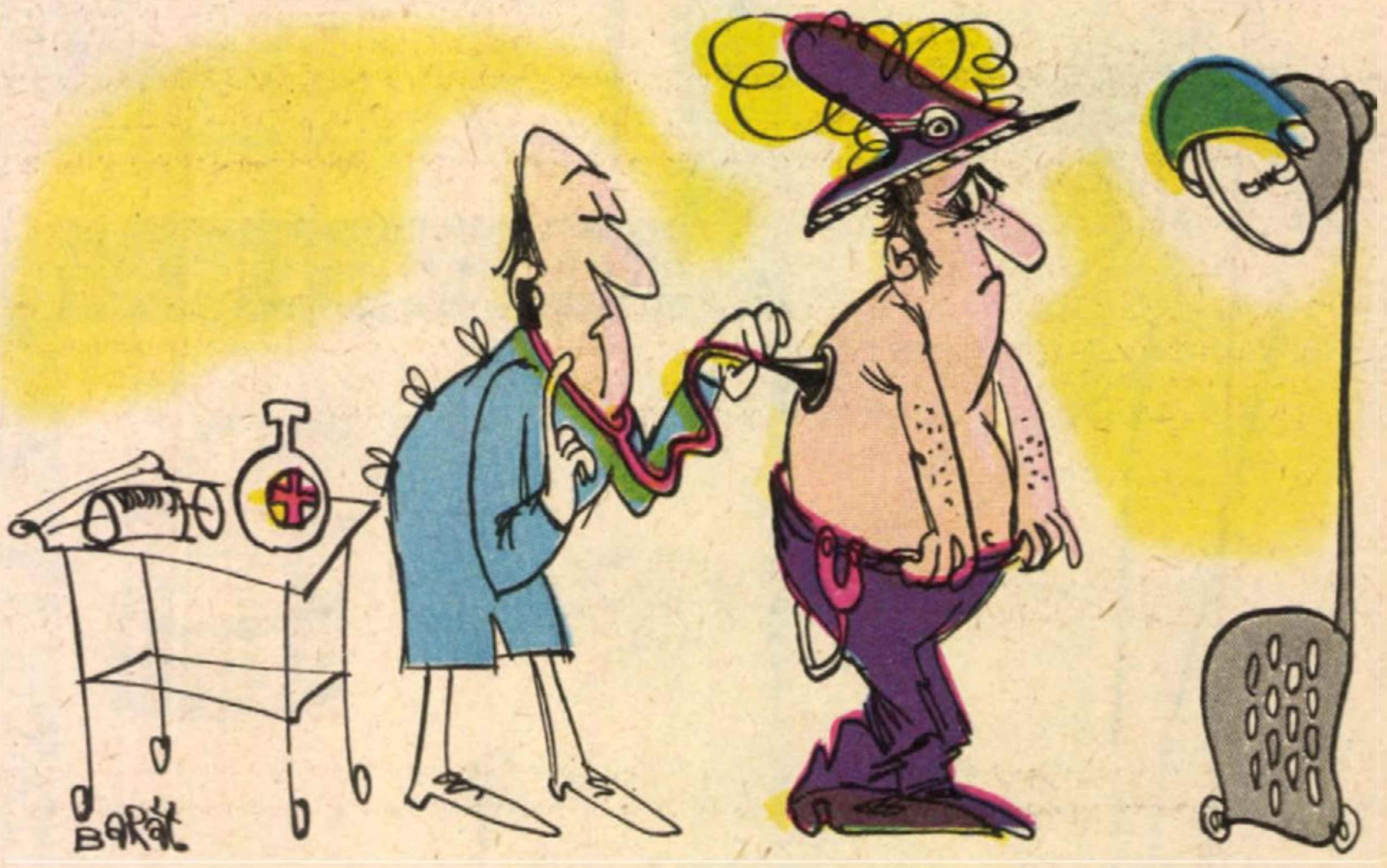

– És kössön naponta legalább három fegyvercsökkentési egyezményt.

SZIGORÚ PÉNZTÁROSNŐ

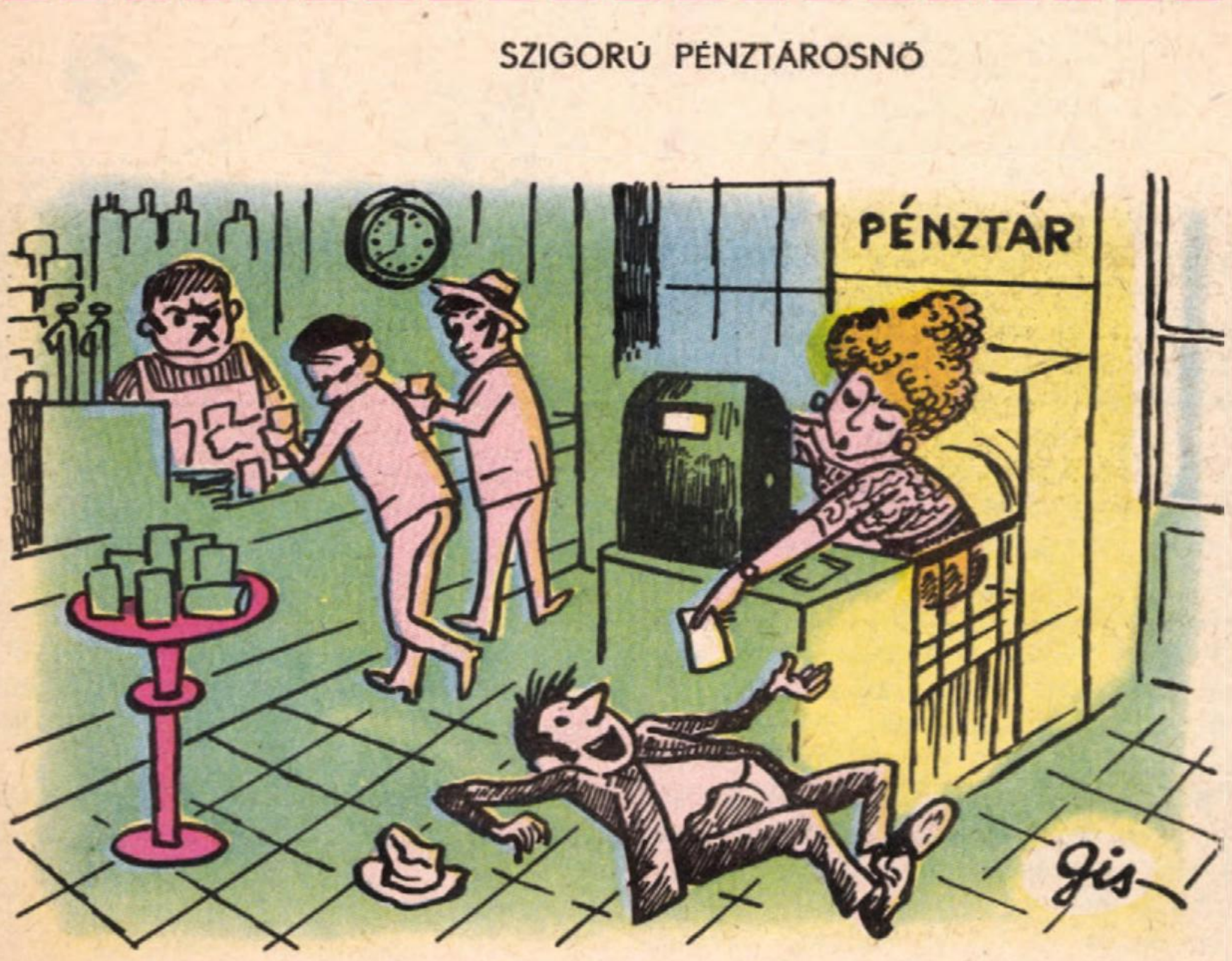

– Tessék a blokk, de ez az utolsó fröccs!

TOLVAJPER

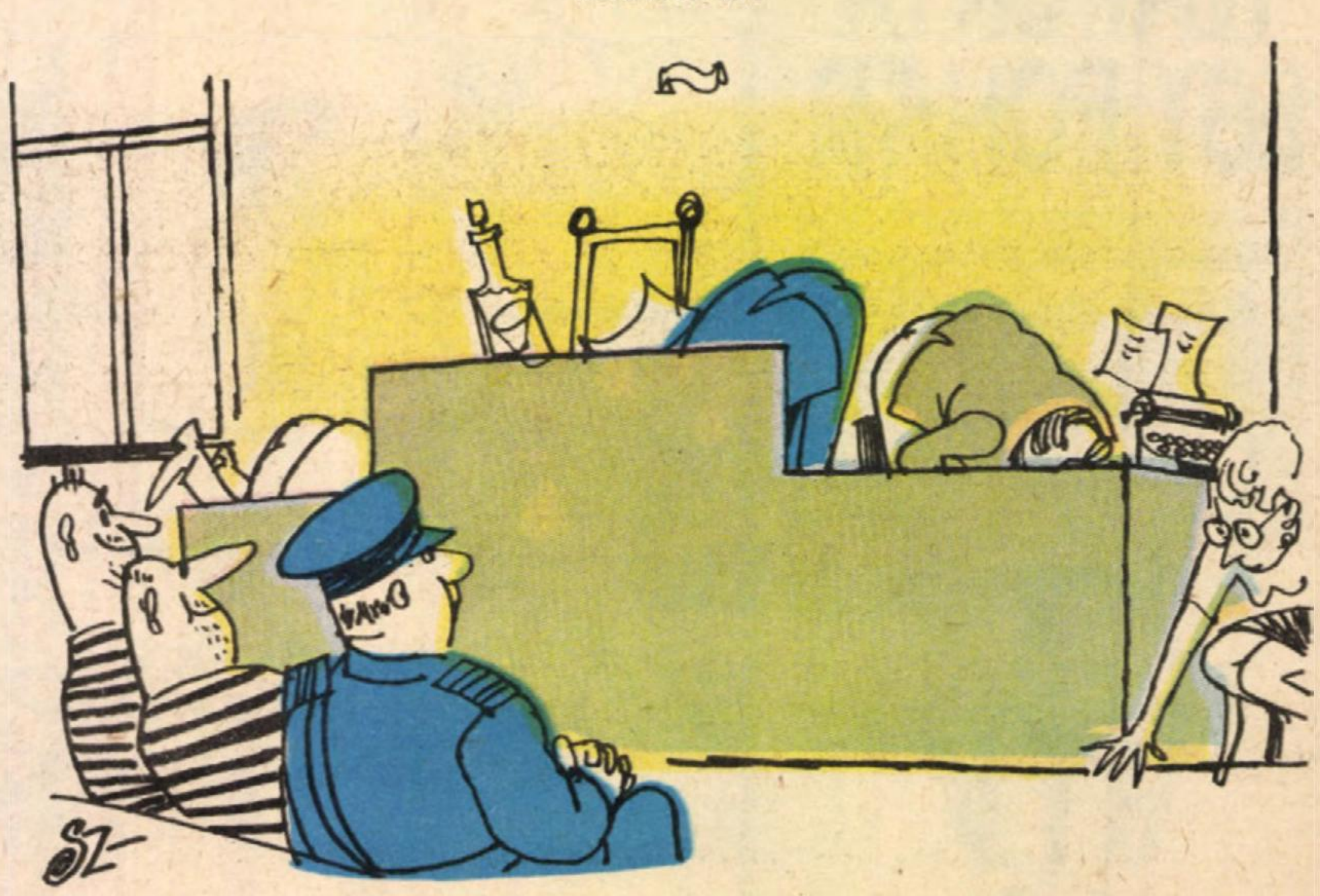

– Szentisten! A vádiratot is ellopták!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

A jó barát meglátogatja az özvegy férjet, és sajnálkozva mondja:

— Ez az üveg rum az egyedüli vigasztalód most?

— Nem, pajtás, a szekrényben van még egy üveggel.

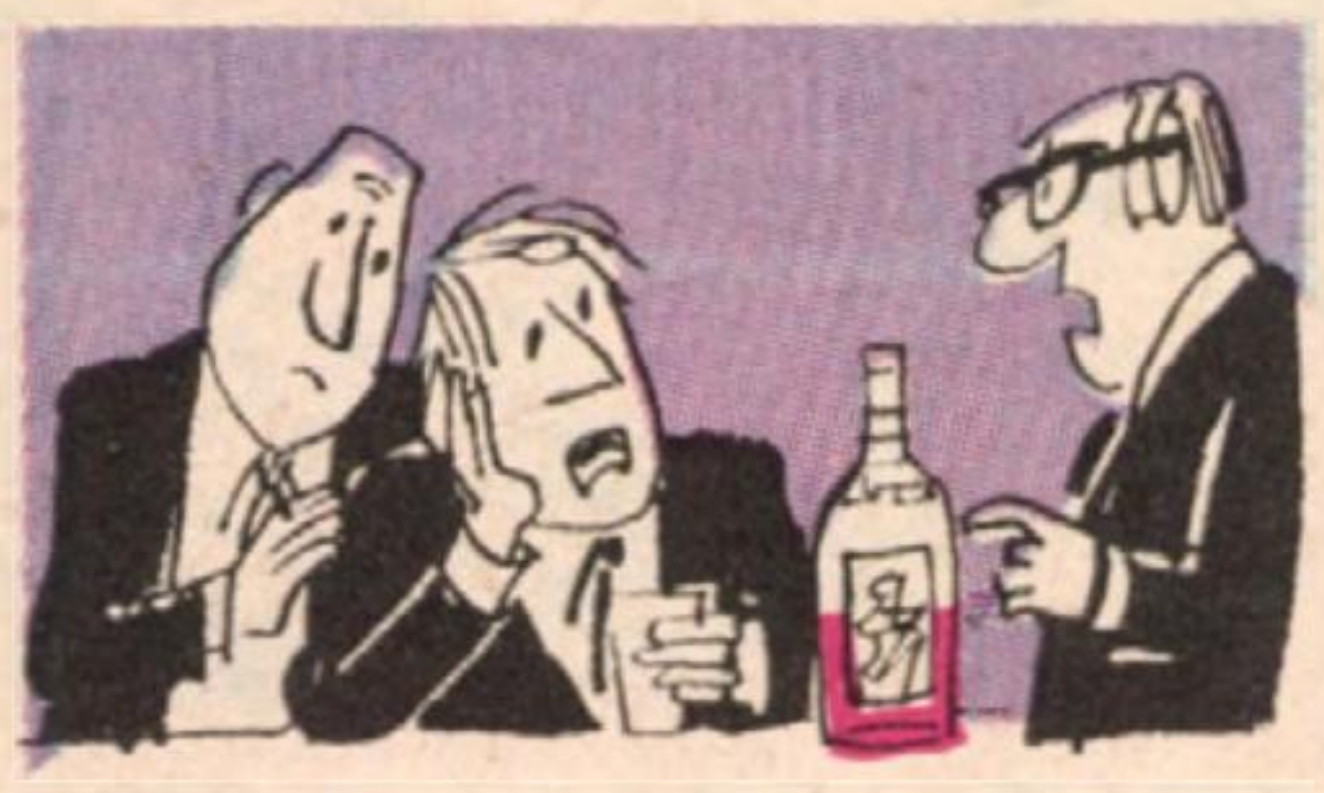

— Na, gyere a bácsihoz! Szeretnél lovagolni a térdemen?

— Szívesen, bácsi, de jobb szeretnék egy igazi szamáron.

*

— Pincér, ez a csirkehús ehetetlen. Aki megölte, valószínűleg nagyon lágyszívű ember volt.

— Miért, uram?

— Mert legalább öt évig habozott, míg végre levágta.

268. rejtvényünk megfejtése:

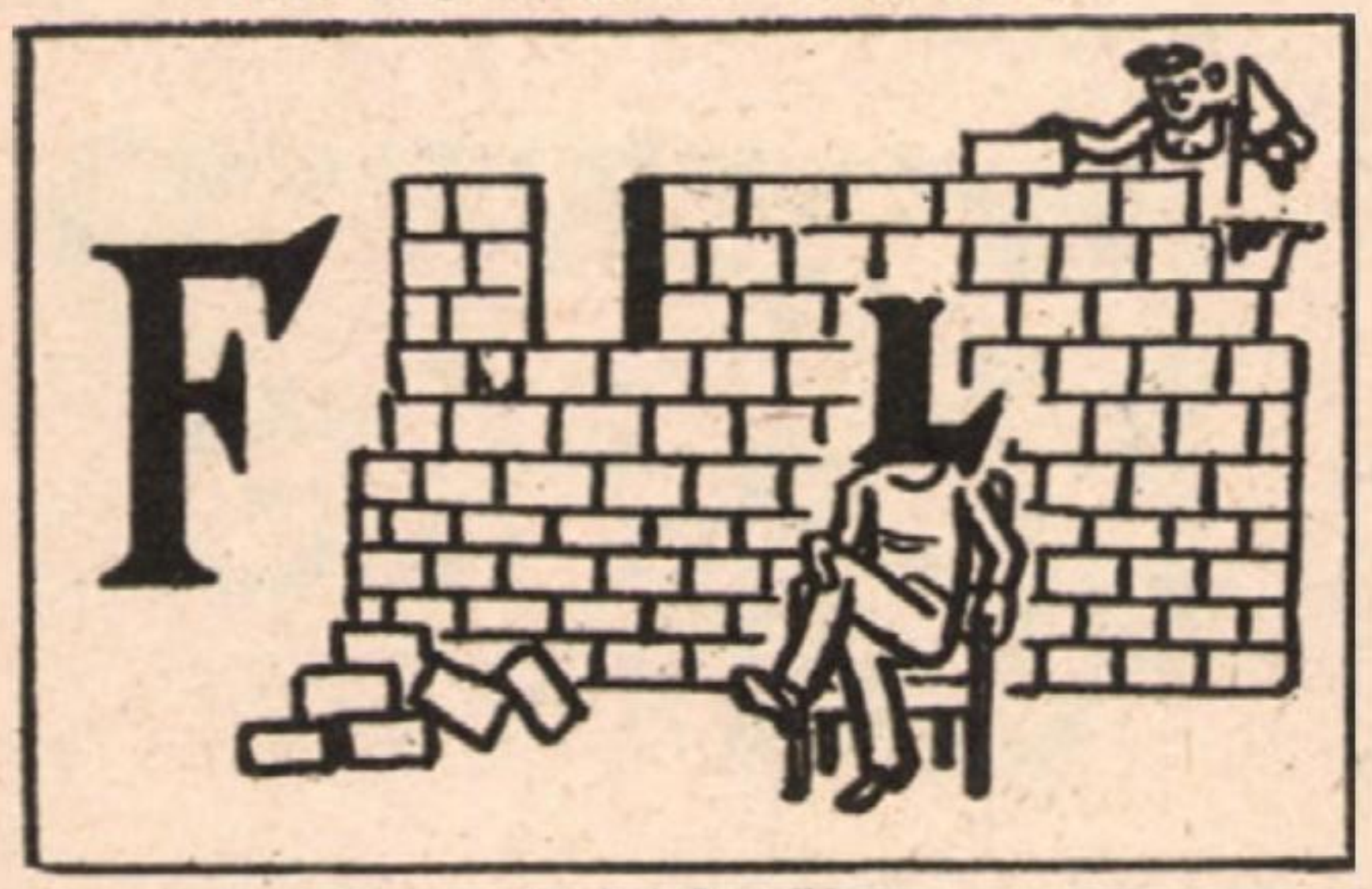

Feltétlenül

A 100 forintos díjak nyertesei:

Gesztelyi Noémi, 4731 Tunyogmatolcs.
Haas Péter, 1022 Budapest, Sólyom L. u. 12/c.
Kiss László, 2252 Tóalmás, Fő u. 26.

269. REJTVÉNYÜNK

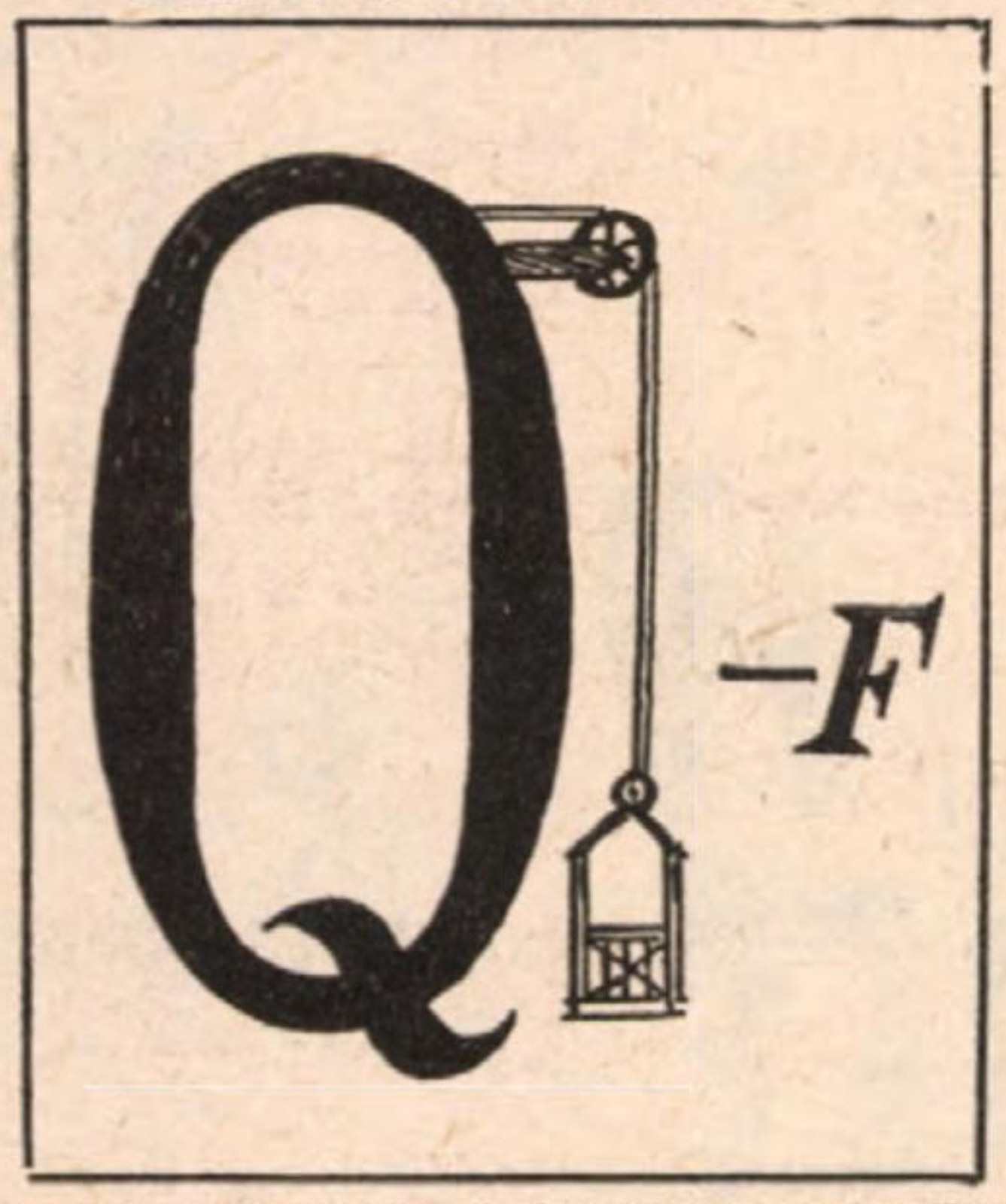

A megfejtéseket kizárólag levelezőlapon legkésőbb október 22-ig erre a címre kell beküldeni: Ludas Matyi, 1977 Budapest Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Postacím: 1977. Bp. Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Postacím: 1959. Bp. Telefon 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337/2-42 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

NYUGALOM SZIGETE

A Franciaország és Spanyolország közé ékelt Andorra miniállamot 1278 óta egy spanyol és egy francia „questor" kormányozza. A spanyol: Urgel püspöke. A francia előbb Foix grófja volt, akinek tiszte az évszázadok során a francia királyokra, majd köztársasági elnökökre szállt. Néhány nappal ezelőtt Pompidou francia elnök és Urgel püspöke egy határ menti kisvárosban több órás találkozáson vitatták meg az andorrai államügyeket. A hivatalos nyilatkozat szerint „az utóbbi néhány év során felgyülemlett problémákat vitatták meg". Az andorrai gondok úgy látszik lassabban gyűlnek, mint a világ más részein. A két questor ugyanis nyolcszáz esztendő óta most találkozott először.

EGY ZAVART FÉRFI

Mastroianni, a világhírű olasz filmszínész nyilatkozott: ezúttal a nőkről. Azt mondta, hogy különösen három nőért rajong. Az első a felesége, Silvana asszony. A második jelenlegi szeretője, akit nem volt hajlandó megnevezni. A harmadik pedig Faye Dunaway amerikai filmszínésznő, mert „egyhetes szerelmünk alatt egyetlen rossz pillanatot sem töltöttem karjaiban." Mastroianni a nyilatkozatot azzal a kategorikus kijelentéssel zárta, hogy „rendkívül tartózkodó természet vagyok és félek a nőktől".

NÍLUS A TEMZÉN

Nagy-Britanniában új Shakespeare-modernizálási csúcsteljesítmény született. Az Antonius és Cleopatra legújabb londoni produkciójában a Cleopatra szerepét játszó Vanessa Redgrave egy Temze-parti lokál tulajdonosnőjeként jelenik meg, narancs színű napszemüvegben és sárga pizsamában. Antonius egy ejtőernyős rohamosztagos egyenruhájában viharzik be a színpadra.

A közönség egyelőre utcai ruhát visel.

ÚJSÁGOK ÉS „CÉGEK"

Thieu, a saigoni rezsim főnöke, a dél-vietnami „tengerészeti nap" alkalmából, díszszemlét tartott a rendszer folyami flottája felett. A legnagyobb feltűnést azonban nem az amerikaiaktól kapott motoros naszádok keltették, hanem az a jacht, amelynek fedélzetéről Thieu végignézte a felvonulást. A hófehér, nemesfából készült és drága perzsaszőnyegekkel borított „luxustutaj" ugyanis az angol konzervatív Daily Telegraph „délkelet-ázsiai tudósítójának", Ian Ward-nak a tulajdona. Ő adta kölcsön az elnöknek! Ebből többen azt a következtetést vonták le, hogy Mr. Ward nem tudósítói fizetéséből vette a luxusjachtot, hanem „egyéb szolgálataiért" kapta. Még az ugyancsak konzervatív Times tudósítója is így kommentálta a Ward-luxushajó megjelenését: „Lehet, hogy én rossz cégnek dolgozom?"

DEVIZA-ELEFÁNT

Kenyában, az ország történelme során először, megtiltották az elefántvadászatot. 1973 januárja óta Kenya területén hetenként több mint 300 elefántot öltek meg, s a kormány a nagy elefántcsordák teljes pusztulásától tartott. Kenya hivatalos közlése szerint az elefántok a tőkés valutaválság áldozatai. A spekulánsok ugyanis felfedezték, hogy az elefántcsont a „kínálat" szükségszerűen korlátozott volta miatt még az aranynál is „keményebb" áru. Január óta több száz százalékkal emelkedett az elefántagyar világpiaci ára. Ma egy átlagos elefántagyar 2500 dollárt ér. A kenyai nyilatkozat befejező mondata: „Az elefántokat csak a nemzetközi pénzügyi rendszer újjászervezése mentheti meg a pusztulástól".

DUDA-STATISZTIKA

A bostoni egyetem egyik kutatócsoportja eddig fel nem derített okokból azzal töltötte idejét, hogy megvizsgálta: melyik országban dudálnak legtöbbet az autóvezetők. Az utóbbi esztendőben, költséget és fáradságot nem kímélve az egyetem elküldte embereit a különböző világvárosok legforgalmasabb útkereszteződéseihez, ahol azok statisztikát készítettek. Eszerint a legfegyelmezettebbek a szovjet autóvezetők, akik óránként csak 17-szer dudáltak. Az angolok állanak a második helyen, 21 dudaszóval. Abszolút győztesként az arab országok kerültek ki a küzdelemből: óránként 1150 kürtszó. A második helyet a New York-i autóvezetők foglalták el, akik egy óra alatt 326-szor nyomták meg a kürtöt.

TERJED A KONTÉNERES SZÁLLÍTÁS

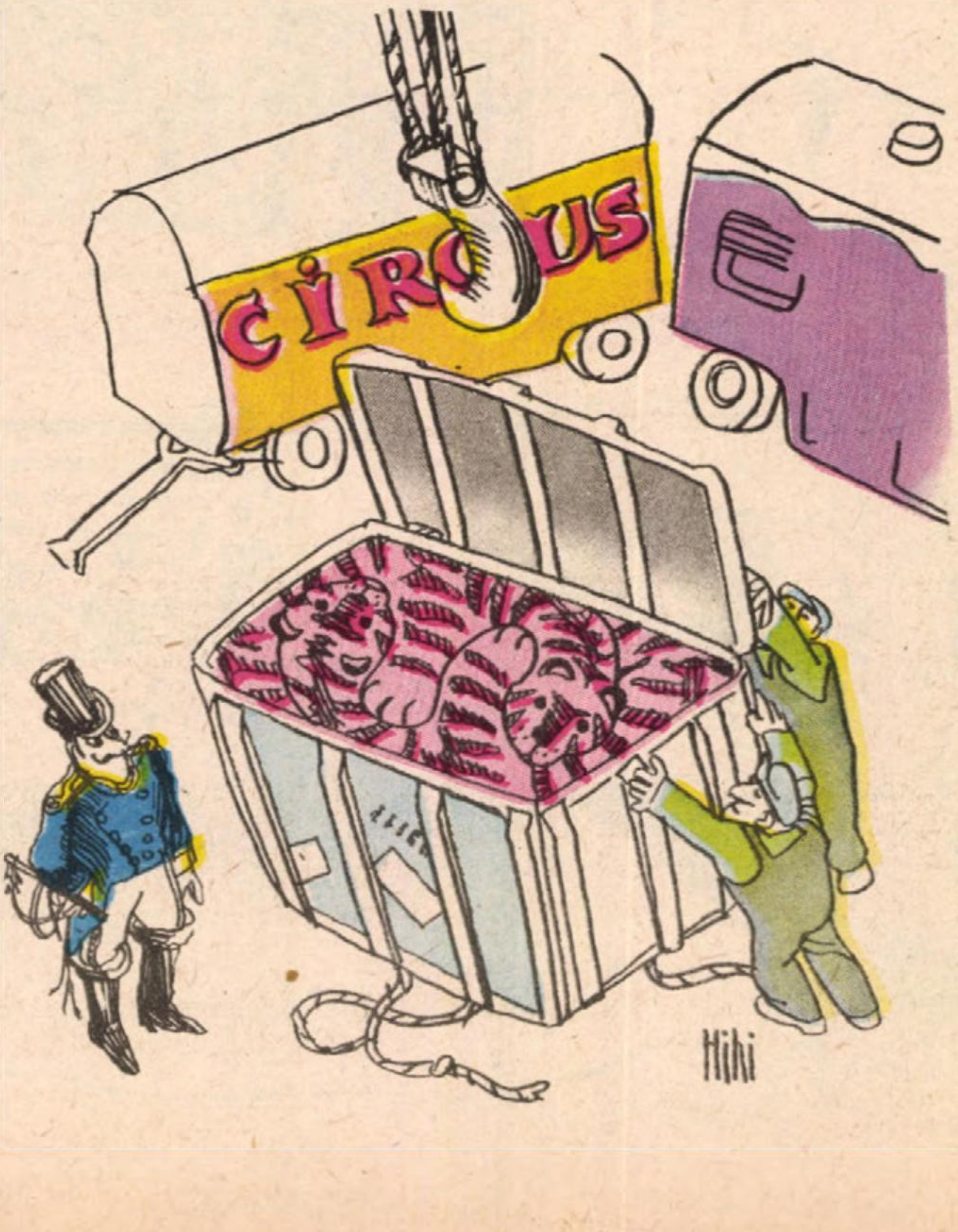

ÉRDEKES ESET

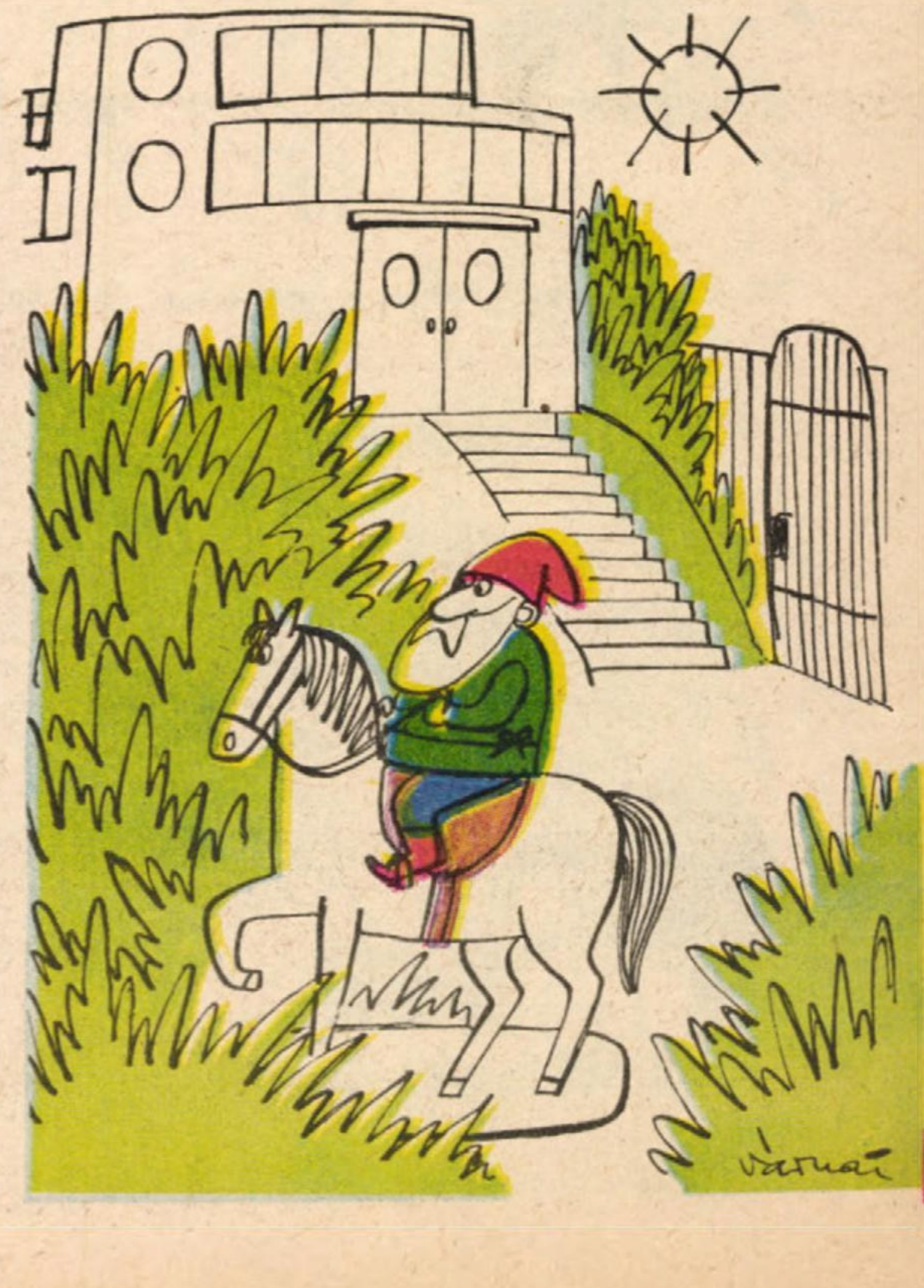

ŐSZI DIVAT

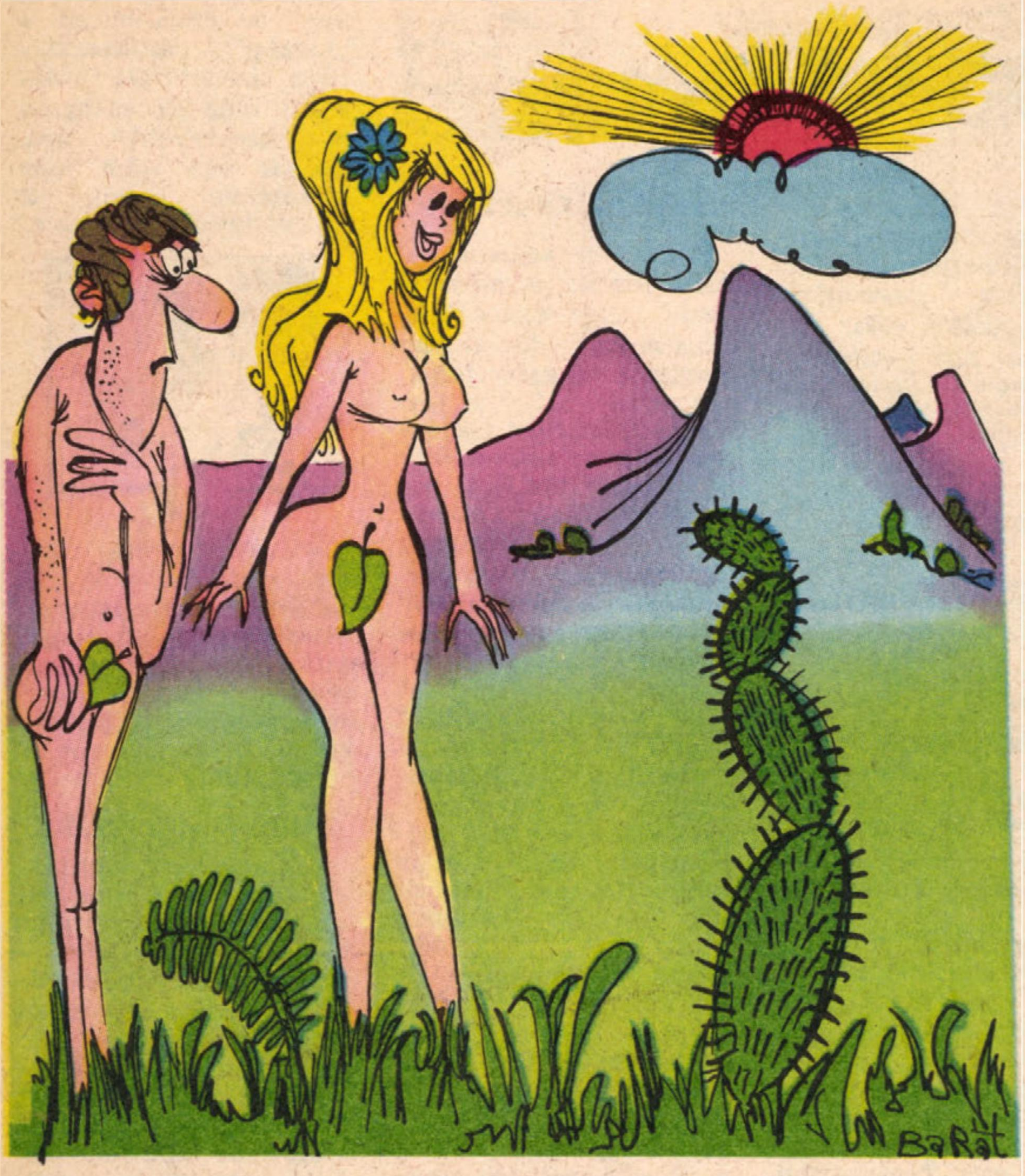

– Ilyen cuki modellt még nem hordott senki.

TRIBÜN

Ismeretes, hogy az angol válogatott 7:0-ra verte Ausztriát Wembleyben. Az osztrák lapok megfelelően tálalták az eseményt. „Egy csapat kivégzése!" — ez volt a legszelídebb szalagcím. Martin Maier, a világhírű sportújságíró azonban hozzátette: „A futballban minden elképzelhető. Elképzelhető, hogy Anglia október 17-én nem veri meg a lengyel válogatottat és elképzelhető, hogy Svédország november 11-én csak egy gól különbséggel győzi le Máltát. Ebben az esetben Anglia nem jut be a VB tizenhatos döntőjébe, Ausztria pedig igen."

Olvasni fogjuk ezt az újságot. Hátha még a magyar válogatottat is becselezik a tizenhat közé.

Az FC Köln új edzője Csik Csajkovszkij, a jugoszláv futball egykor fényességes, ma inkább kövérkés csillaga.

— Kitűnő csapat a kölnieké — mondta első nyilatkozatában — csak éppen arról nincs fogalmuk, hogyan kell futballozni. Majd én megtanítom őket. Első leckém: hogyan bánjunk az ellenféllel? Nagyon egyszerű. Felül simogatni kell őket, alul pedig rugdosni.

Ewald Jarmer, a nyugatnémetek olimpiai válogatott öklözője átigazolt a BC Velbert csapatába. Új egyesületében az volt a legelső teendője, hogy nagyon megverte az ellenfél szakosztályvezetőjét. Mentségére szolgáljon: kesztyűs kézzel és a ringben. A hanaui váltósúlyú versenyző a mérkőzés előtt megbetegedett, mire Herbert Wolf, az ellenfél vezetője vállalta a veszélyt.

— A közönség főként Jarmer kedvéért jött el — mondta Wolf. — Nem foszthatjuk meg őket ettől a látványtól.

Herbert Wolf segédei a második menet elején bedobták a törölközőt. Mi viszont most már tudjuk, hogy mire jó egy szakosztályvezető.

KEZDŐDIK A VADÁSZSZEZON

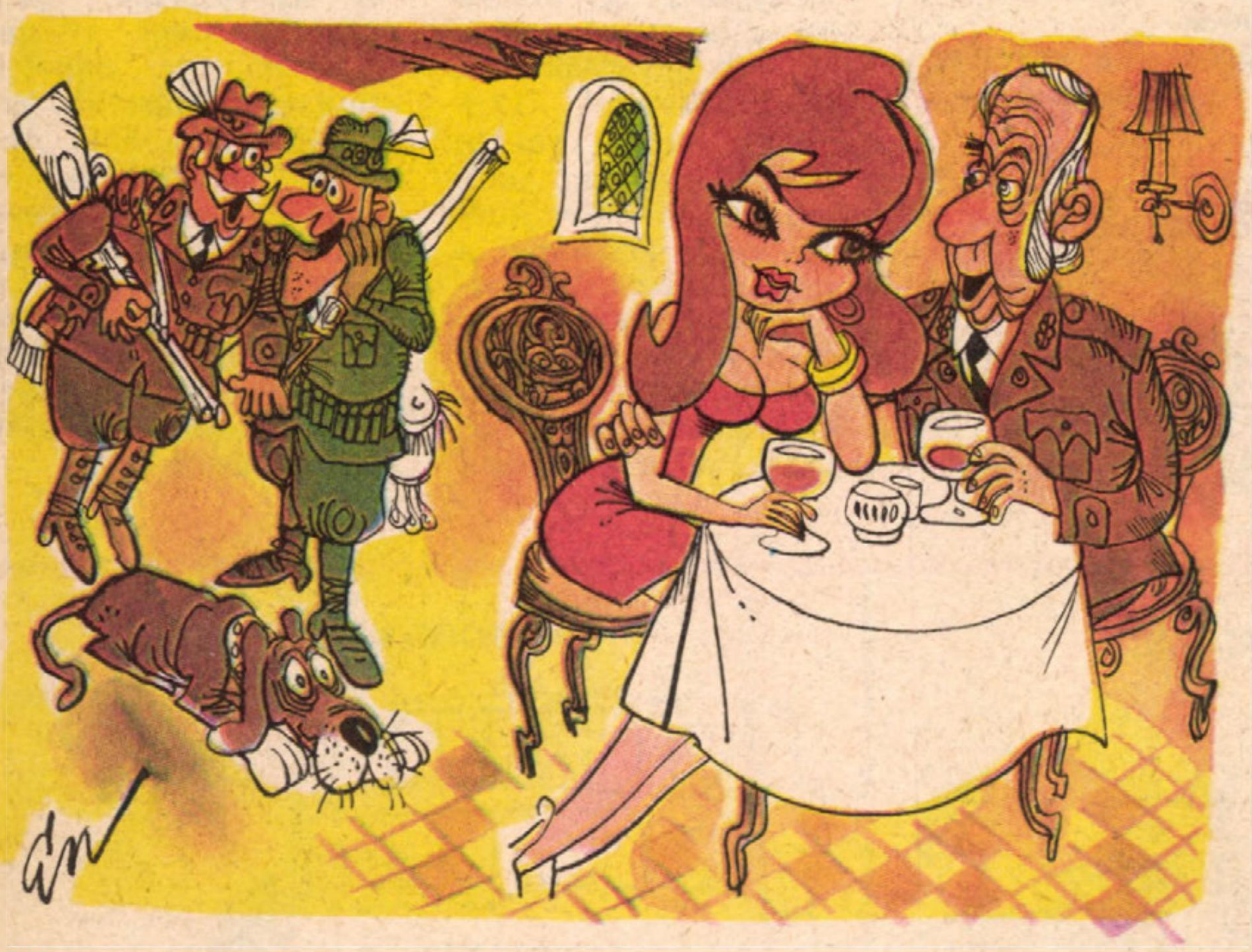

– Ha sokat udvarol ennek a kislánynak, nem marad pénze trófeára!

IGÉNYES VEVŐ

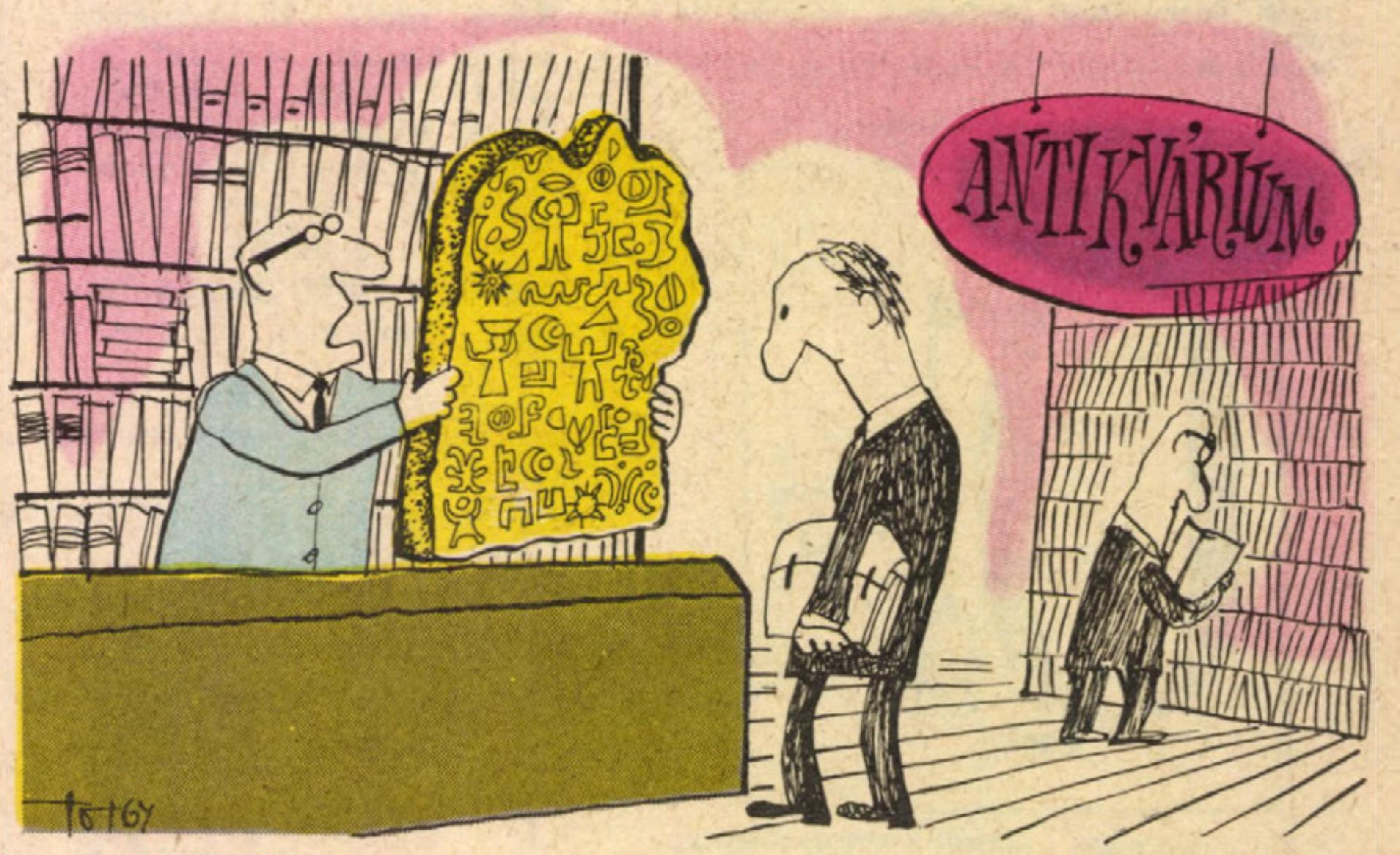

– Sajnálom, kérem, ennél régebbi kiadással nem szolgálhatok...

MODERN RENDEZÉS

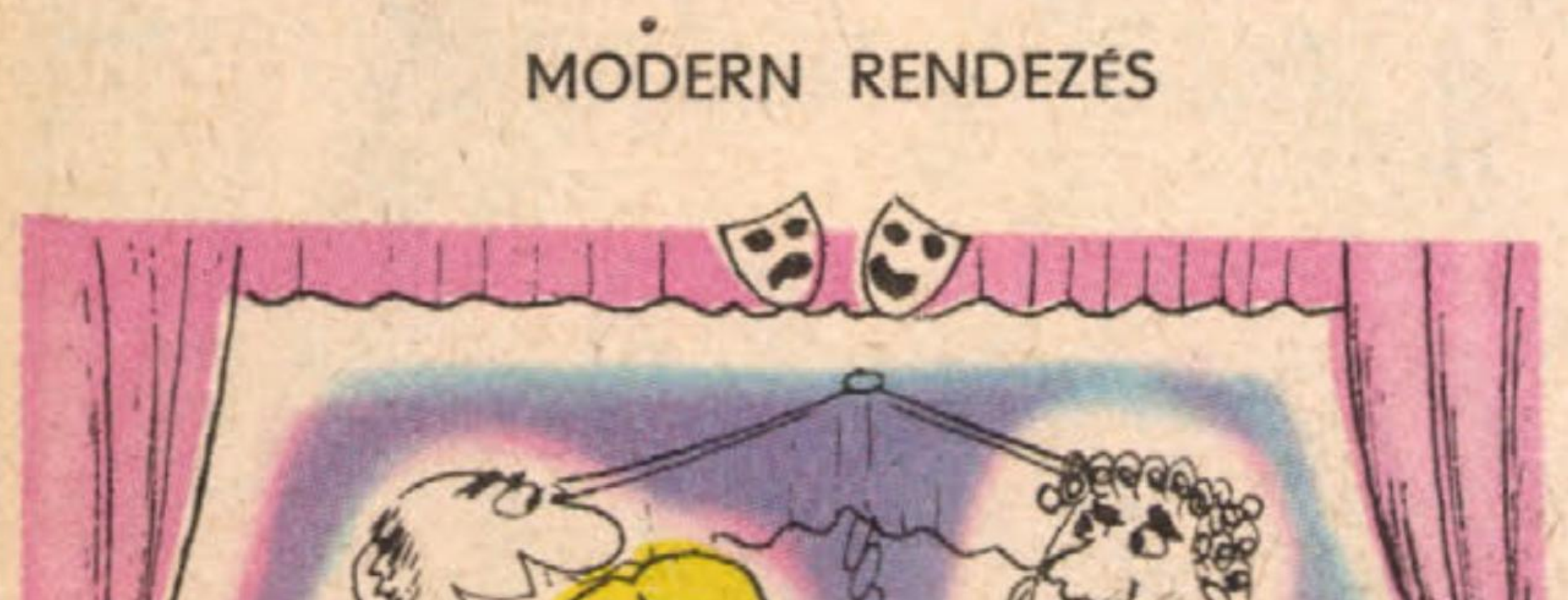

– Desdemona válóperes ügyvédje vagyok...

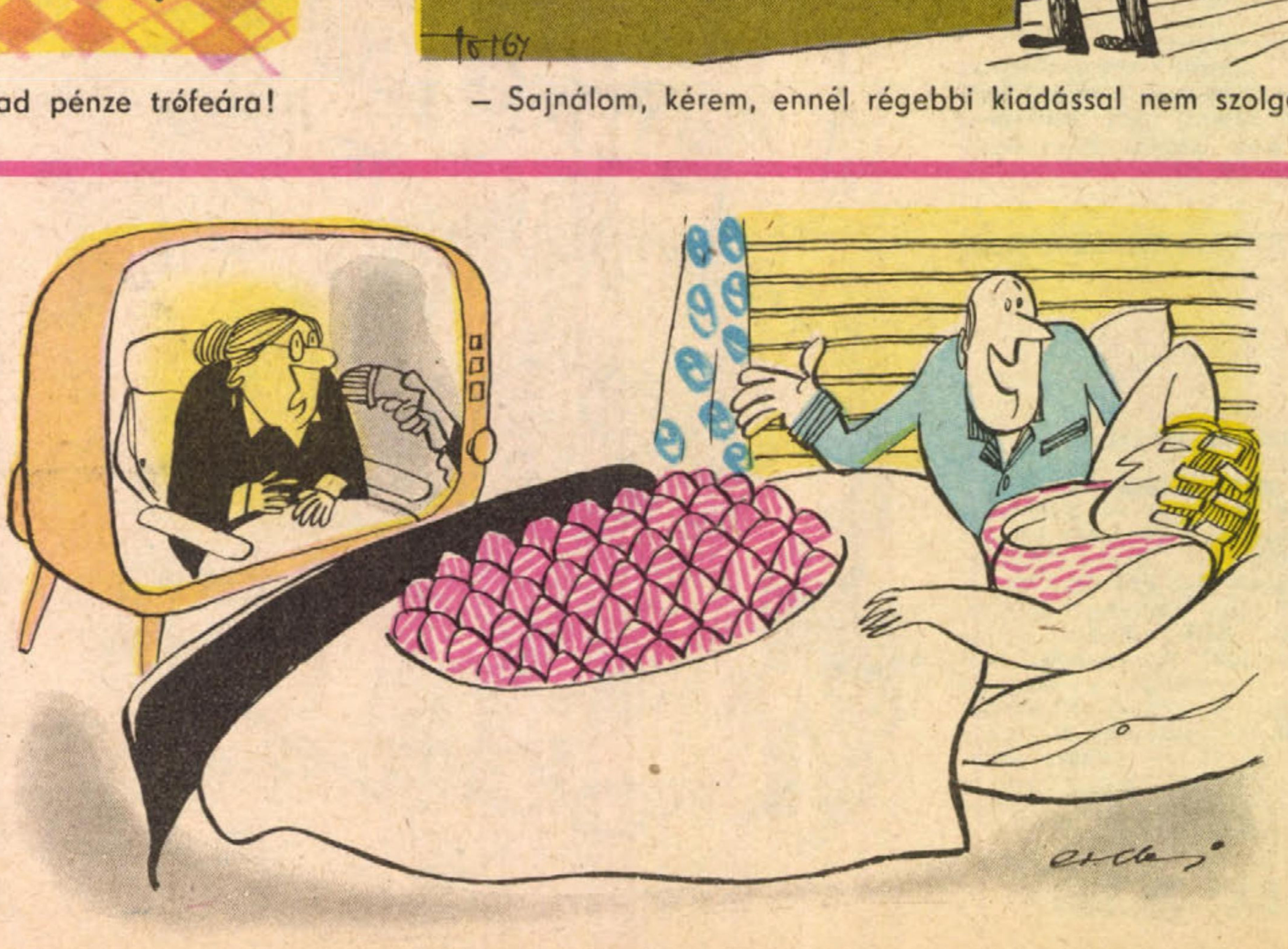

KÖZVETÍTÉS A SZOCIÁLIS OTTHONBÓL

– Nézd, teljesen olyan, mintha köztünk lenne a mama!